ANUL II No. 2 | 3 lei exemplarul | PITEŞTI, 1 AUGUST 1933.

GAZETA ARGEŞENILOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
PITEŞTI Str. Industriei No. 3.

Anunciuri comerciale şi orice articole se primesc
LA TIPOGRAFIA „ARTISTICA" — PITEŞTI

Director proprietar
VASILE A. PURCAREANU

CAMERA DE MUNCA

S'au făcut prea mult aşteptate aceste Camere de Muncă. Dar în sfârşit le avem.

Atât de ahtiaţi după ele au fost unii, în cât, abia instalaţi, şi au şi pornit în expediţii pentru a pune lucrurile la punct în lumea celor ce muncesc cu braţele. — Prima lor călcare a fost la Găvana, unde cu uimire şi cu nespusă revoltă au constat, că lucrătoarele nu au în cămin cearşafuri pe paturi, vase de noapte, somiere, şi că nu poartă chiloţi. — Şi repede au întocmit un raport, plin doldora cu insulte, calomnii şi lături. — Ca în codru şi la măidan!

Apoi, de grabă au tăbărât şi asupra negustorilor. — Să închidă prăvăliile la ora 7 fix, — adică tocmai la vremea când lumea iese vara pentru plimbare şi cumpărături. — Se roagă bieţii negustori, să mai fie îngăduiţi, arătând unii că până la ora 7 nu au făcut nici măcar saftea. — Dar în zadar. — Totuşi, junele Novacovici, debarcat de curând dela Paris, trebue să ştie, că prin civilizata ţară a Francezilor, negustorii pot să înfrângă rânduiala repaosului, dacă în magazinele lor nu au funcţionari comerciali.

La noi nu? — Se vede că sunt prea obosiţi şi căzniţi la noi funcţionarii comerciali. — Au numai de cât nevoe de recreare ei, care de multe ori mor de urât în prăvălii, sau taie câinilor frunză pe bănci afară!

Este de neînţetes, cum de se mai afirmă, că sunt Camerile de muncă înfiinţate şi în folosul patronilor. — Aceştia doar mizerii, biruri noi, şicane şi amenzi vor avea de cules după urma lor. — De altfel, şi modul de compunere al Camerilor, ne arată că numai spre apăsarea şi neliniştirea patronului, au fost ele date la lumină. — Căci, reprezentanţii lucrătorilor fac, prin mulţimea lor, imposibilă alegerea vreunui patron ca preşedinte al Camerilor de muncă. — Precum s'a şi întâmplat la Piteşti.

De aceea, autonomia lor poate avea urmări din cele mai primejdioase. — Prin neajunsurile şi aţâţările pe cari le pot provoca, ele sunt departe de a se putea compara cu Camerile de comerţ şi cu cele agricole. — De aceea, nu putem în deajuns să regretăm, că la Piteşti guvernul, a dat tocmai pe mâna unui avocat încrezut şi turbulent postul cel mai de seamă, funcţiunea de secretar al Camerii de muncă.

Mai este negreşit timp şi mijloc să se îndrepte lucrurile în astă privinţă. — Intr'altfel, s'ar putea, ca potrivit Scripturii, să fie rătăcirea de apoi mai rea decât cea dintâi.

V. P.

O Bancrută Bancară de 90.000.000 lei

Tribunalul Argeş S. II-a, în complectul D-lor Ştefan Teodorescu şi G. G. Vlădescu jude asesor, grefier P. Comănescu, a admis opoziţiile făcute de Banca Naţională a României, de D-l Florea Rădulescu avocat şi D-na Alexandrina Pop din Piteşti, în contra omologărei concordatului cerut de Banca Populară Piteşti şi a respins cererea de omologarea concordatului, pentru motivul că poliţele debitorilor Băncii Populare, emise de aceasta cu girul său plin Băncei Naţionale, pentru angajamentele de scont, trebue să fie considerate ca eşite din patrimoniul Băncei Populare, şi deci scoase din activul ei. — Cum aceste cambii însumează în total 41.022.937 lei, nu mai rămâne ca activ pe care s'ar putea conta decât imobilele, numerariul, mobilierul şi cambiile protestate, care în total reprezintă doar suma de 13.975.841 lei, care faţă de pasivul de 89.092.203 lei, nu ar garanta nici cota cea mai redusă încuviinţată de lege.

Camera de Muncă şi Fabrica de Ţesătorie dela Găvana

Calomnii şi Insulte într'un raport oficial. — Pe urmele şi după exemplul şantajistului Vlad Furtună.

Vlad Furtună deschide focul.

De câtva timp fabrica de ţesătorie „GĂVANA" este ţinta unor atacuri furioase. Cel dintâi care a deschis focul asupră-i, este expertul în ale şantajului, individul Romulus Ionescu zis şi Vlad Furtună. Acesta, nemulţumit cu sumele pe care cu ameninţări le-a stors dela fabrică, — a tipărit în foaia sa „PRESA" o serie de înscenări, care mai de care plină de abjecte insulte şi de mârşave calomnii. Lucrul s'a dovedit pe deplin în faţa D-lui Jude Instructor M. Mamulea, care prin ordonanţa sa No. 62 l'a pecetluit ca pe un şantajist consumat.

Avocatul lui Alberto Grippa ajunge secretar al Camerii de muncă.

Acum în ajutorul lui Vlad Furtună îi vine şi prietenul său, îndrăzneţul avocat Teo Simionescu, care punând mâna pe postul de secretar al Camerei de Muncă, — şi-a făcut planul de a-şi servi interesele cu ajutorul acestei instituţii. Căci, abia instalat aci, a şi căutat să-şi răsbune pe conducătorii fabricei Găvana, contra cărora era furios, pentrucă nu voiau să îndeplinească cererea exorbitantă şi nedreaptă a maestrului italian Alberto Grippa, fost în serviciul fabricei şi acum concediat. Acesta, angajând ca avocat pe Teo Simionescu, face proces fabricei şi cere nici mai mult, nici mai puţin suma de lei 90.000, drept salariu pe şase luni, pentrucă a fost concediat. De aci, în primul rând furia lui Teo în potriva celor dela fabrică.

Insoţit de tânărul Novacovici, ajuns preşedinte al Camerei de Muncă, şi de un impetuos absolvent a trei clase comerciale, — D-l Teo Simionescu dă fuga la Găvana la 20 Iunie, hotărât fiind, nu să se informeze, ci de mai înainte pornit să-i înegrească şi să-i calomnieze fără nici o măsură pe cei ce conduc fabrica de ţesătorie. Rezultatul acestei sălbatice procedări, este un proces-verbal, plin de sus până jos de insulte grosoloane, precum şi şase fotografii. Căci, D-l Teo, venise înarmat şi cu un aparat fotografic.

Minciuni şi grosolănii desgustătoare.

In acel proces verbal, D-l Teo — deşi având şi sânge strein în vine, — se arată în chip sălbatic ponegritor al streinilor. D-sa ne vorbeşte de *un grup de streini veroşi înbogăţiţi pe umerii şi braţele Românilor, de înbogăţirea veroasă a streinilor, de modul tragic cum sunt speculate în mod barbar lucrătoarele,* de munca excesivă şi neplata acelor cu nume şi sentimente româneşti, de elementul românesc terorizat, de multe tragedii întâmplate în interiorul fabricii, — de pripita înbogăţire a streinilor, de buna stare fizică a acestora şi de faţa galbenă şi puterea fizică complect redusă a românilor din fabrică, de nesăturaţii streini, de un cămin, unde se doarme fără cearşafuri, de nişte şobolani, ce umblă noaptea prin cămin, — de nişete fiinţe nevinovate, cari au o situaţie atât de mizeră, de un miros de streini interesaţi, de o fabrică transformată într'o cetate de tortură a elementului românesc, de viaţa de raiu a streinilor, şi de viaţa de iad a Românilor, etc. etc.

Cum se vede, sunt în acest act oficial îngrămădite mormane de calomnii, insulte şi grosolănii, pe care Teo încearcă să le ia în tragic şi să le cânte fals pe coarda naţionalismului eftin. D-sa, cel puţin se laudă veşnic cu titlul de ofiţer de rezervă. Dar, ceilalţi doi acoliţi ai săi, tinerii Novacovici şi Comănescu, au făcut ei măcar serviciul militar?

Străini înbogăţiţi cari n'au primit nici un dividend!

Să extragem acum capetele de acuzaţie din aceste grămezi de murdării. Mai întâi trebue să observăm că nu ştiu de câte ori ni se pomeneşte de un grup de streini veroşi, cari s'au înbogăţit din munca Românilor. Adevărul, după toate bilanţurile publicate, este că *bieţii acţionari* ai acestei fabrici, despre cari se spune că s'au înbogăţit, *nu au primit* dela înfiinţare până azi, adică timp de 10 ani, *nici un dividend*. Capitalul aparţine în proporţii egale între grupul strein şi grupul român, din care face parte şi cunoscutul mare industriaş Dr. Ştefan Cerchez, fost preşedinte al Uniunii Camerilor de Comerţ şi Industrie. Conducerea fabricei, compusă din trei directori, unul technic, unul comercial şi altul administrativ, este încredinţată unor acţionari ai societăţii.

In schimb însă, aceşti streini acoperiţi de insulte şi acuzaţi că s'au înbogăţit, când ei n'au primit nici un dividend, — fac să trăiască peste o mie de lucrători români cu familiile lor. In anul trecut s'au plă[illegible] numai lucrătorilor în sumă de 22 milioane, iar în anul acesta urmează a li se plăti 30 milioane. Şi în raport, D-l Teo îndrăsneşte să afirme, că streinii aceştia au venit să ia pâinea dela gura Românilor.

36 Streini specialişti la 1000 lucrători români.

Se mai vorbeşte de numărul cel mare al streinilor, cari sunt puşi în posturile de conducere. In realitate, streinii sunt toţi la un loc în număr de 36. Ei sunt specialişti, cari pentru moment nu pot fi înlocuiţi, negăsindu-se astfel de technicieni în ţară. In schimb însă fabrica are o şcoală de lucrători specialişti, din cari s'au şi format lucrători români calificaţi, şi chiar ajutori de maeştrii. Totuş, Teo cu neobrăzare susţine în raportul său, că „direcţia este făţiş refractară promovării elementului românesc".

Aceşti 36 streini — afirmă Teo fără să controleze — ar fi aduşi fără acte în regulă şi chiar fără paşapoarte. Ce sfruntată şi îndrăsneaţă minciună!. Toţi streinii au toate actele în regulă, verificate de autorităţile competente.

Restanţă cu plata salariilor.

Tot atât de mincinos şi de veninos este Teo, când afirmă că *streinii*, pentru a-i „forţa la lucru pe cei ce ar dori să plece din acea tortură", îi ţine în restanţă cu plata dela 1/2 până la peste 3 luni. Ori, cine nu ştie că fabrica

nu numai că nu-i ţine cu forţa pe lucrători, dar că în aceste timpuri de criză, ea trebue să-şi respingă pe foarte mulţi din cei ce vin să ceară să fie angajaţi? Trebue să fie cineva din cale afară de neruşinat, pentru ca să născocească un atât de caraghios cap de acuzaţie.

„Li se mai aduce acuzarea-spune la 6 Iulie inspectorul general al regiunii — că sunt în restanţă cu plata salariilor pe 5 chenzine (două luni şi jumătate), dar nu ştiu dacă există azi o mare întreprindere cu plata salariilor la zi. In Dâmboviţa ca şi în Prahova societăţile petrolifere aproape toate sunt în restanţă pe câte 4 şi 5 luni chiar?

„In fabrica Găvana însă,— continuă inspectorul şef — nu se concediază un lucrător până nu i se plătesc drepturile la zi, ba uneori preavizul e plătit dublu, numai ca cei concediaţi să nu ţipe, cazul lui Alberto Grippa, (clientul D-lui avocat Teo Simionescu), i s'a oferit ca preaviz salariul pe o lună, el însă vrea pe 6 luni (90.000 lei).

Se lucrează 10 ore pe zi cu o oră pauză.

Iarăşi fără a verifica, Teo afirmă că sunt în fabrică lucrători sub 14 ani, cari ar lucra câte 10—12 ore pe zi fără pauză. Apoi, luând din sbor nişte svonuri, — sau inventându-le, — Teo mai în-[illegible]ovate să adoarmă noaptea pe răsboiul de ţesut". Va să zică, tot fabrica e de vină, că aceste „nevinovate fiinţe", cari se angajează să muncească noaptea, -- vin la lucru atât de obosite, încât se întâmplă să adoarmă pe răsboiu! Curat vorba românului: In loc să geamă boii, scârţâie carul!

Dar adevărul este că, făcându-se de ori cine o verificare în fabrica dela Găvana *nu este* nici un lucrător sub 16 ani. Şi se lucrează, ca mai în toate fabricile de ţesătorie, 10 ore pe zi cu o oră pauză.

„Se lucrează 10 ore pe zi, afirmă inspectorul şef al regiunii, D-l Narly. E adevărat, dar tot atât se lucrează şi la *Ţesătoria Română* şi la fabrica Stan Rizescu. Acum vreo patru ani — continuă inspectorul — am făcut rapoarte de vreo 2 sau 3 ori, şi tot de atâtea ori li s'a acordat de Dvs. derogări provizorii de câte trei luni. Se pare că la fabricile de ţesătorie nu se poate aplica legea duratei muncii, pentru motivul că ar necesita un număr îndoit de specialişti streini. In anul 1928 pe când ma aflam la Bacău pentru revizuirea streinilor, ştiu că la fabrica Buhuşi cu 3000 de lucrători, se lucra tot 10 ore pe zi".

„D-l Novacovici, — afirmă D-l Inspector general Narly— a fost în cazul de faţă influenţat de părerile personale şi interesate ale D-lui avocat Teo Simionescu, apărătorul lui Grippa, în procesul pe care acesta l'a intentat fabricii Găvana".

Teo Simionescu de vorbă cu o copilă.

De asemenea, avocatul lui Alberto Grippa, cuprins de un idealism feroce, — ne arată că: „întrebând pe o copilă cât câştigă pe zi, ne-a răspuns că, sdrobită de muncă, câştigă până la 40 lei pe zi, dar se întâmplă adesea ca ea să câştige şi 10 lei zilnic, deşi prestează muncă de 10—12 ore pe zi".

Cum o cheamă pe acea copilă, nu ne spune D-l Teo, şi nici dacă a căutat să se informeze cât de puţin asupra temeiniciei răspunsurilor smulse nu se ştie cum. D-sa era atât de bucuros, că putea să vorbească în raport despre o copilă! Adevărul însă, după registre, este că femeile primesc câte 40 lei pe zi, bărbaţii câte 50, iar lucrătorii calificaţi câte 150 lei.

Dar D-l Teo insinuează că registrele „se lucrează în nemţeşte, astfel că streinii îi speculează în mod neomenos, şi le plăteşte după bunul plac al lor". Ce neruşinată şi sfruntată minciună! D-l Teo, tot umblând prin curtea fabricei cu aparatul fotografic, nici gând n'a avut să se uite în registrul personal. Intr'altfel ar fi văzut, că acolo se scrie în româneşte, cât lucrează şi cât primeşte zilnic fiecare. De altfel, groaza aceasta de limba germana la unul ca Teo, ni se pare cel puţin curioasă. Il ştim cine şi al cui este.

Postul de ajutor şi ascensorul Fabricei.

Se revoltă înflăcăratul Teo că nu ar fi existând un post de prim ajutor la fabrică,— pe când în realitate el există, împreună cu cele necesare, dar nu l'a văzut D-sa. Fabrica are angajat şi un doctor din Piteşti, care stă la dispoziţia lucrătorilor. Un dispensar, ce e dreptul — nu există la Găvana, dar nu din vina conducătorilor fabricii.

„Dispensar fabrica nu are — constată D-l Inspector General Narly — fiindcă a fost al Casei Centrale, care l'a desfiinţat pe motiv că Piteştiul e aproape (4 klm), şi acolo are cel mai modern şi mai bogat dispensar cu patru medici, moaşe, subchirurgi, etc. *Nu se poate învinovăţi întreprinderea, care plăteşte lunar la asigurări între 50—60 mii lei*. Din contră, fabrica a protestat când s'a desfiinţat dispensarul, şi astăzi cere reînfiinţarea lui".

Se mai agaţă Teo şi de acensorul fabricei, care nu ar avea nici cea mai mică apărare, pe când adevărul este că ori cine poate vedea, că la ascensor sunt apărătoare. De altfel, în ciuda D-lui Teo, — nici un accident, de o gravitate oarecare, nu s'a întâmplat la fabrică. Dar cum era să scrie avocatul lui Grippa un raport de 2—3 coale, dacă nu înşira cu grămada minciuni şi calomnii? Cum era Teo să-şi pue în valoare naţionalismul său cel furibund, dacă n'ar fi minţit, afirmând că la Fabrica Găvana lucrătorii sunt forţaţi a lucra şi duminicile şi „marile sărbători ale neamului".

Ce interes ar avea, stimate domnule Teo, direcţia fabricii să forţeze pe lucrători să lucreze Dumineca şi sărbătoarea? Nu ştie oricine, că astăzi mai ales, când vânzare nu este, — fabrica dela Găvana, ca şi celelalte, are depozite enorme de mărfuri, pe care nu le poate desface? Mai are ia vreun interes, să zorească şi să-şi tot sporească depozitele, silindu-i pe lucrători să lucreze şi Dumineca? Are ea vreun interes să-şi mărească jena financiară, prin plata de salarii suplimentare şi prin cumpărare de noi materii prime?

Naţionalismul feroce al lui Teo.

Face mare caz Teo şi de cantina, acest „mijloc în plus de speculă introdus de aceşti nesăturaţi străini, unde cu preţuri exagerate speculează pe Români...". Şi aci, secretarul Camerei de Muncă face în zadar să-i plângă viora-i naţionalistă: Cantina, de care vorbeşte Teo cu tremolo în glas,— nu este nici de cum obligatorie. Liber este să cumpere fiecine de unde vrea. Căci mai sunt alte trei cantine particulare în faţa fabricii. Deci, nici vorbă nu poate fi de vreo speculă.

Adevărul asupra căminului fabricii.

Dar mai ales la CĂMIN a voit să se lase Teo cu toată greutatea. Aci şi-a pus în joc toate bateriile, — aci şi-a îndreptat aparatu-i fotografic, luând 6 poze, — aci a vărsat Teo mai multe minciuni, mai multă rea credinţă, mai multe bale, mai mult venin. In această parte a raportului său Teo ne încredinţează că, în timpul zilei, a şi văzut „şobolanii cu umblă toată noaptea", şi că în cămin e o sobă" al cărui fum singur încălzeşte". A constatat aşa dar Teo în toiul verii, la 20 Iunie, că fumul singur încălzeşte căminul!. Ce imaginaţie meridională, ce putere de halucinaţie! Cum ai văzut ziua, D-le Teo, şobolanii care umblă noaptea, şi cum ai putut constata în Iunie că fumul singur încălzeşte căminul?

In realitate, lucrurile stau cu totul altfel. Pentru lucrătorii, ce nu locuesc în Găvana, fabrica, fără să fie prin nimic obligată, a închiriat un local, pe care l'a mobilat şi l'a pus absolut gratuit la dispoziţia lucrătorilor. Acei ce nu voesc a locui aci, liberi sunt să locuiască în sat. De altfel, iată cum şi în această privinţă D-l inspector general Narly restabileşte adevărul, înfierând prin grele cuvinte atitudinea haiducească a secretarului Camerii de Muncă:

„In adevăr la ancheta pe care D-l Novacovici a făcut-o la fabrica de ţesătorie „Găvana" a fost însoţit de D-l avocat Simionescu, care cu un aparat fotografic a luat mai multe vederi din afară şi interiorul căminului lucrătoarelor, spre a vă proba promiscuitatea în care trăesc aceste „tinere şi obijduite vlăstare".

„Ori acest cămin nu se prezintă de loc în halul în care v'a fost descris şi fotografiat. La exterior el are un aspect frumos, aşa cum il prezintă fotografia luată în faţă. Fotografia luată la umbră în dosul Căminului, ar da aparenţa unei case derăpănate şi plină de egrasie, ceeace nu este adevărat".

„Localul e mare, relativ propriu şi higienic".

„Fotografia luată din interior, este absolut tendenţioasă. S'au aşezat lucrătoarele în diferite poziţiuni (clae peste grămadă) spre a da aparenţa unei mizerii revoltătoare şi pentru a invedera şi mai mult această situaţie, s'a luat şi o fotografie care reprezintă un colţ umbrit din interiorul căminului şi unde se vede o pisică mâncând dintr'un taler, o oală şi un lavoir.

„Adevărul e că acest cămin, are un pat comun în tot lungul peretelui, pe care sunt aşezate saltele bune de pae, câte o pernă şi pături, aşa că fiecare lucrătoare îşi are locul ei pe care se odihneşte destul de bine şi comod. Iarna li se dă câte două pături şi căldură e arhi suficientă, fabrica având lemne din belşug".

„Fotografia ce reprezintă closetul, nu e adevărată. S'a fotografiat un hambar care până acum un an, era bun şi se păstra înăuntru mobile de ale fabricei (paturi, scaune, şifoniere, etc). Acum, are nevoe de reparaţii şi se va întrebuinţa pentru acelaş scop. Fiecare cămin îşi are closetul lui aşa cum sunt toate closetele populare, în special cel dela lucrătoare e foarte curat şi îngrijit".

O prigoană revoltătoare.

Dar ce argumente să-i mai aduci lui Teo? Ce adevăruri să-i mai pui în faţă, când el, abia instalat la Camera de Muncă, a şi pornit să se răsbune pe cei dela fabrică, să-i intimideze ca şi şantajistul Vlad Furtună, prietenul său, şi să-i zăpăcească pentru cine ştie ce scopuri? Teo nu vede în fabrică decât feţe galbene de români, şi obraji bucălaţi de streini; traiu ca în raiu la streini, şi traiu ca în iad la români; el nu vede în fabrică de cât „o cetate de tortură şi tragedii multe".

„De cum intri în fabrică printr'o magazie de scânduri, miros de streini *interesaţi*, te isbeşte în faţă". Ca şi cum, Dumnezeule, streinii s'ar putea cunoaşte că sunt interesaţi, după un miros special! Ce canalie, ce panglicar, ce caraghios! Are dreptate, D-l inspector general Narly, când în raportul său No. 374, înaintat Ministerului Muncii la 6 Iunie, constată că aci nu e la mijloc de cât „o prigoană revoltătoare, ce s'a pornit în contra acestei întreprinderi de către oameni veroşi şi lipsiţi de scrupul".

Atitudinea cuviincioasă a conducătorilor fabricii.

In orice caz, nici vorbă nu poate fi de vreo „cetate de teroare" la Găvana. „Conducătorii fabricei — arată D-l Narly — sunt străini polonezi, şi pe deasupra evrei. Deşi sunt vechi în ţară şi prezenţa lor e necesară şi folositoare, totuşi teama de a nu fi svârliţi peste graniţă, îi fac să cedeze tuturor ameninţărilor şi adeseori chiar capriciilor vreunui lucrător român mai arţăgos".

Şi aşa şi este. Situaţiunea lor ca streini, veşnic ameninţaţi cu alungarea peste graniţă, îi face să fie totdeauna supuşi şi mai mult decât cuviincioşi, totdeauna gata să dea satisfacţie chiar cererilor celor mai nedrepte. De aceea, şi mulţi de pe la diferite autorităţi, înarmaţi cu oricât de mică putere, dau câte o raită pela fabrică, de unde se înapoiază cu pachete mai mari sau mai mici. De acea se şi fac tot felul de presiuni asupra acestor streini, cari sunt departe de a teroriza pe cineva.

Ei sunt din toate punctele de vedere folositori, mai ales oraşului nostru, al cărui comerţ se resimte în bine de pe urma instalării fabricii dela Găvana. Căci să nu se uite, că numai lucrătorii ei primesc salarii de 30 milioane lei anual. De asemenea, şi Casa asigurărilor sociale din Piteşti se alimentează numai dela fabrica de ţesătorie din Găvana cu câte 7—8 sute de mii lei anual.

Datoria autorităţilor superioare.

Conducătorii fiind streini, uşor i-a fost şi unuia ca Vlad Furtună să-i şantajeze, smulgându-le însemnate sume de bani. Autorităţile însă, datoare sunt, nu să le facă traiul imposibil, — nu să le caute nod în papură, — ci să le facă posibilă existenţa în cadrul legilor şi al grelelor împrejurări de astăzi.

Fabrica, după cum se ştie, nu stă pe roze, de altfel ca mai toate instituţiunile similare. Ea, în timp de 10 ani, de când s'a înfiinţat, nu a dat nici un dividend, absolut nici un divident acţionarilor. Ea deci, nu a fiinţat, decât pentru a face să trăiască atâta mulţime de lucrători, dintre cari mulţi, datorită fabricii, au ajuns să-şi zidească o casă şi să-şi cumpere pământ. Ea este dar, o binefacere, o adevărată binefacere pentru această regiune. De aceea, pe cei cari au răspunderea în judeţul nostru, nu putem în deajuns să-i rugăm şi să-i îndemnăm ca să aibă ochiul deschis mai ales asupra noului aşezământ social al Camerii de muncă. A fost negreşit o greşală, că nu s'a avut grijă să se desemneze pentru prezidenţia acestei Camere un om mai copt la minte, mai cu experienţă, mai cu prestigiu şi cu un trecut mai controlabil. Dar o greşală şi mai mare, a fost că tânărului încadrator de rame, debarcat de curând dela Paris, unde îl încingea desigur dorul de ţară, i s'a dat ca mentor, ca profesor un om periculos ca Teo, care nu se dă îndărăt dela nimic, care nu are nici teamă, nici scrupul, nici vreo măsură.

In orice caz, este sigur că această Cameră de Muncă a fost înfiinţată, nu pentru ca unii să o transforme în unelte de răsbunare, în mijloc de pricopsire, sau în canal de scurgere al tuturor calomniilor şi neroziilor ţâşnite din capete prea înfierbântate şi veşnic bântuite de halucinaţii.

INFORMAŢIUNI

La votarea bugetului judeţean opoziţia liberală a depus o întâmpinare, în care între altele se arată că bugetul este ireal şi dezechilibrat, întru cât s'a înscris între venituri sume, care se ştie mai dinainte că sunt fictive, întru cât nu se vor putea încasa. — In această categorie sunt sumele, sau parte din sumele înscrise sub următoarele articole: 6, 10, 11 şi 25.

———

Acum 4 ani a fost inaugurată cu discursuri, cu muzici militare şi băutură piaţa cea nouă din Stiubeu, intitulată „Piaţa General Cristescu". — S'au făcut atunci o sumedenie de cheltueli cu instalaţiile din care astăzi nu se mai văd decât 2—3 păcătoase mese. — Şi iarba a crescut bogată pe acolo, pe unde D-l Tică Rătescu croise cu enfază o a doua piaţă. — Incercarea era de mai înainte condamnată, întru cât cetăţenii mai în vârstă îşi aduc aminte că mai acum 35 ani un alt primar făcuse la fel ca D-l Tică Rătescu. — Il întrebăm acum după dezastru: Câţi bani s'au aruncat pe gârlă pentru această netrebnică piaţă? Sau interesele primăriei nu joacă nici un rol atunci când este vorba să să se pună în valoare anumite imobile ale D-lui Tică Rătescu?

———

A apărut ziarul „Tineretul Argeşului" sub direcţia D-lui Teo Simionescu. In fruntea ziarului se tipăreşte un moto estras din cele spuse de D-l Nestor Badea, nepotul D-lui Mihalache.

„Tineretul — spune D-l Badea — **nu înţelege să fie în rolul de hamal care să care proptele pentru sprijinirea lumii ce se duce, ci salahori cari îşi dăruesc toată puterea de muncă pentru zidirea lumii ţărăniste ce va să vină".**

Va să zică, sus tineretul, afară cu bătrânii, afară cu lumea ce se duce!

Nu ne spune tânărul Nestor Badea şi D-l Teo, până la ce vârstă poate cineva să figureze ca tânăr, şi după ce norme şi cu ce aparate se poate constata vigoarea tinereţii. D-l Teo, spre exemplu, este încă tânăr? Il ştim că activează prea de mult trecând din partid în partid. In ori ce caz, atât moto cât şi întregul ziar sunt sfidări şi crase necuviinţe la adresa acelora care au şi mai mulţi ani şi mai multă minte decât D-l Nestor şi Teo.

———

Zilele trecute pe sălile Tribunalului se putea vedea mergând la braţ într'o duioasă prietenie D-l inginer Lorenţ, cel care a încasat 5 milioane pentru lucrările captărei apei dela Mărăcineni şi D-l Anton Ionescu, paznicul neiertător al contabilităţei Primăriei Piteşti.

Amândoi surăzători, amândoi de aceeaşi statură, înalţi, voinici şi bine hrăniţi.

Ce pereche potrivită!

———

Pentru că îi vedem pe cei dela Camera de Muncă prea actiaţi să aplice cu ultima stricteţe regulile confortului şi al higenei, când este vorba de fabrica dela Găvana, îi poftim să ia drumul până la aşa numita salubritate a comunei Piteşti, unde se află căminul măturătorilor de stradă. Vor vedea, suntem siguri, lucruri cu adevărat revoltătoare. D-l Teo să nu uite să-şi ia şi aparatul fotografic. De asemenea îi îndemnăm să viziteze şi brutăriile, şi atelierele de cismărie, croitorie, fierărle, etc. etc., şi să binevoiasca a-şi publica rapoartele asupra celor văzute. In acelaş timp am fi curioşi să ştim dacă D-l Teo îşi culcă servitoarea pe un pat cu cearşafuri, aşa cum pretinde D-sa să aibe lucrătoarele dela Găvana.

———

Odată cu judecarea cererei de concordat introdusă de Banca Populară din Piteşti, un mare număr de deponenţi au semnat o reclamaţiune adresată Parchetului local, prin care aduc grave învinuiri conducătorilor băncei, în legătură cu crachul suferit de bancă. — Afacerea a fost dată spre cercetare cabinetului de Instrucţie.

———

In darea de seamă a jud. Argeş pe anul 1922—33, prefectul judeţului, D-l Ionel Rădulescu, cu toate că în expunerea situaţiei generale tipărită, arată că se va ocupa de mersul general al judeţului „din toate punctele de vedere" nu a rostit nici un cuvânt despre activitatea clerului şi a bisericei din judeţ, fapt care a fost observat şi relevat în şedinţă de către părintele protoereu Marinache Popescu.

———

In fruntea gazetei „Tineretul Argeşului" este tipărit la dreapta semnul secerei. După câte ştim D-l Armand Călinescu printr'un comunicat recent, anunţă pe toţi cei cari vor mai umbla cu secerea, că se consideră excluşi din partid. — Suntem curioşi ce atitudine adoptă Teo în numărul 2 al gazetei sale.

———

Printre economiile ce sunt de făcut la Primăria Piteşti este de sigur şi suprimarea postului de impiegat la serviciul contabilităţei, unde numai la anumite epoci este câte ceva de lucru. — In mai tot timp anului, nici chiar D-l Anton Ionescu contabilul, nu ar putea justifica pentru ce primeşte leafă de şef de serviciu.

Aşa fiind, actualul impiegat din serviciul contabilităţei, nu are alt rol decât să ajute pur şi simplu D-lui Anton Ionescu să şeadă şi să bea cafele în birou.

———

Suntem informaţi că Ministerul de Finanţe a închiriat cu 100.000 lei pe an localul din Str. Tabaci, în care fusese instalată cu forţa Percepţia oraşului. Această sumă de 100 mii lei, Ministerul de Finanţe o plăteşte fostului senator ţărănist D-l Iliescu-Breaza, cu toate că D-sa lăsase Percepţiei oraşului tot acest local cu chiria numai de 45.000 lei. Suntem cum se vede, pe drumul bun al economiilor bugetare!

In acest local de câtva timp s'a instalat garda financiară, însărcinată cu reprimarea fraudelor la băuturile spirtoase.

———

In ziarul „Tineretul Argeşului", D-l Stan Dumitrescu învăţător in Oarjea, scrie despre unii parlamentari pe care D-sa îi vede atât de des", **că fac tot soiul de tranzacţii în profitul lor personal şi se ocupă de negustorie şi diverse sarlâcuri".** Se vede că D-l Dumitrescu şi-a uitat de proverbul: Să nu vorbeşti de funie în casa spânzuratului! La cine o fi făcând aluzie D-sa? Căci slavă Domnului, sunt şi în partidul ţărănesc din Argeş destui samsari, negustori zişi cooperatori şi profitori sus de tot cocoţaţi?

———

In bugetul anului în curs, consiliul comunal a votat suma de lei 500.000 în contul terenurilor pentru înproprietărirea demobilizaţilor. A votat pentru înscrierea acestei sume în buget D-nii consilieri: Ştefan Minoescu, Gheorghe Petrescu ajutor de primar, Ion Ţuluca, Traian Dumitrescu, Alex. C. Aslan, N. Minculescu, Ion Călugărescu, Ion Oancea, Nae Popescu, Colonel C. Calotescu, M. Nanu, N. Mareş, Preotul I. Panţurescu, C. Mihăescu şi Constantin I. Rătescu, primarul oraşului.

Contra menţinerei acestei sume au votat D-nii consilieri: Spiridon Emanoil, N. Susu, Preot I. Postelnicescu, Ion I. Purcăreanu, Marin V. Popescu, General Toma Lişcu, Constantin Dan, Al. Batist, Dr. N. Dimitriu şi D-ra Ioana Dinescu.

———

D-l Maxim Berechet, contabil la diferite bănci, a fost numit şi casier la Camera de Muncă, iar D-l Teo Simionescu, avocat al Prefecturii de Argeş, cenzor plătit de Ministerul de Finanţe la Camera de Comerţ şi Industrie din Piteşti şi şef al Tineretului Ţărănist din Argeş, a fost numit secretar permanent al Camerii de Muncă.

———

In numărul trecut al gazetei noastre am dat alarma asupra faptului că în manifestul partidului naţional-liberal, lansat şi iscălit de D-l avocat şi deputat Ioan Purcăreanu, cu ocazia ultimelor alegeri, s'a afirmat că grădina din faţa Primăriei, făcută de D-l primar Tică Rătescu, a costat aproape un milion. Cetăţenii din toate unghiurile oraşului şi ale judeţului ne scriu rugându-ne să nu încetăm campania asupra acestui fapt, aproape de necrezut. De aceea îl somăm pe D-l Tică Rătescu să ne răspundă chiar prin coloanele ziarului nostru dacă sunt sau nu adevărate cele afirmate prin manifestul D-lui Iancu Purcăreanu. D-sa ca prim cetăţean al oraşului are această elementară datorie, de a lămuri opinia publică asupra acestei grădini miraculoase, care ca în basme a costat aproape un milion.

Dacă D-sa nu va binevoi să dea un răspuns lămuritor, noi liberi vom fi să tragem toate concluziunile şi să-i aplicăm toate epitetele, fără nici o cruţare.

JALNICA SITUAŢIE DELA PRIMĂRIA PITEŞTI

Expunerile D-lor Consilieri Comunali Marin Popescu şi Iancu Purcăreanu

Cu ocazia votărei bugetului comunei Piteşti, **D-l avocat şi consilier comunal Marin Popescu,** a făcut o aspră critică la partea cheltuelilor, arătând că la alcătuirea sa nu s'a avut în vedere nevoile oraşului, înbrăţişând mai mult ceiace nu aduce nici un folos oraşului. Arată că dela instalarea actualului consiliu comunal, adică din anul 1930, cu o mică întrerupere şi până astăzi, nu s'a făcut nimic important la comună, deşi s'au înghiţit câteva zeci de milioane, ceiace reprezintă circa 35 milioane lei şi examinând ce anume lucrări s'au executat, spune că s'au aruncat 3.500.000 lei pentru planul topografic de cadastrare al oraşului. — Apoi o sumă foarte importantă pentru grădina din jurul primăriei şi că singura lucrare importantă a fost aceia cu privire la captarea apei în nouile puţuri şi care nu s'a făcut decât după stăruinţa consilierilor liberali. — Restul veniturilor comunei întrebuinţându-se exclusiv pentru personal, şi risipindu-se în diferite lucrări, care n'au adus nici un folos oraşului. A criticat apoi cum este întreţinută curăţenia oraşului, unde se cheltueşte pe fiecare an aproape 2 milioane lei şi cu toate acestea oraşul este murdar. — A arătat starea deplorabilă în care se găsesc imobilele comunei, care din cauza neglijenţei administraţiei comunale au ajuns ruină, cum este hala de alimente, fabrica de ghiaţă, teatrul şi băile, judecătoriile de ocoale precum şi şcoalele. Continuând arată că nu s'au luat măsuri spre a se pune în stare bună de funcţionare băile comunale, unde din neglijenţă s'au distrus cazanele, ceiace va necesita ca primăria să facă cheltueli de sute de mii de lei. — Acuză administraţia comunală de totală lipsă de grije a alimentărei oraşului cu apă. Cum stau lucrurile, lipsa de apă ne arată că s'au cheltuit în zadar cele 5 milioane, plătite inginerului Lorenţ, pentru o lucrare făcută în 2—3 luni de iarnă, cu câte 5—6 oameni pe şantier, şi întrebuinţându-se un material de ţevărie, care nu a putut să coste mai mult de 7—8 sute mii lei.

A cerut apoi să se scoată dela cheltueli o sumă importantă ce figurează în buget, pentru împroprietărirea demobilizaţilor, de oare ce cu această sumă se pot face alte înbunătăţiri de interes general în oraş, deşi este nevoe ca demobilizaţii să fie împroprietăriţi, comuna având teren pe care-l poate vinde cu preţ de cel mult 5 lei m. p., iar nu cum se urmăreşte de actuala administraţie comunală, ca să cumpere un teren care va costa 5 milioane lei, în plus 7—8 milioane lei lucrări de edilitate, ceiace ar reveni foarte scump pentru demobilizaţi, făcându-i chiar să renunţe la împroprietărire. — Cu toate explicaţiile date în mod sugestiv, totuşi D-l primar Rătescu şi-a mobilizat toţi consilierii comunali partizani şi a trecut în buget suma de lei 500.000, un prim acont din valoarea de 5 milioane a terenurilor ce se urmăreşte a se cumpăra în scopul sus arătat, pentru satisfacerea a doui partizani ce sunt consilieri comunali.

D-l avocat şi deputat Ion Purcăreanu, critică cu asprime modul de întocmire al bugetului, precum şi lipsa complectă a tot ce trebuia să arate un raport al primarului de prezentarea bugetului, în care raport nu se arată nici nevoile oraşului şi nici ce anume lucrări se vor face cu sumele alocate în diferitele posturi. — Este un raport şi un buget complect ne studiat. — Nu se vede nici un temei de aşezare al acestui buget. — Se ridică înpotriva cheltuelilor exagerate prevăzute la unele articole, care sunt peste nevoile oraşului, când din potrivă la cheltuelile de mare nevoe sunt prevăzute sume insuficiente. — Critică şi înscrierea în buget a sumei pentru cumpărarea terenurilor destinate demobilizaţilor. — De altfel nici nu suntem obligaţi prin lege să facem această împroprietărire, **mai ales că aşa cum se prezintă lucrurile, la mijloc pare că este o afacere.** — In acelaş timp terenul este cu desăvârşire impropriu pentru zidirea de case.

Sunt la primărie acte încheiate, mai acum 8 ani, din timpul când D-l colonel Grecescu era ajutor de primar, prin care acte s'a stabilit că terenul este mocirlos şi la 2 m. ar începe să iasă apă.

Alegerea dela Camera de Comerţ

La Camera de Comerţ a fost ales ca preşedinte D-l Şt. Minoescu, obţinând 20 voturi. — Ca vice preşedinte la secţia comercială a fost ales D-l G. Roboiu din Câmpulung-Muscel cu 13 voturi, iar la secţia industrială a fost ales ca vice preşedinte d-l G. Teodorescu-Roseţ, cu 6 voturi.

Alegerea aceasta a fost sărbătorită printr'un banchet de 90 tacâmuri, servit de restaurantul „La Calul Bălan". — S'a tuastat şi s'au făcut urări, exprimându-se speranţa că D-l Minoescu, noul preşedinte, va face să prospereze şi afacerile Camerei de Comerţ din Piteşti precum în mod atât de fericit şi-a chivernisit afacerile sale personale, obţinând exproprierea unei dărâmături din str. Egalităţei, plătită cu aproape un milion de Stat, şi vânzându-şi prin Primăria Piteşti, pentru demobilizaţi, terenuri de cultură cu 200 lei m. p.

In jurul desfiinţărei Şcoalei Normale de Băeţi din Piteşti

Am fi prea naivi dacă am crede că o preocupare de ordin bugetar s'a avut în vedere când s'a hotărât să se suprime şcoala normală de băeţi din Piteşti, fiindcă asemenea preocupare nu putea să fie luată în seamă în cazul acestei şcoale, unde toţi profesorii sunt titulari şi cari, ori unde ar fi plasaţi, toţi vor trebui plătiţi din bugetul statului.

Poate, vor zice unii, s'au avut în vedere interesele învăţământului, argumentându-se că sunt prea mulţi învăţători şi că, statul, ne având posibilitate să-i plaseze, absolvenţii acestor şcoli devin şomeri şi în acest caz şcoalele acestea au creiat nişte desrădăcinaţi, cari nu mai pot să se întoarcă la brasdă.

La acest argument răspundem.

Dacă sunt prea mulţi învăţători, de ce se dă dreptul şcolilor desfiinţate să mai funcţioneze ca şcoli extrabugetare?

Oare absolvenţii acestora nu sunt expuşi să nu poată fi plasaţi în învăţământ?

De ce dă apoi dreptul licenţiaţilor şi licenţiatelor să dea examen de capacitate pentru diploma de învăţător, fiindcă şi în acest caz se măreşte numărul absolvenţilor cu diplomă de capacitate care n'au unde să fie plasaţi?

Nu această preocupare de interesele învăţământului socotim că a determinat suspendarea şcoalei normale de băeţi din Piteşti, fiindcă, dacă este să luăm în seamă munca organizată în spiritul nouilor metode, dela această şcoală, conştiinţa senină ne îndrituieşte să spunem, cu firească şi nepref ăcută apreciere, că această şcoală era o instituţie căreia trebuia să-i dea atenţie Ministerul Instrucţiunei Publice, tocmai pentru avântul pe care-l luase în ultimul timp, devenind un centru de experimentare pedagogică, prin frumoasa organizare ce o are la şcoala de aplicaţie, care socotim că este unica pe ţară.

La mijloc trebue să fie alte considerente, fiindcă o şcoală, care este aşezată într'un minunat centru de cultură şi de sănătate, cu posibilităţi de a recruta elevi din 4—5 judeţe din prejur, cu toţi profesorii titulari şi cu un teren cultivabil de 50 pogoane şi bine organizată, nu ar fi putut fi aşa de uşor suspendată, fiindcă, la drept vorbind, această şcoală, n'a întrunit nici unul din punctele pe care le-a stabilit Ministerul Instrucţiunei pentru desfiinţarea unora din şcoli.

Dacă preocupările de ordin bugetar şi nici cele ale interesului învăţământului nu pot fi luate în seamă, rămân valabile numai considerentele de ordin politic, unite cu interese de altă natură şi, fiindcă socotim că opinia publică trebue să cunoască şi aceste considerente, cutezăm să le arătăm.

Cu toţii ştim că de multe ori intenţiile bune, chiar ale miniştrilor, sunt sfărâmate de influenţa nefastă a politicianilor, cari — în inconştienţa lor — socotesc că le este îngăduit să treacă peste marginile dreptăţei şi ale cultului muncei organizate şi să facă ceeace le dictează interesele meschine.

Aşa este cazul şi cu şcoala normală de băeţi din Piteşti. Dacă era susţinută, — deşi nu avea nevoe, — de către şeful organizaţiei guvernamentale, D-l Armand Călinescu, Subsecretar de stat la Interne, de cei doui învăţători: Niculescu Lungu senator de Argeş şi Tache Niculescu deputat de Argeş şi de D-l N. Penescu, tot deputat de Argeş, care a fost raportorul bugetului Ministerului Instrucţiunei, şcoala nu se desfiinţa, aşa după cum nu s'au desfiinţat alte şcoli din alte judeţe, unde toţi oamenii politici şi-au apărat cu îndârjire şcolile, în frunte cu prefecţii şi primarii oraşului respectiv.

Dar aleşii judeţului Argeş nu numai că n'au spus nici un cuvânt de protest, pentru apărarea unei şcoli care le făcea cinste, ci — pentru ca lovitura să fie şi mai grea — s'au unit cu politicianii jud. Muscel. — Aceştia, fiindu-le teamă că şcoala normală de băeţi din Câmpulung va rămâne fără elevi, de oare ce majoritatea elevilor se îndreptau către şcoala normală de băeţi din Piteşti, după ce au isbutit să o suprime pe aceasta din urmă, au cutezat să intervină să aducă în localul ei, terminat prin contribuţia părinţilor elevilor, şcoala normală de fete din Câmpulung, care trebuia să piară în chip firesc, de oare ce era desfiinţată de 2 ani, din pricină că n'avea local propriu şi poate şi pentru alte motive.

Nu constitue acest fapt o mare nedreptate socială şi o sfărâmare a credinţei în isbânda lucrurilor bune, în dauna celor rele?

Să presupuuem că politicianii din Câmpulung (Muscel) şi-au susţinut interesele şi, în acest caz sunt scuzabili până la un punct.

Ce i-a îndemnat atunci pe aleşii jud. Argeş ca să se unească cu ei şi, nu numai să nu spună un cuvânt de protestare, ci din contra să stăruească pentru desfiinţare?

Iată cauza:

Şcoala normală de băeţi din Piteşti este condusă de un profesor, care are un mare cusur: n'a făcut pe voia politicianilor când i-au cerut lucruri ilegale şi a ţinut cu îndârjire la întărirea şi respectarea prestigiului aşezământului de cultură şi educaţie pe care-l conduce, fiindcă în mintea lui o şcoală trebue să reprezinte frumuseţea şi ordinea cea mai înaltă de de moralitate şi dreptate.

Din această pricină, oamenii zilei n'ai isbutit să facă din şcoala normală din Piteşti un nou club politic, unde să comande şi să petreacă, aşa cum se face obişnuit la prefectura respectivă şi atunci s'au gândit că nu este altă cale de a scăpa de un asemenea profesor şi director decât desfiinţându-i şcoala şi aducând alta în loc.

Acesta-i adevărul şi, dacă va fi nevoe, vom destăinui opiniei publice şi alte considerente care au condus pe politicianii locali să se repeadă cu furie contra unei aşa frumoase instituţii de cultură şi educaţie, necesară feciorilor de ţărani şi dătătoare de nădejdi pentru progresul învăţământului românesc.

Pentru direcţia Silvică şi Casa Pădurilor

Printr'un proect de lege, votat în sesiunea trecută, a fost autorizată Casa Autonomă a Pădurilor Statului să vândă la mai multe comune şi sate din jud. Argeş, solul păduros şi poenile din diferite păduri pentru construiri de islazuri comunale. — Noi ştim că acest proect de lege, votat din motive electorale şi demagogice, este şi anti—constituţional şi contrar legilor regimului silvic. Ii întrebăm deci pe cei dela Direcţia Silvică din Piteşti, dacă au pus cuvenita rezistenţă atunci când s'a pus la cale această tâlhărească despădurire. — Căci prin această lege s'au chelit nu mai puţin de 1400 hectare pădure. — Dacă nu s'a pus rezistenţă, nici nu mai înţelegem pentru ce Casa Pădurilor se mai intitulează şi Autonomă. — Vorba lui Caragiale: **Autonomă dar cu sărut mâna.** De altfel, prin această lege, pe lângă demagogie s'a mai făcut şi o afacere de milioane.

Prin art. 2 al legii, se prevede că materialul lemnos defrişat rămâne proprietatea statului. Am putea să ştim şi noi cine a fost fericitul profitor, sau cine au fost fericiţii profitori ai acestui material lemnos în valoare de zeci de milioane?

Sau s'a procedat şi aci ca în pădurea Dobrogostea şi Trivalea?

Pentru D-l Ministru al Armatei

Cu toate reclamaţiunile, individul Romulus Curea zis Ionescu zis Vlad Furtună, care bate cafenele şi şantajează, continuă să fie dispensat de armată, sub pretext că ar fi fiu de mamă văduvă, pe care o întreţine el. — In realitate mama sa, femee în putere, ţine bufetul dela Tribunalul Argeş, aşa că este sigur că dânsa îi mai dă de buzunar lui Curea. — Cazul, dacă autorităţile n'ar ţine cu ori ce preţ să-l dispenseze, s'ar putea clarifica. — Că individul Vlad Furtună este pe faţă protejat, se vede şi din faptul că, spre a i se putea face viza anuală la poliţie, a recurs la un fals.

In Martie 1932, poliţaiul oraşului de pe atunci, D-l Climescu, a scris pe actul său de dispensă următoarele:

„Se certifică de noi poliţaiul oraşului Piteşti, că tânărul Curea Romulus, zis Ionescu, nu se achită de toate îndatoririle ce are ca dispensat şi că motivul pentru care a fost dispensat a încetat“.

In plus, pe marginea actului de dispensă, în partea stângă, s'a făcut menţiune că s'a anexat un proces verbal de cele constatate de D-l poliţai.

Ei bine, viza D-lui poliţai, prin care se conchidea că tânărul trebue să facă armata a fost mai întâi acoperită cu cerneală, şi apoi peste pata de cerneală s'a lipit un petec de hârtie albă, — iar procesul verbal din Martie a dispărut în întregime, fiind şters probabil cu lor.

Prin urmare tânărul Curea nu numai că nu vrea cu nici un preţ să facă serviciul militar, dar se dedă şi la falsuri.

Această îndrăsneaţă atitudine şi-a luat-o probabil şi pentrucă se vede mult ocrotit de unele elemente din Cercul de Recrutare şi chiar de unele organe de control, care îi sunt vădit complezente.

Atragem din nou atenţiunea autorităţilor militare asupra acestui caz, convinşi fiind că, pe lângă un act de dreptate şi de legalitate, i s'ar aduce şi lui Vlad Furtună un mare serviciu, încorporându-l şi supunându-l la aspra disciplină militară.— De asemenea şi societatea ar fi în mare câştig, ea scăpând de un profesionist expert în ale şantajului.

Ştiri diverse

Tot în „Tineretul Argeşului“ cineva face propunerea că **„cel puţin de aci înainte partidul să închidă uşile şi să nu mai primească noui membrii decât trecuţi prin organizaţia tineretului, care este o şcoală politică şi unde să fie obligaţi la un stagiu“.** Va să zică, ori cine vrea să se înscrie în partidul naţional ţărănist din Argeş, trebue să stea câţiva ani în bancă la şcoala D-lui Teo Simionescu, care are o atavică experienţă în şcoala falimentului. Norocul D-lui Spiridon Emanoil, că a apucat să se înscrie în partid până ce D-l Teo nu şi-a deschis porţile şcoalei.

——

Consiliul comunal a aprobat la cererea serviciului technic suma de lei 1.400.000 pentru repararea băilor comunale. Ar fi de dorit ca măcar de aci înainte licitaţiile pentru asemenea lucrări să fie într'adevăr serioase. Cu alte cuvinte să se ia măsuri ca să ia parte la licitaţii cât mai multe case din capitală şi din tot restul ţărei. Să nu mai fie adică publicaţiile făcute numai de formă, pentru lucrările să fie de mai înainte asigurate unor improvizaţi antreprenori.

——

Populaţia din partea deluroasă a jud. Argeş, Râmnicu-Vâlcea şi Muscel, unde se face o intensă cultură de pruni, este profund nemulţumită de vestea pe care o află că actualul guvern a prezentat un proect de lege pentru monopolizarea desfacerei ţuicii. Sătenii îşi aduc aminte că naţional-ţărăniştii făceau agitaţii pela sate în contra proectului guvernului Iorga, care n'a făcut decât monopolul vânzărei alcolului.

——

Din articolul prim semnat de Teo Simionescu: „Tineretul este singurul rezervoriu de energii al partidului şi el trebue să fie totdeauna gata să asigure pe conducători că nu trebue să poarte grija zilei de mâine“ . . . Cum asta D-le Teo?

Nu cumva ai apucat calea bisericei, nu cumva te inspiri din evanghelistul Matei, asigurându-l pe D-l Armand că întocmai ca pasările cerului nu trebue să poarte grija zilei de mâine?

——

In vitrina fotografului Sârbu din Piteşti, este pusă la vedere o fotografie destul de mare, înfăţişând pe avocatul Tică Popescu, care stă pe vine şi râde, având în jurul său pe cei trei copilaşi ai D-lui George Brătianu. Avem informaţiuni sigure că fotografia aceasta a fost adusă la Sârbu de însuşi Tică Popescu, spre a fi mărită şi expusă la vitrină. Este o reclamă curat americană. Unii îşi deschid drumul spres tăpân giugilind doicile sau guvernantele, alţii ca D-l Tică Popescu, caută să-şi consolideze situaţia politică, făcând pe guvernanta la copii D-lui George Brătianu.

——

Romulus Curea zis Ionescu, zis Vlad Furtună, reclamând parchetului de Argeş că ar fi fost calomniat de D-l Vasile Purcăreanu, ziarist, care prin ziarele cotidiane l'a acuzat de santaj faţă de fabrica Textila Găvana, D-l Judecător de Instrucţie M. Mamulea făcând cercetări a constatat că în întregime faptul de şantaj s'a exercitat de Vlad Furtună contra Fabricei Găvana şi în consecinţă a clasat afacerea, găsind că nu e caz de urmărire contra D-lui Vasile Purcăreanu.

——

——

TIPOGRAFIA „ARTISTICA“, P. MITU — PITEŞTI Strada Şerban Vodă No. 70 (sub Hotel Dacia).

ANUL II No. 3 PITEŞTI, 15 SEPTEMBRIE 1933,

GAZETA ARGEŞENILOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
PITEŞTI Str. Industriei No. 1.

Anunciuri comerciale şi orice articole se primesc
LA TIPOGRAFIA „ARTISTICA" — PITEŞTI

Director proprietar
VASILE A. PURCAREANU

Tineretul Ţărănist

Există un tineret socialist, care-şi are explicaţia lui. El s'ar putea mai degrabă numi copilăretul socialist, pentrucă încă din ucenicie capii socialismului îl ia să-l crească pe copilul de proletar, îndopându-l cu aberaţiile ideologiei socialiste şi îndemnându-l la ură în contra patronului, în contra capitalistului.

Dar, tineretul ţărănist sau cel liberal, ce rost, ce explicaţie să aibă? Mai întâi, aşa zisele organizaţii ale tinerilor liberali sau ţărănişti sunt în genere nişte conglomerate de oameni, cari poate că nu au încă părul încărunţit. Ele nu sunt deci compuse din grupuri de copilandrii, care s'ar putea oarecum forma şi îndruma în direcţia vreunei ideologii.

Încearcă negreşit unii să pue în circulaţie ideea, că organizaţiile acestea ar avea şi şcoli pentru cei cari ar bate la uşile lor. Aşa de exemplu, în primul număr al ziarului Tineretul Argeşului un ţărănist cere ca: **„cel puţin de aci înainte partidul să închidă uşile şi să nu mai primească noui membrii, decât trecuţi prin organizaţia tineretului, care este o şcoală politică şi unde să fie obligaţi la un stagiu".**

Cum se vede consemnul ar fi următorul: Să se închidă ermetic uşile pentru cei cari ar dori să se înscrie de aci înainte deadreptul în partid. Aceştia, să se înscrie mai întâi în şcoala tineretului, şi abia după un stagiu de 2—3 ani petrecuţi pe băncile acestei şcoale, să aibă dreptul să aspire să devie membrii ai partidului ţărănist, dacă bine înţeles obţin certificate de promovare dela şeful tineretului.

Nu ni se spune însă, cum şi prin ce mijloace şeful tineretului şi ajutoarele sale s'au pomenit din chiar senin diplomaţi cu bile albe în ideologia ţărănistă. Cine le-a dat patalamaua la mână? De unde dreptul de a răcni cu o nespusă înfumare:

„Tineretul este floarea partidului naţional-ţărănist. Rolul tineretului este, ca în cadrul ideologiei partidului să facă instrucţia şi educaţia maselor, din toate punctele de vedere, şi în special politic. Tineretul este şcoala de pregătire a partidului, observatorul în toate timpurile şi îndrumătorul autorizat al partidului".

Până acum ni se spunea că tinereţea are mai mult avânt, mai mult foc în vine, de cât înţelepciune în creer. Acuma ni se ţipă, că virtuţile toate şi înţelepciunile toate sunt confiscate de tineret, şi încă nu de oricare tineret, ci numai de cel **captat** de D-l Armand prin Teo.

De aci şi concluzia firească: La putere trebue să fie numai cei înzestraţi cu puteri de tot felul, deci numai cei tineri. Numai ei să instruiască masele populare, să observe şi să îndrumeze partidul ca o stea polară. Afară dar cu bătrânii!

„Fraţii noştri mai mari — scrie unul — să plece urechea mai des la nevoile noastre şi să ne dea mai mult înlesnirea de a ne afirma în locurile unde se cere muncă tinerească neobosită şi cunoştinţe noui, puse în slujba neamului".

„Tineretul — ţipa brutal D-l Nistor Badea — nu înţelege să fie în rolul de hamal, care să care proptele pentru sprijinirea lumii ce se duce, ci salahori, cari îşi dăruesc toată puterea de muncă pentru zidirea lumii ţărăniste ce va să vină!

Bieţii tineri! Te podidesc lacrimile, nu altceva. Căci lor le arde de alţii, nu de ei. Cu toţii pe brânci dau zor ca să se vadă odată, unii în slujba neamului, alţii în slujba numai a unei părţi din neam, în slujba numai a lumii ţărăniste! E ceva şi roman şi spartan în atitudinea tinerilor din jurul D-lui Armand şi Teo.

Numai că luându-i gura pe dinainte, unii în acelaş timp îşi espectorează prin gazetă şi toată coptura verde-galbenă din suflet.

„Partidul să închidă uşile de aci înainte—strigă unul—şi să nu mai primască noui membrii decât trecuţi prin organizaţia tineretului, care este o şcoală politică".

„Nu lăsaţi să se introducă în cetatea noastră nimic streîn, căci numai atunci putem fi siguri şi zice: Al nostru este viitorul!".

Am înţeles. Tinerii dela Tineretul Argeşului nu au ce au numai cu „lumea ce se duce", numai cu cei bătrâni. Ei nu vor să auză nici de tinerii, cari n'au apucat încă să intre în cetatea lui Armand, în pământul făgăduinţii. Căci s'ar înmulţii pretendenţii pentru locurile înalte, pentru locmale.

Dar atunci, pentru ce atâta ifos, pentru ce atâta răţoială, pentru ce atâtea palavre?

V. P.

Din trecutul lui Teo Simionescu

Cum operează şeful Tineretului Ţărănist
Teo înfierat de Tribunal

Plantaţia cea de pomină de pe şoseaua Merişani-Brădet.—80% din pomii plantaţi sunt canceroşi. — Constatările comisiunilor. — Călcarea legilor. — Un trist început de carieră. — Teo în faţa Tribunalului de Argeş, care-l înfierează.— Şi totuşi cu floarea de lămâiţă!

Abia venit la prefectură, în fruntea delegaţiei judeţene, avocatul Teo Simionescu a căutat să lase de grabă urmele de neşters ale activităţii sale în analele prefecturii de Argeş.

In acest scop, văzând că în sesiunea din Martie 1931 a consiliului judeţean se prevăzuse lei 400.000 pentru plantarea drumurilor, — D-l Teo s'a şi pus pe lucru ca să facă nevăzută această sumă. — La câteva zile numai dela numirea sa, — închee, în batjocora legilor, un contract la 23 Martie 1931 cu D-l Meyer, în dosul căruia se afla D-l Sandy Lehrer, vărul D-lui Simionescu. — Contractul acesta încheiat fără licitaţie şi fără avizul consiliului judeţean prevedea că pe şoseaua Merişani-Brădet să se planteze pruni Agen pentru suma de lei 400.000, revenind cam câte 60 lei de fiecare prun.

Şi negreşit că antreprenorii, sau mai bine zis antreprenorii au şi dat zor să înfrumuseţeze şoseaua. — Până la 6 Mai, adică în mai puţin de o lună jumătate, pomii erau, nu numai sădiţi, dar şi prinşi, înverziţi şi chiar înfloriţi. Aşa cel puţin ne asigura prin procesul verbal din 6 Mai, comisiunea însărcinată cu recepţionarea acestei lucrări.

„Pomii — ne garanta comisiunea — sunt în bună stare, verzi, parte din ei înfrunziţi, şi chiar înfloriţi; în totul plantaţiunea bine executată, atât din punct de vedere technic cât şi estetic".

De aceea se şi grăbeşte să conchidă comisiunea: „Suntem de părere, că garanţiile prevăzute în contract sunt suficiente şi că poate fi lichidat în conformitate cu clauzele contractului".

Şi cine ne afirma toate acestea? Cine înalţa imnuri de laudă D-lor Meyer şi Lehrer? — Cine le striga *Osana?* Doar D-nii S. Iliescu şi Gh. Frujină, consilieri judeţeni? Nu, din nefericire, nu. In fruntea acestor doi consilieri, pe care-i acoperă cu autoritatea şi competenţa sa, — stă D-l N. Ulani, specialistul director al Camerii de agricultură de Argeş.

Ce se întâmplă însă?

Intre timp cade guvernul naţional-ţărănit. D-nii Meyer şi Lehrer nu apucaseră să încaseze decât 20% din cei 400.000 lei. Delegaţii permanenţi, împreună cu toţi consilierii judeţeni sunt trimişi pela casele lor. In locul lor se numeşte o comisiune interimară, iar prefectul judeţului, D-l Gatowschi, hotărât să facă curăţenie, îl deleagă pe D-l consilier judeţean Căpitan Iov, pentru ca împreună cu şeful pepinierii Merişani, să-i raporteze „situaţia exactă".

Şi rezultatul este următorul:

„Plantaţia este aproximativ 80% uscată, iar restul de 20%, este fără excepţie bolnavă şi predispusă ca în termen de două până la trei luni să se usuce; ei sunt în parte gumaţi, cu răni pe ei şi canceroşi; ca vârstă sunt trecuţi de 7—8 ani".

„Pomii ca vârstă sunt trecuţi de 7—8 ani. Astfel de pomi sunt consideraţi ca pomi ce nu comportă a fi plantaţi pe şosele, fiind degeneraţi".

De altfel, oricine — specialist sau simplu muritor fiind — poate constata halul, în care se află această netrebnică plantaţiune. Oricine, trecând pe această ajunsă de pomină şosea, se indignează şi se cutremură gândindu-se la îndrăsneala, cu care astăzi se asvârle cu pumnul bănetul strâns şi plătit de contribuabili cu atâta trudă. Oricine, dând cu ochii de aceste hidioase uscături buboase şi canceroase, ce se înşiră netrebnice pe o întindere de 30 kilometri, se întreabă cu nesupusă revoltă.

Ba încă, făcându-se o nouă cercetare de către o comisiune compusă din D-nii Traian Teodorescu din partea Prefecturii, D-l Ulany, d-nii ingineri silvici P. Roşescu, Gh. Chercea, N. Popescu şi D-l inginer şef al judeţului Valeriu Marinescu, încă şi mai tare se înfierează fapta de pe şoseaua Merişani-Brădet, constându-se următoarele:

„Din cei 5626 pruni Agen, işiraţi pe şoseaua Merişani-Brădet, sunt: *2848 uscaţi complect, 1445 pe cale de a se usca, şi numai 1333, prinşi în vegetaţie*". Adică sunt: cam vreo 20% prinşi în vegetaţie, iar restul de aproape 80% sunt, sau uscaţi deabinelea, sau pe cale de a se usca. — Intocmai, ca în procesul verbel de al doilea, semnat de şeful pepinierii Merişani şi de d-l Căpitan Iov, care conchideau că: *„Plantaţia este aproximativ 80% uscată, iar restul de 20% sunt fără excepţie bolnavi şi predispuşi să se usuce"*.

Dar lucru vrednic de luat în seamă, este că nici cei 1333 pruni, socotiţi ca prinşi în vegetaţie, nu se află în vreo stare înfloritoare. — Sunt şi aceştia — ne spune cel din urmă proces-verbal — în stare de tot jalnică şi cu sufletul pe buze.

„Din numărul de 1333 de pruni în vegetaţie circa 20% sunt gumaţi (clei), cu tăieturi mari şi nepractice, cari în timp de 3—4 ani vor prinde putregai şi muschi, care a şi început, iar ca consecinţă, uscarea lor în timpul arătat".

Dar nu e numai atât: *„Toţi pomii pe cale de a se usca, şi majoritatea din cei prinşi în vegetaţie, prezintă diferite cicatrice, cari au ca urmare drumul tuturor bolilor criptogamice, din care cauză posibilitatea de a trăi a unor asemenea pomi este foarte scurtă"*.

Cu un cuvânt nu numai 20% din cei socotiţi ca prinşi, ci chiar majoritatea lor, sunt numai pentru un foarte scurt timp sortiţi să-şi ducă zilele. — Ei sunt de pe acuma osândiţi la moarte.

Ceeace s'a făcut cu această de batjocoră plantaţie întrece marginile oricărei cutezanţe, oricărei neruşinări.

„Şi cei prinşi — se constată prin ultimul proces verbal — *sunt condamnaţi ca în 2—3 ani să se usuce"*. — Căci, *„s'au plantat pruni în vârstă de 7—10 ani, cu măduva deja atacată de putregai"*. — Dar ceeace este mai grav, este că *„mare parte din pruni au fost bolnavi de tumoare* (cancer), şi *la plantare s'au tăiat aceste tumori"*.— Va să zică, s'a încercat să se facă nevăzute tumorile. — Ce oame-

ni de ispravă! Pe scurt, s'au înfipt în pământ, pomi *„bătrâni, rău conformaţi, cu numeroase noduri, plini de putregai, de boale criptogamice, cu cicatrice, cu rădăcini mici, cu tăieturi mari, prin care se scurge seva, cu cancer, cu tumori“* etc. — Aşa fiind, conchide procesul verbal *„plantarea ori cât de bine ar fi fost făcută şi bine îngrijită, totuşi erau expuşi uscărei“*. — Şi asta, observă silvicultorii, — *„cu tot timpul favorabil“*. — Ce s'ar fi ales Dumnezeule, de aceste hidoase uscături, dacă ele nu ar fi avut parte de un timp atât de favorabil, ca cel din vara anului 1931, care să le mai dea puţină viaţă!

D-l Meyer, îngroşând obrazul, nu se dă bătut. — In loc să-şi pună cenuşe în cap, D-sa face proces prefecturii, care se judecă la 10 Octombrie, la 12 Octombrie 1932 şi se soluţionează la 20 Octombrie 1932, când Tribunalul Argeş:

„Respinge ca nefondată acţiunea intentată de reclamantul Eugeniu Meyer contra Ad-ţiei jud. Argeş şi-l obligă pe reclamant să plătească prefecturii de Argeş lei 2.000 cheltueli de judecată“.

Va să zică Tribunalul Argeş, prin sentinţa sa dela 20 Octombrie 1932, îl plesneşte peste maxilare fără milă pe Teo. — In orice altă ţară, o astfel de sentinţă ar fi prăvălit o piatră grea de mormânt peste făptaşul unei asemenea isprăvi. — La noi însă, acest Teo, din mila lui Armand, este jurisconsult cu plată la prefectură, este cenzor (?!) cu simbrie la Camera de Comerţ, şi de curând secretar permanent, iarăşi cu plată, al D-lui Traian Novacovi, la Camera de Muncă. — Ba încă, acest nesăţios Teo mai face şi pe idealistul, dându-se în această calitate drept şef al tineretului ţărănist din Argeş, şi scoţând chiar şi o gazetă, pentru care D-l Armand s'a şi grăbit să-i trimită telegrafic felicitări, amiciţii, etc.

Totuşi, chiar şi dacă l'ar fi sărutat cu toată amiciţia Armand, ar fi rămas veşnic neşterse pe obrajii lui Teo urmele adânc săpate de sentinţa tribunalului Argeş. — Căci, iată ce citim în această sentinţă:

La 12 Martie 1931, mai înainte de a se primi oferta lui Meyer, — şcoala de pomicultură din Curtea de Argeş face prefecturii o ofertă, arătând că posedă o mare cantitate de pruni pueţi, cu trunchiul bun, coroană frumoasă şi foarte buni pentru plantat. — Dar d-l Teo, cu gândul la Meyer şi Sandy, **pune această ofertă** pur şi simplu la dosar. — Ca în bărăgan! Şi apoi, fără nici o teamă, aproba cererea lui Meyer.

Ce-i păsa lui Teo, că legea plantării drumurilor îi impunea să-şi procure pomi în primul rând dela pepinierele statului şi ale şcoalelor de pomicultură, ce-i păsa lui Teo că şcoala de pomicultură din Curtea de Argeş îi făcuse mai înainte o ofertă, — ce-i păsa acestui başbuzuc că prin lege, procurarea pomilor dela pepinierele particulare, s'ar putea face sau numai prin licitaţie publică, sau cu o prealabilă aprobare a oficiului central de licitaţie, în cazul excepţional când se recurge la procurarea pomilor prin bună învoială? — El era prea zorit ca să vază toate beţele canceroase ale lui Meyer înşirate dela Merişani la Brădet, şi suma de lei 400.000 înhăţată.

De aceea, Teo este hotărît să facă uz de orice mijloace pentru a-şi vedea visul cu ochii. — Şi, pentru a-şi da o aparenţă de legalitate, el cearcă să se pitească după art. 416 din legea administrativă, unde se spune că judeţele au dreptul, **în cazuri urgente**, să facă lucrări şi să-şi procure furnituri prin bună învoială. — La ordinul său, în ziua de 21 Martie, delegaţia judeţeană, adică Iliescu şi Frujină, hotărăşte că plantarea şoselei Merişani-Brădet este de o extraordinară urgenţă, şi deci se impune să se facă la iuţeală contractul cu Meyer.

Tribunalul însă, bazat pe art. 195 şi 243 din legea administrativă, îi dă peste bot lui Teo, arătându-i, ca decizia delegaţiei judeţene din 21 Martie nu putea în nici un caz să înlocuiască decizia consiliului judeţean. Delegaţia judeţeană după art. 195, nu este un organ deliberativ. — Ea este numai un organ executiv, iar după art. 243, ea poate să decidă în locul consiliului judeţean, *însă numai în limitele conferite de el.* — Şi cum consiliul judeţean nu-i conferise câtuşi de puţin dreptul de a se pronunţa pentru facerea de urgenţă a contractului cu Meyer, **tribunalul conchide că acest contract este nul, — întru cât la facerea lui, una din părţi, şi anume prefectura de Argeş nu şi-a dat în mod valabil consimţământul.**

Dar ceva şi mai mult. — Nici consiliul judeţean nu avea, după lege, dreptul de a încheia un contract în felul aceluia ticluit între Teo şi Meyer. — Căci după art. 224 din legea administrativă al 19, consiliul judeţean poate decide asupra plantării drumurilor, însă numai în conformitate cu legile speciale. — Ori, după art 7-10-12 din legea specială a plantării drumurilor, consiliul judeţean putea să decidă **numai asupra procurării arborilor,** — iar nici decum asupra plantării şi îngrijirii lor. — Operaţiunea aceasta a plantării, nu putea să o facă, după legea specială a plantării drumurilor, decât serviciul plantării drumurilor de pe lângă direcţia technică şi a drumurilor judeţene din Ministerul lucrărilor publice, — iar nici decum Meyer.

Prin urmare, şi legile administrative şi legile speciale sunt cu neruşinare călcate de acest Teo, care îşi propune să facă astăzi educaţia tineretului ţărănist. — El îşi dă aere, prin gazeta sa, că va aşeza **munca la loc de cinte!** — Ce profanare a cuvântului cinste pe buzele acestui om! — Ce netrebnic început de carieră politică!

Şi totuşi, Teo parcă nici usturoi n'a mâncat, parcă nici gura nu-i pute. — Ii dă înainte cu predica idealismului, cu şcoala tineretului pentru fericirea ţărănimii! — Şi de ce nu? — Dacă D-l Armand, hotărât să strângă în hârdăul partidului toate lăturile, — îl felicită, îl încarcă cu sinecuri şi cu lefuri, şi din altar îi strigă: **Vino, Vino din Liban mireasă...** De ce n'ar pune Teo pe frunte floarea de lămâiţă?

In orice alt colţ de pământ, un asemenea individ nu şi-ar mai fi putut scoate piciorul din băltoaca puturoasă dela Merişani-Brădet. In orice alt colţ de pământ îndrăzneţele sale fapte, sancţionate de tribunalul Argeş, l'ar fi băgat pe vecie în fundul pământului. — Ori unde, acest Teo ar fi suferit de sigur şi rigorile codului penal.

Dar ce triste perspective ne lasă să întrevedem tineretul ţărănist din Argeş, dacă în fruntea lui este răbdat un om, care încă dela primul pas, este greu înfierat de tribunal!

CAMERILE DE MUNCA

Se impuneau, negreşit, legiuirile cu caracter muncitoresc. La camerile de muncă însă, pentru ca ele să fie ca adevărat folositoare, trebuia să se ţie cont de următoarele consideraţiuni:

1). In interesul armoniei, s'ar fi cuvenit să se menţină un echilibru de forţe între membrii componenţi ai camerii, pe categorii. S'ar fi evitat astfel starea de lucruri de acum, când o singură ramură de membrii, lucrătorii, sunt de fapt atotputernici, făcând şi desfăcând singuri totul, pentrucă numărul lor întrece pe acela al celorlalte categorii la un loc.

2). Cu patronii să fie o colaborare, iar nu să fie ei conduşi în mod integral şi arbitrar de către salariaţi.

3). Să se acorde de către Stat camerilor de muncă suficiente mijloace de întreţinere, pentru a nu se recurge la noi impozite, cu care să se poată face noi şi scandaloase plasamente de paraziţi pe spinarea noastră.

* * *

„Ne trebuiau, au spus oamenii politici — aceste camere mai de mult. *Şi noi răspundem:* Aşa cum sunt ele alcătuite, nu ne trebuiau mai de mult, precum nici azi nu ne trebue.

Nu se poate să nu recunoaştem utilitatea şi superioritatea muncii intelectuale. Braţul omului, condus de o minte ageră şi într'un mod civilizat, este în stare să facă minuni. Pentru aceasta, trebue ca munca să fie normală, comodă şi neistovitoare, făcută din convingere şi din drag de muncă. Aci este rolul legiuirilor muncitoreşti: Ele să intervină pentru a se netezi şi îndulci raporturile între capital şi muncă, fără părtinire, fără cruţare. Loznica să ne fie: Nici capitalul fără muncă, precum nici munca fară capital nu poate să prospereze. *Aceasta este baza ori cărui stat burghez.* Orice alte încercări sunt aventuri anarhice.

Aşa s'a lucrat şi se lucrează în anarhizata Rusie Sovietică, unde marele imperiu moscovit a fost transformat într'o maşină infernală, unde viaţa nu mai este sigură, unde nimic nu mai este al tău, unde totul este al tuturor şi tu eşti al nimănui. Acolo, în loc de „râuri de lapte şi flori de lumină“, cum zice Eminescu, — acum „curg râuri de sânge şi bezna morţii eterne; iadul biblic, pomenit de religie, îl avem pe pământ“.

* * *

De aceea, pentru a nu apuca pe povârnişul Rusiei sovietice, era de absolută nevoe ca la alcătuirea camerilor de muncă să se fi avut în vedere, nu numai numărul şi mulţimea, ci şi contribuţia şi însemnătatea fiecărei categorii de cetăţeni în Stat. Pentru a putea fi o colaborare a întregei lumi muncitoare, trebuia să fie egalitate de tratament, pentru ca să nu le domine o singură clasă pe celelalte prin număr. Aşa cum se petrec lucrurile astăzi, nu poate fi vorba de o colaborare şi armonie intimă şi sinceră.

Intr'adevăr, din cei 50 membrii, ce compun camera de muncă din Piteşti, salariaţii industriali, adică lucrătorii, sunt 24, patronii 16 iar funcţionarii particulari numai 10. Vedeţi dar, ce armonios poate să lucreze o asemenea cameră de muncă, unde patronul, deci capitalul, este pus într'o vădită stare de inferioritate, prin cei 16 reprezentanţi ai muncii, pentru ca să se evidenţieze aceasta, să dăm câteva exemple:

La alegerea preşedintelui s'a văzut îndată disproporţia şi dezechilibrul de forţe. A fost ales D-l Traian Novacovici ca aparţinând lotului lucrătorilor industriali (?!). In treacăt fie zis, D-l Novacovici, deşi se lăsase să fie sărutat de prefectul judeţului Argeş, căruia îi făgăduise în mod solemn că nu va candida contra unui patron, desemnat de guvern, — a fost totuşi învestit cu firman pentru conducerea primei camere de muncă.

D-l Novacovici se vrea în toate, şi cei 24 inşi din lista D-sale, câţiva dezertori şi amatori de ciolane trebue să-l voteze.

S'a vrut preşedinte, s'a ales a vrut să-şi facă leafă, şi-a făcut (contra legii), a vrut să fie în consiliul superior al asigurărilor sociale, s'a ales; la camera de comerţ a vrut să fie peste capul D-lui Petre Dumitrescu, expert contabil şi a fost delegat.

După cele înşirate aci se vede bine că sus numitul preşedinte vrea să fie peste tot, nu de dragul muncitorilor, ci pentru diurne. Legea spune serviciu onorific, D-sa cere 8.000 lei lunar. Lipsă de scrupul. Şi bugetul l'a alcătuit aşa după cum i-a plăcut cu ajutarul celor 24 membrii credincioşi din secţiunea sa.

La observaţiunile noastre juste, am fost apostrofaţi şi ameninţaţi. Altă greşală face D-l preşedinte cu alegerea membrilor în diferite comisiuni. Aceşti membrii trebuiau selecţionaţi potrivit pregătirii ce are fiecare, întru cât ei sunt razele cele mai înaintate ale Camerei, sunt pioni de veghe şi lumină în interesul muncii.

Nu s'a respectat nici aci nimic, nici legea nici bunul simţ şi s'a numit după bunul său plac, ridicând mâna în sus şi zicând: „vreau pe X sau pe Y“, iar cei din ramura sa trebuia să-l imite. Aceasta era vot, după concepţia D-sale.

Tot după concepţia D-sale, ni s'a spus în faţă că „un intelectual valorează mai puţin ca un lucrător şi că muncitorului îi revine dreptul la conducere“. *Din această concepţie se vede ce fel de idei nutreşte. In loc de armonie între membrii a întronat dezarmonia.*

Apoi la Casa de Asigurare a procedat identic, excluzând din diferite comisiuni elementul cu adevărat salariat. Din 3—4 comisinni în care trebuia să figureze şi salariaţi, nu a atribuit nici un loc funcţionarilor particulari, ci a băgat numai salariaţi lucrători astfel:

Vice preşedinte a fost desemnat un lucrător croitor.

Ca reprezentant în Consiliul superior al Casei de Asigurare Bucureşti, a fost delegat acelaş lucrător croitor, menit de lege să reprezinte elementul salariat pe 3 judeţe. Aceasta pe lângă secţia salariaţilor industriali din care face parte alesul, mai reprezintă si pe funcţionarii din Bănci, din Cooperative, pe contabili şi chiar pe experţii contabili. Ce sfidare! Ce ironie!

Trecând mai departe la comisia de pensii, s'a delegat tot un lucrător, iar în comisia de judecată, ca să se înlăture un salariat s'a primit un patron, care este în acelaş timp desemnat în comisia de pensii, aşa în cât adevăratul element salariat este scos complect din rol. Zic adevăratul salariat, întru cât funcţionarii particulari nu sunt angajaţi nici cu ziua, nici cu săptămâna, cari să aibă ocupaţie vremelnică de multe ori, ci ei sunt un corp permanent de muncă şi de contribuţie atât la stat, cât şi la Casa de Asigurare. Pe lângă aceasta, având şi o pregătire intelectuală mai ridicată, nu ar fi meritat ei oare cel puţin un loc din cele patru?

In asemenea condiţiuni, atât legea aceasta muncitorească, cât şi instituţiunile ce ea creiază, nu pot trăi. Primul care se va convinge de eşec, va fi însuşi autorul ei, care a declarat depe acum, că se teme de nereuşită din cauza neînţelegerilor dintre secţii.

Camera muncii cu ramurile sale o vedeam dedicată muncii, nu indivizilor, o vedeam prin prisma unei mari chemări a vremurilor noi muncitoare. Nici că m'am gândit la o asemenea organizare.

Am intrat în compunerea ei, călăuzit de cel mai curat gând de contribuţie socială. Atât şi nimic mai mult.

Aşteptăm alţi oameni cu alte concepţii. Până atunci însă nu vom sta în repaus.

Gh. Rădulescu Tabacu
Contabil societatea electrică şi membru al Camerei de Muncă din Piteşti.

INFORMAŢIUNI

Un grup de 125 cetăţeni, locuind în strada Negru Vodă, care este o prelungire a stradei principale din acest oraş, ne roagă să atragem atenţia Primăriei, ca să paveze şi să canalizeze şi această stradă.

—

Camera de Muncă s'a instalat în localul Cercului Comercial, în imobilul D-lui Deleanu, cu toate că primăria îi oferise un local deasupra serviciului sanitar. De ce să se mai plătească în zadar o chirie, care va trebui să se scoată din amenzile ce se vor arunca în spinarea comercianţilor şi a patronilor industriaşi?

—

D-l Teo Simionescu a plecat la luptă în fruntea unor luptători tineri şi idealişti. D-sa este deci fruntaşul idealiştilor. Ca o dovadă, D-l Teo ocupă până acum 3 slujbe retribuite: avocat al judeţului, cenzor plătit la Camera de Comerţ şi Industrie din Piteşti şi secretar al Camerii de Muncă, în plus că face şi avocatură. Aşa idealism mai rar!

Ce neruşinare!

—

S'a observat că la recentele alegeri dela Camera de Muncă şi dela Camera de Comerţ din Piteşti, n'a candidat din partea opoziţiei nici măcar partidul naţional liberal ducist, care până aci deţinea poziţiunile cele mai tari din Argeş. Să fie oare o oboseală sau o descurajare în lagărul liberalilor ducişti, care atât de impetuoşi erau până mai eri, alaltăeri? In ori ce caz, lumea se miră de abandonare de luptă şi de poziţiuni.

—

Tânărul Al. Retevoescu dela Curtea de Argeş încearcă să polemizeze cu tinerii dela garda de fier prin „Tineretul Argeşului". După ce îi face cu ou şi cu oţet, numindu-i când „cutreeră ţara", când „pierde vară", D-sa ţine să ne dea şi explicaţia pentru ce, nicăeri în afară de partidul naţional ţărănesc din Argeş, nu ar mai există elemente tinere de valoare.

„Tineretul naţional ţărănist din Argeş cucerise — ne asigură D-l Retevoescu — cu un moment mai de vreme şi la o idee sănătoasă pe toate vlăstarele tinere ale ţării, dornice de a pune munca şi elanul lor tineresc în slujba neamului. Puternica organizare a tineretului naţional ţărănist a captat toate elementele de valoare ale judeţului în cauza ţărănimii".

De aceea, pretutindeni, după d-sa, să cauţi să ameţeşti şi nu mai găseşti de cât pierde-vară.

Toţi tinerii de valoare — inclusiv D-l Retevoescu — toţi până la unul **au fost captaţi** de D-l Armand, care i-a numit, fie pela Camera de Muncă, fie pela Camera de Comerţ, fie şi pela Primăria Curtea de Argeş ca secretar general etc. Nu înţelegem însă, cum şi după care lege, D-l Retevoescu care e secretar de primărie, face şi pe avocatul şi pe omul politic înjurând şi insultând pe ceilalţi tineri **necaptaţi** de D-l Armand. Aibi niţică ruşine, D-le, Retevoescu, ori cât de **captat** ai fi.

In numărul, în care se anunţă înscrierea la ţărănişti a D-lui Profesor Nicolae Vişoiu, — **Tineretul Argeşului** prin condeiul D-lui învăţător Negescu „condamnă pripăşirea în sânul partidului a acelor transfugi politici sau plimbăreţi, care pleacă din partid în partid pentru interese personale. Nu lăsaţi — le striga învăţătorilor, D-l Negescu — să se introducă în cetatea noastră nimic strein, căci numai atunci putem fi siguri şi zice: Al nostru este viitorul!".

Frumoasă primire şi cordială — D-le Vişoiu — şi politicoasă! Nu era mai bine să fi stat la George Brătianu?

—

Din nou îl somăm pe D-l Primar Tică Rătescu să arate cetăţenilor, cum de a cheltuit enorma sumă de aproape un milion cu grădiniţa din faţa primăriei. Este dator să dea cetăţenilor o cât de sumară explicaţie. Intr'altfel, îl avertizăm, că un grup de cetăţeni este decis să vină la primărie la prima şedinţă a Consiliului, ca să-i ceară socoteală.

—

De câtva timp se observă o mare tandreţe între D-l prefect Ionel Rădulescu şi şantajistul Vlad Furtună. Sub pretext că tipăreşte publicaţiile Prefecturii în foaia sa „Presa", Vlad Furtună încasează diferite ordonanţe de mii de lei dela Prefectura de Argeş. In schimb şi D-l Ionel Rădulescu are satisfacţia de a-şi vedea răsfăţându-se în „Presa" poza sa imprenună cu aşa zisele *realizări edilitare* **din Piteşti. Va să zică cu banii judeţului şi ai primăriei Piteşti, se face reclamă, pe pagina întâi D-lui prefect Ionel Rădulescu, iar pe pagina doua D-lui primar Tică Rătescu.**

—

Suntem informaţi că la începutul trecutului an şcolar, au avut loc oarecare nereguli, cu privire la cumpărarea de către Primăria Piteşti, a cărţilor pentru copii săraci din clasele primare. S'au emis atunci bonuri de către serviciul contabilităţei pentru sume mai mari, mult mai mari decât era costul cărţilor fiecărui elev. Unii dascăli s'au supus, deşi au văzut că la mijloc este o potlogărie, alţii nu s'au supus. Ministerul de Interne a ordonat şi o anchetă. Asupra acestei anchete vom reveni în numărul viitor cu amănunte precise.

—

Observăm că în primul număr al ziarului „**Tineretul Argeşului**" deşi se pronunţă de formă numele D-lui Armand Călinescu, nu i se aduce acestuia nici o laudă, nici un omagiu. Se vede că fruntaşul idealiştilor, D-l Teo, deşi are până acum 3 slujbe din mila D-lui Călinescu, nu este mulţumit numai cu atâta. Se zice că Teo n'ar fi mulţumit de D-l Călinescu, pentrucă acesta i-a dat aceiaşi decoraţie ca şi tânărului avocat Chiriac.

La cimitir, Primăria instalase un grădinar, care a apucat să încaseze sume însemnate dela diferite persoane, angajându-se să înfrumuseţeze şi să întreţină mormintele cu brazde şi flori. Chiar primăria fixase taxele de câte 250 şi 500 lei pe sezon. Ni se spune, că grădinarul a dispărut, fără a fi făcut nici o înbunătăţire la morminte. Desigur că D-l Tică, primarul, trebue să răspundă şi să-i despăgubească, pe cei cari au dat bani, încrezându-se în omul pus şi recomandant de D-sa.

—

Intr'una din şedinţele sale, Camera de Muncă a delegat pe un lucrător cismar în consiliul de higenă. Trebue să fie acest lucrător dintre cei mai pasionaţi după bae, după curăţenia corporală şi după curăţenia din casă. Trebue să fie el însu-şi un model de om higenic. Ar fi ridicul, ca acest lucrător să fie dintre cei mai certaţi cu higena şi curăţenia.

—

In August curent s'a ţinut la Primărie o nouă licitaţie pentru o reparaţie de lei 46.000 ce urmează să se facă localul Poliţiei Piteşti, care e proprietatea comunei. Noi găsim, că prea multe cheltueli face Primăria cu acest local. Mai acum un an i s'a făcut reparaţii, acum 2—3 ani, tot aşa, şi acum 5—6, ani, tot aşa. Să se instaleze mai bine poliţia în altă parte, şi să se mute în localul de azi al poliţiei, percepţia comunală, sau şi alte servicii. Sau e nevoe să se arunce sub diferite pretexte banii primăriei în fiecare an?

—

Se anunţă că D-l Nicolae Vişoiu, profesor la şcoala de Comerţ, s'a înscris în partidul naţional-ţărănesc din Argeş.

De sigur că după hotărârile lui Teo Simionescu, acest nou membru al partidului, trebue să treacă mai întâi prin şcoala tineretului. Iată dar că D-l Vişoiu este primul şcolar care-i cade în laba lui Teo Simionescu.

—

In notificarea, publicată şi în ziarul său, Teo Simionescu nesăţiosul sugaci şi bugetivor al atâtor autorităţi, — îndrăsneşte să mă calomnieze, afirmând că duc campanie contra sa, numai pentrucă *„mi-a refuzat orice sprijin bănesc în calitatea ce a avut de preşedinte al delegaţiei judeţene de Argeş".* **Aceasta este o neruşinare mai mult din partea lui Teo. Nu i-am cerut, şi nu am cerut nimănui dintre cei cari deţin sau au deţinut vreo demnitate, nici un sprijin bănesc. Nu am primit pentru ziar nici un ban dela nici o autoritate. Ceva mai mult, în cele 2—3 luni, cât a operat Teo pela Prefectură, eu l'am atacat într'una prin** *Tribuna Comerţului,* **dându-i pe faţă toate** *isprăvile.* **Il somez să producă cea mai slabă dovadă, în sprijinul calomniilor, pe care le debitează.**

Teo bate în retragere

Mendelovici e de vină

N'am semnat nici un raport.

In numărul 2 al ziarului „**Tineretul Argeşului**" D-l Teo bate în retragere:

„In articolul D-vs scrie D-sa în notificare, afirmaţi că aş fi luat fotografii. Aceasta este o afirmaţie neexactă. Fotografiile, din informaţiile ce posed, au fost luate de fotograful Mendelovici la câteva zile în urma vizitei făcută fabricei, şi fără ca eu să fi avut cunoştinţă din ordinul cui s'au luat".

Teo se spală deci pe mâini, şi aruncă vina pe bietul Mendelovici. Ca şi cum în raportul inspectorului Narly nu am avea dovada că Teo venise „în vizită" la fabrica Găvana înarmat cu un aparat fotografic. Ca şi cum, Mendelovici putea singur să ia fotografii—şi ce fel de fotografii tendenţioase — în fabrică!

* * *

Tot Teo, pentru a se desvinovăţi, scrie cu neobrăzare: „N'am dresat nici un raport şi nici n'am semnat vreun raport întocmit de cineva, cu privire la starea de lucruri dela fabrica Găvana. Ceva mai mult, am fost singurul care în şedinţa comitetului de direcţie al Camerei de Muncă din Piteşti din 5 Iulie 1933, la care am luat parte cu vot consultativ, *am criticat aspru acel raport.* Nu înţeleg să păstrez tăcerea, atunci când sunt atacat personal, creindu-mi-se o atmosferă insuportabilă, pentru fapte cari nu-mi pot fi imputate".

Şi noi, împreună cu inspectorul Narly, împreună şi cu D-nii Novacovici şi Comănescu, menţinem că raportul, în forma în care s'a răspândit, este redactat şi dictat de Simionescu în ziua de 20 Iunie. Că apoi, acelaşi Teo Simionescu şi-a luat măsurile de apărare, introducând în procesul verbal din 5 Iulie afirmarea că ar fi criticat *aspru* acel raport din 20 Iunie, pe care-l redactase, — nu e de mirare. Căci, Teo a fost în stare să scrie că nici n'a semnat raportul din 20 Iunie. Ca şi cum, s'ar putea ca un secretar al Camerii de Muncă să nu contrasemneze actele Camerii de Muncă. Ca şi cum la Minister nu ar exista acel act, semnat şi de Teo.

De altfel, şi prin lege se pune secretarului obligaţia de a contrasemna lângă preşedintele Camerii, corespondenţa şi actele. Teo îşi închipue, că poate face în gazetă scamatorii ca la bâlci.

—

Intr'o notiţă la informaţiuni, D-l Teo, servindu-se un crâmpei dintr'o scrisoare a D-lui inspector Narly, încearcă să se apere, afirmând că „există un proces-verbal la Camera de Muncă (mi se pare la 6 Iulie) în care se menţionează opunerea de a se da curs referatului D-lui Comănescu".

Va să zică Teo aruncă vina asupra D-lui Comănescu.

Noi îi ştiam pe D-l Comănescu contabil şi expert în facerea bilanţurilor la bănci şi la neguştori. Ştiam, că D-sa mai acum 2 ani a aranjat registrele unei firme din Piteşti, în aşa fel, în cât reprezentanţii acestei firme au stat la puşcărie în prevenţie vreo 3—4 luni. Ştiam că, cu această ocazie a tremurat puţin şi D-l Comănescu, trecând pela instrucţie pe dinaintea D-lui judecător Mamulea.

In ori ce caz, are haz Teo, când pretinde, că la 6 zile d-sa făcuse opunerea de a se da curs referatului D-lui Comănescu, care referat fusese, încă dela 20 Iunie, trimis Ministerului cu semnătura şi aprobarea D-lui Teo Simionescu, care îl şi redactase în ultima sa formă.

La 6 Iulie, adică după 2 săptămâni, Teo critică referatul plecat la Minister încă dela 20 Iunie! Ce scamator!

Din îndrăsnelile fiţuicii locale „Presa“

In No. 103 din 15 August 1933 al fiţuicei cu numele de mai sus, se găseşte pe prima pagină un reportaj fantezist cu privire la nişte pretinse declaraţii ale D-lui Grigore Iunian, ce s'ar fi făcut fiţuicei.

Desigur, în principiu, nu e imposibil ca un om politic să facă unele declaraţii la întrebările ce i s'ar pune de către cineva, care deşi nu e ziarist, — este numai un pretins ziarist.

Nu e ţinut doar omul politic să cunoască pe toţii gazetarii din lume!

Dar, în cazul fiţuicei „Presa“ totul este o invenţie cu privire la pretinsele declaraţii ale distinsului om politic.

Ne-am informat, în adevăr, la persoanele care singure ar fi fost în măsură să cunoască spusele D-lui Iunian la agapa dela restaurantul „La Calul Bălan“, — şi ni s'a spus că nici gând n'a fost de asemenea declaraţii într'un loc şi timp nepotrivite, — dupe ce D-l Grigore Iunian expusese pe larg ideile D-sale la conferinţă abia cu o oră mai înainte.

Este drept, că din când în când, unii din comesenii D-lui Iunian au putut vedea apărând şi dispărând capul lui Vlad Furtună, care din bucătăria restaurantului făcea eforturi să iscodească şi în grădină, fură însă să fie observat.

Un gest inedit de detectiv politic, cu care ocazie, Vlad Furtună zărind pe D-l Traian Naum aşezat lângă D-l Iunian l'a şi proclamat pe D-l Naum ca şef al organizaţiei Iunianiste din Argeş!

Dar de unde a iscodit Vlad Furtună pretinsele declaraţii ale D-lui Iunian, spre a-şi da importanţă şi iluzii de gazetar?

Desigur că din supusele şi din reminiscenţele chelnerilor care au servit la agapă.

Dar în acest caz, Furtună avea o datorie elementară faţă de furnizorii săi ocazionali de ştiri politice: Să le menţină intacte, şi fondul, şi stilul şi expunerea, iar nu să le coboare pe toate — cum a făcut-o, — la un nivel de agramatism ***absolut*** *inadmisibil, chiar şi pentru o fiţuică ce nu poate trăi decât din.... fărămiturile dela mesele altora.*

* * *

Căci în adevăr, această fiţuică nu trăeşte numai din insulte, şantaje şi veşti fanteziste, dar şi din munca altora, destinată însă ziarelor cu greutate.

Astfel, în acelaş număr 103 al „Presei“, găsim un articol prim intitulat: „Arestarea lui Gandhi“ şi semnat Dragoş Vrânceanu, — precum şi un altul intitulat „Răsboiul Monetar“, semnat Ion Stat.

De asemenea în No. 102 pe anul 1933, găsim un articol intitulat: „Cultul Incompetenţei“ (Ce titlu predestinat) semnat „Gr. Moldovanu.“

Dupe toate aparenţele ar trebui să se creadă că asemenea articole — cu conţinut şi formă serioase, — au fost scrise pentru fiţuica „Presa“.

Ori, tocmai aci stă mistificarea publicului cititor.

In adevăr, aceste articole sunt luate aidoma din marele cotidiane unde au fost trimise de autori, — fără a se putea vedea din nimic, nici în fiţuica „Presa“ că au fost luate din marile cotidiane, nici în marile cotidiane că ar fi fost extrase... din „Presa“.

Pentru care ziar au fost deci scrise aceste articole de autorii lor?

Este suficient să ne punem întrebarea, pentru a ajunge la singura concluzie ce se impune:

Fiţuica „Presa“, având toate îndrăsnelile, — nu trăeşte numai din insulte, calomnii, şantaje şi ştiri fanteziste de senzaţie, dar şi din munca cinstită şi serioasă... a altora.

Situaţia tragică a comercianţilor din Hală

Mai mulţi comercianţi din Piteşti, cari ţin cu chirie în hală prăvăliile primăriei, au adresat Ministerului de Interne o plângere, prin care arată, că afacerile le merg prost. Criza generală se resimte la dânşii cu atât mai mult, cu cât oraşul nostru nu este un centru comercial important. In aceste vremuri grele oamenii se abţin de a mai face cumpărături.

Pe lângă chiria, care este peste măsură de urcată, se mai adaogă şi impozitele şi adiţionalele, cari se ridică totdeauna la nivelul chiriei.

Comercianţii arată prin plângerea lor că nu mai pot plăti chiriile primăriei, şi roagă Ministerul de Interne să-i scutească de plata impozitelor şi chiriilor. Ei sunt în imposibilitate de a mai achita aceste chirii. Ca o dovadă, este faptul, că unii din aceşti comercianţi sunt în restanţă cu chiria pe un an şi jumătate.

Ar urma, ca primăria să-i evacueze şi să-i lase pe drumuri, pe ei şi pe familiile lor. Şi nici comuna n'ar câştiga nimic, întru cât nimeni nu ar mai avea curajul să ia de aci înainte cu chirie prăvăliile din hală. Vânzare nu se mai face, şi oricine s'ar expune să muncească de dimineaţă până seara, fără a fi sigur, că şi-ar putea cel puţin agonisi strictul necesar pentru întreţinerea familiei.

De aceea comercianţii aceştia, în desperare de cauză, fac apel la D-l Ministru de Interne, rugându-l să le admită scăderea chiriilor către primăria Piteşti.

CORECTITUDINEA LUI TEO SIMIONESCU

Un cititor ne atrage atenţia asupra faptului, că Teo Simionescu în cele 2—3 luni, cât a stat ca preşedinte al delegaţiei judeţene, a şi numit pe ruda sa Calman, care e supus strein, ca şef al pepinerii serviciului technic, deşi nu avea nici o diplomă. Şi totuşi Teo se arată duşman de moarte al streinilor, când e vorba de cei dela Găvana.

—

Tot acest Teo a încasat la 1931, ca preşedinte al delegaţiei judeţene, salariul pe luna Mai întreagă, deşi nu a apucat să funcţioneze decât 12 zile din această lună. Şi n'a mai restituit banii pe cele 18 zile, în care nu a mai funcţionat. Ce model de corectitudine este şeful tineretul ţărănist din Argeş!

—

Tot acest Teo, ca preşedinte al delegaţiei judeţene s'a apucat să cumpere fără licitaţie, direct din comerţ, material telefonic de câteva sute de mii lei. Ce grăbit om! Numai 2—3 luni a stat la prefectură, şi câte a mai făcut! Plantaţii de arbori, material de telefoane, etc. etc.

—

Tot acest Teo idealistul, a dat în mod abuziv garagistului Nae Popescu, amicul său politic, automobilul prefecturii ca să-l repare cu suma de lei 94.904, fără a avea nici avizul consiliului, şi fără nici o licitaţie. Prefectul Gatowschi a făcut atunci o plângere la parchet, cerând darea în judecată a lui Teo pentru abuz făcut în paguba judeţului. In cererea sa către primul procuror, prefectul arata că nu era nici o urgenţă pentru această reparaţie, judeţul având atunci mai multe maşini, şi că alt atelier îi mai făcuse la timp o ofertă pentru a repara automobilul numai cu lei 63.000. Va să zică: Mai scump cu 31.904 lei, fără utilitate, fără licitaţie şi fără avizul consiliului judeţean! Bravo Teo! Inainte cu tineretul, Teo, pentru fericirea judeţului!

—

Tot acest Teo, care vrea să îndrumeze tineretul spre cinste şi spre muncă, a încasat în timpul celeilalte guvernări ţărăniste câte 2.000 de lei pe lună **ca ajutor** dela Camera de agricultură din Argeş. Va să zică Teo a avut şi are strânse legături cu toate cele trei Camere din Piteşti: A primit un ajutor de 2.000 lei lunar dela Camera de agricultură, primeşte 3.000 lei lunar ca cenzor (?!) dela Camera de Comerţ şi câte 6.000 de lei lunar dela Camera de Muncă, unde este secretar al D-lui Novacovici. Asta, fireşte, nu-l împiedică să aibă strânse şi tandre legături şi cu prefectul Ionel Rădulescu, care-l are în slujbă şi în buget ca jurisconsult al judeţului.

Ştiri diverse

Ori cine trece acum pe str. Ţepeş Vodă, vede îndată ce schimbare minunată a luat această mărginaşe ulicioară, de când părintele Postelnicescu, părăsind partidul liberal-ducist, a intrat deadreptul cu simbrie şi cu trecere la primărie. S'au cheltuit sute de mii de lei, pentru a se dichisi această mărginaşe stradelă, în timp ce alte străzi principale, de exemplu str. Sf. Vineri, zace într'o revoltătoare paragină.

——

In ziarul „Tineretul Argeşului“ vedem că-şi publică un foarte lung şi negramatical articol, tânărul Alexandru Retevoescu, ce se intitulează secretar general al primăriei oraşului Curtea de Argeş şi în acelaş timp avocat. Cum adică: Şi secretar al primăriei şi avocat? Se poate şi e legal?

——

Ca să se vadă câtă îndrăsneală este la cei cari dispun de **Camera de Muncă,** este destul să arătăm, că Teo primeşte deocamdată 6000 lei pe lună, iar Novacovici 3.500, plus cheltueli de reprezentare. Şi în lege se spune, că preşedintele Camerii serveşte onorific, adică fără leafă! In plus Teo şi-a pus la Cameră în slujbă un nepot, care-i slujeşte şi de secretar la barou, precum şi un chiriaşi al său care face pe cameristul.

——

Aflăm cu plăcere, că tânărul licenţiat în drept, Nicolae Cornăţeanu, s'a înscris în baroul de Argeş. Ii urăm noului avocat succes în cariera ce şi-a ales. Noi îl cunoaştem ca pe un tânăr serios, studios şi inteligent.

——

Zilele trecute, prefectul cazuse în disgraţia D-lui Călinescu. Erau între alţii doui candidaţi pentru prefectură: D-l deputat Priboianu, dându-se astfel posibilitate D-lui Ţâcă Popescu să intre în Cameră, sau D-l avocat Spiridon Emanoil. In cele din urmă prefectul cel vechiu a rămas. Se svonea, că în această combinaţie nereuşită, intra şi planul de a se înlocui D-l Tică Rătescu prin părintele Postelnicescu, ca primar. S'a mai revenit şi asupra altor deciziuni. Aşa, de exemplu, comisarul ajutor, care fusese luat din pilaful dela piaţă, a fost reintegrat. Tot aşa, şi subcomisarul Niculescu, care fusese numit comandant al gardienilor, — a trebuit să revie la postul său de aghiotant şi om de încredere al poliţaiului Nicu Ioanid.

Câtă bătae de cap îi procură D-lui Armand organizaţia de Argeş!.

——

Prin ordonanţa definitivă No. 73 a Cabinetului de instrucţie de pe lângă Trib. Argeş, s'a respins plângerea făcută de Teo Simionescu în contra noastră, sub pretext, că l'am fi calomniat. D-l judecător de instrucţie, în unire cu D-l prim procuror, **declară că nu este caz de urmărire penală în contra D-lui Vasile Purcăreanu, ziarist, ne fiind dovedit culpabil de faptul de calomnie, reclamat de Teo Simionescu, avocat, şi nici de vreun alt fapt penal.**

JUDECĂTORIA RURALĂ COSTEŞTI JUDEŢUL ARGEŞ

AFIPT No. 30140

D-nei Gherghina Toma D. Jumătate tutoarea legală a minorilor Gheorghe, Dumitru, Ion şi Maria rămaşi pe urma def. Toma D. Jumătate din comuna Rociu Judeţul Argeş, în baza încheerei acestei Judecătorii din întâiu Iunie 1933, a cerut cu petiţia înreg. la No. 7350/933, scoaterea în vânzare prin licitaţie publică a unui petic de pământ în suprafaţă de cinci zeci arii sau un pogon, din pământul rămas pe urma numitului defunct dat după legea agrară, teren arabil la câmp situat în Comuna Rociu Judeţul Argeş, vecin la Răsărit şi Apus cu liniile de parcelare, la M. Z. cu Ion M. Percilă şi la M. Noapte cu restul de teren al minorilor def. Toma D. Jumătate, iar din preţul rezultat să achite datoria făcută cu ocaziunea înmormântărei defunctului numit mai sus.

Vânzarea şi adjudecarea susmenţionatului imobil se va face în pretoriul acestei Judecătorii **în ziua de nouă Octombrie 1933 ora $10^{1}/_{2}$ dimineaţa.**

Preţul de la care va începe licitaţia este de lei 4.000.

Sunt somaţi toţi aceia care ar pretinde vreun drept de chirie, arendă, ipotecă sau privilegiu, ca mai înainte de adjudecaţiune să arate Judecătoriei pretenţiunile lor, sub pedeapsă de a nu li se mai ţine în seamă.

Judecător Preşedinte, (ss) G. Pascu
Grefier, (ss) Petre I. Popa

Dos. No. 574/933

1933 Sept. 2

TIPOGRAFIA „ARTISTICA“ P. MITU — PITEŞTI Strada Şerban Vodă No. 70 Girant Responsabil Ştefan Brusa

ANUL II No. 5. PITEŞTI, 15 Marte 1934.

GAZETA ARGEŞENILOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
PITEŞTI Str. Industriei No. 1

Anunciuri comerciale şi orice articole se primesc
LA TIPOGRAFIA „ARTISTICA" — PITEŞTI

Director proprietar
VASILE A. PURCAREANU

Pentru ce Tică şi nu Rică?

Nu e partid, fie el cât de tânăr, care să nu geamă de personalităţi şi de valori politice. De aceea, foarte cu greu le este şefilor de organizaţii, mai ales în preajma puterii, — să astâmpere poftele şi glasurile celor setoşi de măriri şi de locmale.

Şi într'adevăr, eu unul, fără nici o ironie, trebue să recunosc, că aproape nici unuia dintre învăţătorii, preoţii, profesorii şi avocaţii înscrişi în partide, nu le-aşi putea tăgădui dreptul de a se gândi la scaunele cele mai înalte. Căci, oricât şi-ar chinui cineva mintea, eu nu-l cred în stare să ne poată demonstra, că la alegerea celor sortiţi să fie deputaţi, senatori sau primari, ar exista vreun criteriu, vreun mijloc de apreciere, vrednic de luat în seamă. Nu se ţine aici socoteală, nici măcar dacă în profesiunea ta, ca învăţător sau avocat, ai dovedit sau nu vreo destoinicie. Poţi să fii, de exemplu, cel mai de pe urmă dintre învăţători, sau avocaţi, şi totuşi să te vezi în politică înălţat sus de tot.

Ba încă, ceeace este şi mai trist, este că nu te face impropriu de a te alege deputat sau primar, nici măcar constatarea, că într'o întreprindere, de exemplu, la o bancă fiind în fruntea consiliului de administraţie, sau printre administratori, ai făptuit lucruri, pe cari în ori ce altă ţară justiţia le-ar fi înfierat din plin.

Şi când e să te aşeze clubul pe listă, nu se ţine în seamă, nici dacă în vreun sector ai arătat vreo vrednicie în alegeri. De alfel, nimic mai relativ şi mai înşelător ca acest mod de orientare. Nu sunt rare cazurile, când unele sectoare, fără a-şi schimba şefii, — dau la alegeri când un număr foarte ridicat, când un număr mai scăzut de voturi. Popularitatea unui partid şi mai ales a unui om politic, este astăzi lucrul cel mai nestatornic din lume.

Şi atunci?

Nu are orice învăţător sau avocat dreptul să se întrebe: Pentru ce cutare, şi nu eu? Pentru ce, de exemplu, să fie Tică primar, şi nu Rică, pentru ce ca deputat Tache învăţătorul, şi nu Vasilache?

Unii, ca să mai iasă din rânduri, se apucă să tipărească, mai ales la putere, vre gazetă, în care îşi expectorează tot dorul, ce îl ***încinge*** **pentru ţărănime, pentru talpa ţării. Şi în acest domeniu însă, nu este chip de orientare. Nu este adică, posibil să se arate în mod hotărât, cine este ca scriitor întâiul, cine al doilea, etc. Afară numai, dacă în acest scop, s'ar institui un corp al profesorilor de limba română, cari — ca şi contabilii experţi, — fiind recunoscuţi ca critici experţi, să poată, fără drept de apel, să-i despartă pe cei buni de cei slabi mântuitori ai condeiului.**

Aşa fiind, tot la mâna şefului ajungi, dacă te înscrii într'un club cu gândul de a te ridica pe culmile măririi. Dar şi aci terenul este cât se poate de alunecos. Azi eşti ca o cireaşe coaptă în ochii şefului, iar mâine poţi să-i fii ca sarea în ochi. Azi eşti pe scaunul de primar, şi mâine, din nimica toată, te trezeşti la pământ. Cine ar putea să nimerească toate gândurile şi să împace fără a clipi toate capriciile şefului? Căci, să fim drepţi — de capricii şi de toane este aici vorba, iar nu de vreo destoinicie sau corectitudine. Poţi să fi cea mai mare puşlama sau cât mai lung de mână, — şi dacă şeful te înbrăţişează, ajungi deputat, prefect, primar, etc. De aceea, eu fără glumă, aşi propune să se întrebuinţeze tragerea la sorţi. Ar fi mai puţină vrajbă în cluburi, mai uşor pentru şefi, şi nici o pagubă pentru ţară.

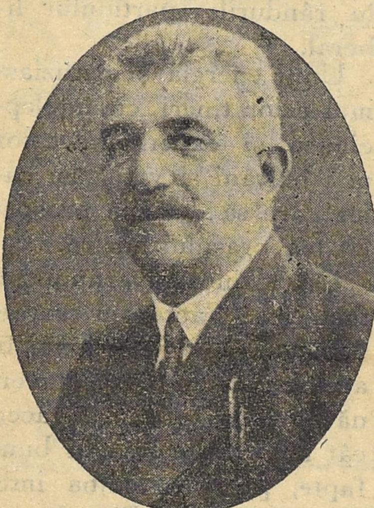
PRIMĂRIA FACE CADOURI

La 19 Decembrie 1932, Primăria Piteşti, darnică din cale afară cu antreprenorii, sau cu cei ce se ascund în dosul acestora, în urma unui simplu raport al zisului inginer Schmidt, votează la iuţeală antreprenorului Lorenzi, cel cu captarea apei, respectabila sumă de 107 mii lei, pentru un pretins spor de lucrări, pe lângă cele aproape cinci milioane plătite pentru această prea scumpă lucrare. Prin raportul lui Schmidt se susţinea, că legea contabilităţei ar permite asemenea sporuri, până la 20% din valoarea lucrărilor, trecându-se însă sub tăcere faptul, că articolul respectiv din legea contabilităţei, nu permite să se majoreze preţurile *decât în cursul executării lucrărilor*. Ori, lucrarea fusese deja terminată şi recepţionată cu câteva luni mai înainte. Ba încă, în Septembrie s'a mai făcut acestei lucrări şi o verificare de către D-l inginer Roşianu dela Consiliul Technic superior din Ministerul Comunicaţiilor. Este prin urmare, absolut ilegală aprobarea acestui spor de 107 mii lei, făcută în contra legii contabilităţii, pe care e de mirare că D-l Anton Ionescu, contabilul primăriei, care după lege e obligat să asiste la şedinţe ca paznic al legii contabilităţii, nu a combătut-o câtuşi de puţin. Schmidt şi cu Anton: Ce pereche potrivită! Şi cine o mai fi fost în dosul lor la 12 Decembrie 1932?!

Frămîntări în Organizaţia Liberală din Argeş

Nerăbdarea D-lui Honoriu Bănescu. — Insuşirile d-lui Iancu Purcăreanu. — Nu e asemănare de situaţii. — Candidatura d-lui Mocanu şi Corneliu Zamfirescu. — O victorie brutală.

In organizaţia liberală din Argeş sunt semne că lucrurile nu merg prea bine. Este şi aci vorba să izbucnească acel *etern* conflict între generaţii. Cei mai în vârstă stau ca sarea în ochi celor, cari, având câţiva ani mai puţin, sunt grăbiţi să se urce şi pe cele din urmă trepte ale măririi, — dând brânci ocupanţilor mai încărcaţi de ani.

D-l ION I. PURCĂREANU

Duelul este acum între D-nii Iancu Purcăreanu şi Honoriu Bănescu. Acesta din urmă socoate, că a sosit vremea să se sue şi d-sa pe scaunul de şef al organizaţiei. Lucrul acesta nu ar fi prea greu, dacă, urmând exemplul lui Toma Trifonescu, cel care a părăsit şefia fără rezistenţă, — şi d-l Iancu Purcăreanu ar binevoi să-i împlinească dorinţa fugosului Dn. Honoriu Bănescu.

Dar Conu Iancu Purcăreanu nu crede că ar fi vreo asemănare între situaţiunea de acum şi cea de acum 13—14 ani. Regretatul şi distinsul Toma Trifonescu, poate că nu se simţea ispitit să vâslească în apele furtunoase ale politicii încăpute pe mâinile votului universal. Inţelegându-şi poate inaptitudinea pentru sbuciumul vieţii politice, care se pregătea, şi fiindu-i groază de învălmăşeala şi larma, pe care o prevedea, el s'a retras cu o impunătoare seninătate, dar nu ca un om obosit sau depăşit de împrejurări, ci dintr'un exces de conştinciozitate şi de respect întru prefacerile politice, în faţa cărora el se plecà, deşi poate fără entuziasm. Şi apoi, Toma Trifonescu, acest om de o rară perspicacitate, simţea şi prevedea că, lăsând steagul şefiei în mâinile D-lui Iancu Purcăreanu, — interesele superioare ale partidului liberal nu vor fi în primejdie. De aceea, nici nu a fost pe atunci o luptă, fie şi cât de puţin înfierbântată, în jurul scaunului de domnie.

Dar acum?

Acuma, chestiunea aceasta se pune cu oarecare pasiune şi violenţă. Căci d-l Iancu Purcăreanu se simte tot atât de sprinten şi de neobosit ca acum 15—20 de ani. Şi apoi, nu e aci vorba numai de ceeace crede sau simte Conu Iancu. Lumea întreagă, fără deosibire de clasă socială, vrea şi cere, ca încă mulţi ani în fruntea organizaţiei liberale de Argeş să stea acest om, care este atât de înzestrat cu un tact rar, cu o neîntrecută şi nesilită amabilitate, cu o dorinţă vie de a sări în ajutorul tuturor, de a nu repezi şi înfrunta pe nimeni, şi mai pre sus de toate cu o extraordinară înţelegere a lucrurilor, a oamenilor şi a împrejurărilor. Cine oare nu se simte atras de vorba sa caldă şi prietenească, de delicateţa manierelor sale întotdeauna curtenitoare, de surâsul său pururea cuceritor de suflete?

* * *

Acum cu ocazia fixării candidaturii pentru locul de senator, a eşit la iveală şi mai mult neînţelegerea dintre d-nii Iancu Purcăreanu şi Honoriu Bănescu. Acestă a susţinut morţiş candidatura d-lui C. Mocanu, învăţător pensionar, sub ciudatul pretext că partidul trebue să fie legat de angajamentul făcut la prima alegere. Mai susţine d-l Bănescu, şi că d-l Mocanu ar fi expresiunea învăţătorimii din Argeş!? Noi îl ştiam pe d-l Mocanu drept omul, care după *neregulele* dela Federala Cooperativelor Fotin Enescu, a fost condamnat la plata sumei uriaşe de şapte milioane şase sute mii de lei, pentru care i s'a făcut şi comandamentul de vânzarea proprietăţilor sale. Ca învăţător, nu-l prea ştiu încărcat de merite, aşa că n'are de ce învăţătorimea să-l recomande drept un exponent al său, căci s'ar compromite, dacă ar face acest lucru.

Dar d-l Honoriu Bănescu îl vrea, fără să poată şti cineva, pentru care cuvânt îl impune cu atâta violenţă şi brutalitate. I-o fi cunoscând d-l Bănescu meritele, şi n'o fi vrând să ni le spună. In zadar se cere să se pună la vot candidatura, după cum este reglementar şi de bun simţ. D-l Bănescu strigă, ameninţă şi nu vrea să audă de vre'un vot, — cu toate că drept adversar Mocanu îl avea pe d-l avocat Cornel Zamfirescu, — pe acest vechi şi neclintit liberal, pe acest om nepătat, absolut nepătat, pe acest bărbat, care în Piteşti şi în Argeş şi-a cucerit numai simpatii în toate straturile societăţii, prin atitudinea sa neşovăelnică, demnă întotdeauna şi rectilină. Candidatura sa, dacă ar fi fost pusă la vot, ar fi întrunit desigur aproape unanimitatea delegaţiei permanente.

Când se desbăteau acestea, şi când se înlătura astfel cu mijloace satrapice candidatura d-lui Cornel Zamfirescu, — situaţia d-lui Iancu Purcăreanu era din cele mai delicate. Cu o îngerească stăpânire de sine şi cu o nedesminţită aristocraţie în atitudine, d-l Iancu Purcăreanu s'a ferit să răspundă la brutalitate cu arme asemănătoare, cu toate că vedea, că prin voinţa d-lui Bănescu se impunea un om, care nu are nici măcar din punctul de vedere al cinstei un brevet prezentabil. Conu Iancu se gândea însă mai departe, se gândea la interesele superioare ale partidului, care s'ar fi putut zdruncina, d-sa intervenind contra candidaturii lui Mocanu. Nu a răspuns Conu Iancu, nici la încercările stilistice ale d-lui avocat Grigorescu, care cerea pur şi simplu prefectura în virtutea unei făgădueli. Discuţia aceasta ne fiind la locul şi la timpul ei, şi tonul d-lui Grigorescu, fiind cam ridicat, majoritatea membrilor prezenţi l'au oprit de a mai vorbi.

Deocamdată d-l Bănescu se poate socoti ca învingător. Timpul însă, curând ne va arăta, că d-sa a pierdut mai mult de cât a câştigat prin această victorie, smulsă prin mijloace violente. O organizaţie ca aceasta a partidului liberal nu poate să fie silită prea de multe ori să se facă de râs de cheful d-lui Honoriu Bănescu. Urciorul nu merge de multe ori la apă. In orice caz, atitudinea senină şi calmă a d-lui Iancu Purcăreanu şi în această grea împrejurare, l'a înălţat încă şi mai mult în ochii partizanilor, cari îl cred de acum şi mai trebuincios în fruntea organizaţiei de Argeş.

Tribunalul Judeţului Argeş
SECŢIA I-a

Afipt No. 1151

1934 Martie 12

D-l Judecător Sindic al Tribunalului Argeş la falimentul Anghelina Diaconescu declarată în stare de faliment prin sentinţa comercială a Trib. Argeş S. II a cerut cu adresa No. 3667/931 adresată D-lui Prim Preşedinte al Trib. Argeş S. I-a şi înreg. la No. 38797/931 ca averea imobilă a sus numitei falite să fie scoasă în vânzare cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş S. I-a şi acest tribunal admiţând cererea prin jurnalul No. 11231/931 a încuviinţat a se vinde cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş S. I-a averea imobilă a sus numitei falite compusă astfel:

1) Una bucată de pământ moştenesc situată în oraşul Pieşti str. Mihai Viteazu No. 12, plasa Uda Jud. Argeş, lată de opt metri şi lungă de zece metri, învecinată la Răs. cu strada Mihai-Viteazu, la Apus cu proprietatea Lache Florescu fost M. Zinovi, la M. zi cu Mariţa P. Marinescu şi la M. N. cu Iancu Anastasescu pe care se află construită una casă de zid şi învelită cu tablă de fier cu două camere de locuit cu un mic antreu şi una bucătărie.

Asupra acestei averi nu există nici un fel de sarcini.

Vânzarea şi adjudecarea sus menţionatei averi se va face în pretoriul Tribunalului Argeş s. I-a în ziua de 27 Aprilie 1934 ora 12 din zi. Licitaţia va începe dela 24.800 lei fixată de expert. Sunt somaţi toţi aceia care vor pretinde vre'un drept de chirie sau arendă de ipotecă sau privilegiu ca mai nainte de termenul vânzărei să'şi arate pretenţiile lor tribunalului că mai târziu nu sunt ţinute în seamă.

Prim Preşedinte,
(ss) I. Aronescu

Şef Portărel,
(ss) D. A. Popescu

Dos. No. 5631/931

Primăria Comunei Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 16 Aprilie 1934, ora 4 (16) p. m., se va ţine licitaţie în localul acestei Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei contabilităţei publice, pentru închirierea a trei terenuri de 2/2 m. p., situate în dosul Pieţei, vizavi de hala de Peşte şi destinate comerţului de mititei.

Inchirierea se face pe termen de un an, şi chiriaşii au voe a-şi construi gherete sistematice, cari vor rămâne proprietatea primăriei.

Ofertele vor fi însoţite de garanţia legală şi concurenţi vor dovedi cu acte că are firmă înscrisă la Tribunal.

Art. 88—110, din legea contabilităţei publice, normele Generale de Licitaţii şi Regulamentul Oficiului Central de Licitaţie, sunt aplicabile acestei licitaţiuni.

Preşedinte Cornel Zamfirescu

Secretar General
G. M. GEORGESCU

No. 3115, 1934 Martie 27.

Instalarea comisiei interimare din Piteşti

JURAMÂNUL. — CUVÂNTARILE.

In ziua de 23 Martie ora 9 seara, a avut loc instalarea nouei comisii interimare din Piteşti, în sala de şedinţă a Consiliului comunal.

De faţă era D-l Ioan Ghinescu, prefectul judeţului şi noul primar D-l avocat Cornel Zamfirescu şi nouii consilieri. Mai erau de faţă şi şefii de servicii ai Primăriei Piteşti.

D-l Ioan Ghinescu, prefectul judeţului, arată că prin modificarea de curând a legei pentru organizarea administraţiei locale, s'a dizolvat prin însă-şi efectul ei, toate consiliile comunale, municipale şi judeţene din toată ţara.

Motivul care a determinat pe guvern să ia această măsură, a fost să curme definitiv şi cât mai neîntârzâiat o administraţie care a adus mari pagube intereselor generale ale comunelor şi judeţelor, lucru în deobşte cunoscut de întreaga opinie publică.

Insărcinarea pe care Ministerul de Interne va dat-o, de a fi conducătorii ai oraşului Piteşti, până la noui alegeri, este o onoare, dar şi o mare datorie. Nu mă îndoesc că veţi şti s'o îndepliniţi cu prisosinţă. Sunteţi cu toţii membrii ai partidului liberal, cari din muncă, cinstea şi devotamentul pus în slujba intereselor generale, şi-a făcut întotdeauna un punct de program.

Sunt sigur că şi Dvs. veţi merge pe acelaş drum. Această comisiune interimară în majoritate şi în frunte cu preşedintele ei, aparţine tinerei generaţii de luptători, în rândurile partidului liberal.

Uniţi energia şi entuziasmul celor tineri cu înţelepciunea şi experienţa celor mai bătrâni şi veţi găsi calea care să ducă la propsperitatea oraşului nostru.

Dar lozinca guvernului actual este: Fapte, nu vorbe. Incadrându-vă şi Dvs., în această ideologie de guvernământ, vă urez să faceţi cât mai multe şi mai bune fapte, puse în slujba intereselor oraşului Piteşti.

Apoi dă citire decretului, în baza căruia se instalează la Piteşti următoarea comisiune interimară: Cornel Zamfirescu, avocat, preşedinte; C. Dan, N. N. Bobancu şi Iorgu Zănescu, vice preşedinţi; Ion Naumescu, Nicolae Păunescu, Gr. Sachelarie, Ion Popescu-Berbec şi Marin V. Popescu, membrii. Se ia jurământul nouilor edili, încependu-se cu d-l avocat Cornel Zamfirescu, noul primar.

D-l Cornel Zamfirescu, primar, răspunde: Mulţumind din toată inima şefului şi conducerei partidului liberal din Argeş, pe care îl reprezentăm la conducerea oraşului Piteşti, ţiu în numele colegilor mei să-i asigurăm că în tot timpul cât vom sta în fruntea comunei ne vom îndeplini întreaga datorie, muncind cu cinste, cu energie şi cu demnitate pentru apărarea şi susţinerea intereselor oraşului Piteşti.

Recunoaştem că situaţiunea încredinţată este foarte grea, atât din cauza crizei economice şi financiare prin care trecem, cât mai ales prin faptul că în ultimii ani interesele oraşului nostru au fost lăsate pe ultimul plan.

Vom avea drept călăuză în desfăşurarea activităţei noastre edilitare, principiile regretatului nostru şef Vintilă Brătianu, la şcoala căruia ne-am adăpat timp de mai bine de 25 ani.

Programul nostru edilitar va fi expus amănunţit cu ocazia alegerilor comunale.

Până atunci ţinem să arătăm că vom începe cu executarea lucrărilor absolut necesare, vom continua cu cele utile şi vom termina activitatea noastră edilitară cu lucrările de înfrumuseţarea oraşului.

Buna funcţionare a alimentărei cu apă, a serviciului salubrităţei, controlul alimentelor de primă necesitate, vor face obiectul activităţei noastre zilnice. Incasarea tuturor veniturilor, şi cea mai mare economie în cheltueli.

D-lor funcţionari pe cari îi cunosc şi i'am apreciat în timpul dela 1922 până la 1926, când am funcţionat ca ajutor de primar, le cer acelaş concurs, rugându-i să nu uite un vechiu şi sănătos principiu: Funcţionarii sunt la dispoziţia publicului, nu publicul la dispoziţia funcţionarilor.

Garanţii că ne vom îndeplini cu hotărâre sarcina ce ni s'a încredinţat sunt:

1. Educaţiunea făcută în partidul liberal, unde risipa şi anarhia nu sunt cunoscute.

2 Activitatea împreună cu d-l Marin Popescu, cu care dela 1922 până la 1926, când acesta a condus cu atâta pricepere şi chibzuinţă fostul consiliu comunal din acel timp.

O chezăşie în plus este faptul că D-l Marin Popescu este astăzi membru în comisiunea interimară, ce mi s'a făcut onoarea să prezidez.

Incredinţând, încăodată pe d-l Prefect şi conducerea partidului că tot timpul cât vom conduce administraţia comunală, vom avea ca îndreptar principiile partidului şi programul edilitar arătat aci, îl rugăm să transmită şefului organizaţiei liberale din Argeş afectuoasele noastre mulţumiri, pentru demnitatea ce ne-a încredinţat.

Intr'o atmosferă cordială, s'au prezentat apoi felicitări.

Primăria Comunei Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 11 şi 12 Aprilie 1934, orele 16, se va ţine licitaţie în localul acestei Primării, pentru închirierea următoarelor prăvălii proprietatea comunei şi anume:

In ziua de 11 Aprilie 1934 orele 16 (4 p. m.).

a) Pentru închirierea prăvăliilor din Piaţa oraşului, pasagiul stâmbari cu No. 2, 3, 4, 5, 6, 11, 12 şi 12 bis.

In ziua de 12 Aprilie orele 16 (4 p. m.).

b) Pentru închirierea prăvăliei cu No. 2, din interiorul halei din piaţa oraşului Piteşti, pentru măcelărie.

c) Pentru închirierea prăvăliilor cu No. 3, pasagiul olari, No. 20, 21, 22, 23, 25, 26 şi 28 pasagiul cojocari din Târgul din vale.

d) Pentru închiriera prăvăliilor cu No. 2, 3, 4 şi 6 din piaţa oraşului, partea de beton din josul halei.

Aceste prăvălii se închiriază pentru comerţul actual afat în ele şi numai în condiţiunile generale întocmite de Primărie şi care se pot vedea în orice zi de lucru în cancelaria Primăriei.

Taxele comunale de apă, canal, gunoi, foncieră şi plata asigurărei contra incendiului, priveşte pe chiriaşi.

Chiriaşii vechi, cari sunt în restanţă cu plata chiriilor către Primărie, nu vor fi primiţi la licitaţie.

Licitaţia se va ţine cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei contabilităţei publice (dacă însă concurenţii vor solicita, se poate ţine şi orală, conform art. 41 din Regulamentul de funcţionare al Oficiului central de licitaţie).

Inchirierea acestor prăvăli, se face pe termen de 3 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1934.

Concurenţii vor dovedi cu acte, că au firme înscrise pentru cômerţ la Tribunal şi ofertele vor fi însoţite de garanţie legală.

Dispoziţiunile art. 88—110 din legea contabilităţii publice şi normele generale de licitaţii, sunt aplicabile acestei licitaţiuni.

Primar, I. NAUMESCU

Secretar General
G. M. GEORGESCU

No.
1934 Martie

Prefectura Judeţului Argeş
Serviciul Ad-ţiei Generale

Publicaţiune No. 4693

1934 Martie 15

Se aduce la cunoştinţa generală că, în ziua de 3 Aprilie 1934 orele 11 dimineaţa, se va ţine licitaţie publică, în localul acestei Prefecturi, pentru arendarea a circa 10 hectare teren de cultură şi livezi proprietatea judeţului, situat în comuna Scheiu pe termen de trei ani, cu începere dela adjudecarea definitivă.

Preţul anual dela care va începe licitaţia va fi de 30) lei pogonul.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88—110 din Legea contabilităţii publice, Reg. Oficiului central de licitaţii şi normele publicate în Monitorul Oficial No. 127 din 5 Iunie 1931.

D-nii concurenţi, vor prezenta oferte închise, depunând totdeodată şi garanţia legală de 5% în numerar s'au efecte garantate de Stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi văzut în orice zi de lucru la sediul acestei Prefecturi.

Prefect, **Ioan Ghinescu**

Şeful Serviciului
ŞTEFAN ARICESCU

Pentru Domnul Ministru al Muncii

Cazul ciudat al contabilului Demarat. — I se fac notificări de evacuare, dar el nu se mută.

La Casa de Asigurare din Piteşti este o situaţie cât se poate de curioasă şi chiar revoltătoare. Aceasta din cauză că D-l I. Demarat, contabilul acestei case, nu vrea în ruptul capului să se mute din palatul depe str. Brătianu, în care locueşte de mai mulţi ani, profitând în acelaş timp de lemne, lumină şi servitori.

In ziua de 28 Noembrie 1933, consiliul de administraţie al acestei Case, îi face lui Demarat o notificare prin portărei, prin care îl invită să evacueze în 24 ore camerile pe care le deţine fără nici un drept. Notificarea însă rămâne fără nici un efect. Demarat este tare la centru, şi anume la D-l Mişu Enescu. Totuşi, consiliul de administraţie stărue şi ca urmare, Contenciosul Casei Centrale din Bucureşti se adresează direct D-lui Prim Preşedinte al Trib. Argeş, rugându-l ca în conformitate cu dispoziţiunile art. 66 bis. din procedura civilă, să dispună evacuarea de îndată a lui Demarat.

Dar nici această intervenţie nu a avut nici un rezultat.

Între timp Demarat aleargă la Bucureşti cu o petiţie, prin care cere să i se aprobe să stea în localul Casei de Asigurare, în schimbul serviciului de intendent, pe care se obligă să-l facă d-sa. Pe această petiţie, înaltul său protector, D-l Mişu Enescu, pune o rezoluţie de aprobare. Plin de veselie, Demarat se prezintă cu o adresă din partea serviciului Bunurilor Casei Centrale din Bucureşti şi cere Trib. Argeş să se suspende intervenţia cealaltă a Casei Centrale din ziua de 15 Ianuarie, ceeace Tribunalul a şi incuviinţat, fără a ţine în seamă că adresa ultimă, fiind emanată dela serviciul bunurilor, nu putea să infirme cererea serv. Contenciosului, care conchidea la evacuare.

Ce se întâmplă însă?

Noul consiliu de administraţie, sub preşedinţia d-lui Hugo Mrazek, ia din nou în cercetare această curioasă afacere, şi decide în unanimitate să i se facă lui Demarat o nouă somaţie prin portărei, ca până la 31 Martie 1934 să evacueze localul.

Nu ştim ce soartă va avea şi această nouă intervenţie a Consiliului de administraţie, a Casei Asigurărilor din Piteşti. Ştim însă, că după lege, Casele acestea sunt autonome şi nimeni, nici chiar Ministrul, nu ar putea să pue rezoluţia pe care a pus-o d-l Mişu Enescu. Suntem curioşi să vedem ce atitudine vor lua organele de executare şi justiţia faţă de această nouă decizie a Consiliului de administraţie. Dacă nu se cercetează lucrurile cu deamănuntul şi dacă se iau măsuri cari conduc la o curată anarhie, nu e de mirare îndrăsneala lui Demarat şi a eternului său protector.

Şcoala din faţa Gării

O clădire nefolositoare şi rău aşezată.

Consiliu comunal de sub preşedenţia d-lui I. Naumescu a alocat încă 800.000 lei pentru zidirea şcoalei din faţa gării. Când e vorba de şcoală, este greu să se opună cineva. Dar noi, nu în contra şcoalelor ne ridicăm, ci în contra zidirii unei şcoale, care ni se pare şi de prisos şi foarte rău aşezată.

Intr'adevăr, pentru cartierele dinspre gară nici nu era nevoe să se mai facă o nouă clădire. La doi paşi de gară, în faţă, pe un deal se înalţă impunătoarea clădire a şcoalei normale, unde chiar acum, conform legii, funcţionează o şcoală primară, zisă de aplicaţie pentru excercitarea pedagogică a elevelor. Deci, copii din partea locului îşi găsesc mijloacele de a se instrui la doi paşi de dânşii.

De altfel, ca să vorbim deschis, şi actuala şcoală normală, adăpostită acolo, ori va dispărea, din lipsă de eleve, ori se va muta iar la Câmpulung. Aşa că, în curând se vor putea instala acolo chiar şi două şcoale primare, adică mai mult decât ne trebue. Dar încă odată: Şi acum funcţionează în acea monumentală clădire o şcoală primară, capabilă să satisfacă toate nevoile cartierului. Mâine, când şcoala normală nu mai va fi acolo, vor cânta cucuvelele într'ânsa, ca şi în palatul înălţat în neştire şi în chip criminal, lângă cimitir. Ce predilecţie au autorităţile piteştene, să tot zidească namile de case, ursite să rămână pustii! Acuma altă namilă se înalţă în faţa gării ridicată, chiar în preajma iernii şi în momentul plecării dela guvern, de către ţărănişti. Nimeni în consiliul comunal nu le-a stat în drum: Era doar vorba de educaţia poporului suveran!?

Dar cu uriaşa clădire de pe deal, ce vreţi să faceţi, onorabili foşti consilieri în număr de 32? Numai vorbe sforăitoare, numai praf în ochii mulţimii! Numai ziduri, pretutindeni ridicate spre părăginire? Dacă aveţi milioane de asvârlit pe gârlă, de ce nu vă gândiţi să mai scădeţi birurile? Ce pehlivănie!

Şi apoi mai este ceva: Nici un pedagog, fie el cât de năuc, nu ar putea să ne justifice, pentru ce se aşează această şcoală primară, tocmai în faţa gării, unde este atâta sgomot, atâta forfoteală în tot timpul, atâtea ocaziuni de a se turbura cursurile şi a se distrage dela învăţătură minţile copiilor. De aceea, şcoala aceasta este cea mai nătângă înfăptuire a primăriei oraşului Piteşti. Ea va sta ca un monument nepieritor al lipsei de chibzuinţă şi de elementar bun simţ al edililor piteşteni.

Improprietărirea Demobilizaţilor

Primăria scăpată de cheltueli de zeci de milioane.

Nu mai plânge Tică?

In sfârşit Primăria Piteşti e pe punctul să scape de nenorocita chestiune a împroprietărirei demobilizaţilor, care urma să o apese numai pentru plata erenurilor cu vre-o 7—8 milioane.

Sub ţărănişti se şi făcuse demersurile şi se aranjase lucrurile, pentru ca fericita câştigătoare a acestor milioane să fie D-na Ionica Gr. Lăzărescu, cumnata fostului prefect de Argeş Ionel Rădulescu.

In şedinţa dela 8 Martie 1934, s'a pus capăt acestor aranjamente, cu toată opoziţia făcută de D-l avocat Constantin Rătescu, care şiret, declară că nu urmăreşte împroprietărirea pe terenurile D-nei Lăzărescu, dar că ţine să rămână neatins un principiu. D-l Tică, amorezat de principii, nu vrea să primească tutela comitetului local de revizuire din Bucureşti, care îi spune Primăriei să nu mai cumpere alte terenuri, ci să facă împroprietărirea pe terenurile disponibile pe care le are.

D-l avocat şi consilier Marin Popescu, luând cuvântul cere să se dea un vot, prin care să se anuleze deciziile consiliului comunal dela 21 Noembrie, 19 Decembrie 1932 şi 27 Martie 1933, prin care se punea la cale cumpărarea terenurilor D-nei Ionica Gr. Lăzărescu.

D-l Ion Naumescu, primar, vorbeşte în sensul vederilor D-lui Marin Popescu, şi cere să se voteze degajarea Primăriei Piteşti de angajamentele ce erau puse la cale sub ţărănişti.

Consiliul comunal în majoritate, declară anulate deciziile consiliului comunal prin care propunea să se accepte oferta D-nei Lăzărescu. Şi aşa s'a pus capăt unei afaceri, care, dacă n'ar fi căzut ţărăniştii, ar fi angajat Primăria Piteşti în cheltueli de 30—40 milioane.

Ce trebue să plângă cei doui compaşi Tică şi Ionel!

Prefectura Judeţului Argeş
Serviciul Administraţiei Generale

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştiinţa celor interesaţi că, în ziua de 2 Aprilie 1934, orele 10 dimineaţa, se va ţine licitaţie publică în localul acestei Prefecturi, pentru furnizarea imprimatelor necesare serviciilor pendinte de Prefectură, pe anul 1934.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilităţei publice, regulamentului oficiului central de licitaţii şi normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele care vor lua parte la licitaţie, vor depune pe lângă ofertă şi o garanţie de 5% din valoarea furniturii oferite, iar oferta se va face în conformitate cu caetele de sarcini şi modelele anexe la dosarul licitaţiei, cari pot fi văzute în fiecare zi de lucru, între orele 8—12½ în localul acestei instituţii.

Prefect, ION GHINESCU

Şeful Serviciului
ŞTEFAN ARICESCU

Nr. 4192/1934 Martie 15

ŞTIRI DIVERSE

Astă toamnă d-l Tică Rătescu fiind primar, s'a apucat să arunce o cantitate enormă de pietriş prin grădină publică. Pietrişul acesta, care trebue să fi costat foarte mult, este prea mare pentru ca să fie propriu de a fi aşternut în grădina publică. Din această cauză, publicul şi mai ales cel femenin a evitat şi va evita multă vreme să se mai plimbe prin grădină. Desigur că în condiţiunile ce sunt puse pe hârtie furnizorului, se prevede că pietrişul să fie cât se poate de mărunt. Dar şi aci trebue să fie o mică afacere.

După cum se ştie, de câtva timp au loc la Bucureşti tratative pentru fuzionarea dezidenţei liberale de sub conducerea d-lui George Brătianu cu partidul liberal dela putere. Se zice că neînţelegerile din sânul familiei Brătianu s'au aplanat şi că imediat după Paşte se va realiza şi fuziunea. — Acest act va avea desigur darul să indispue pe mulţi din cei instalaţi la guvern, deşi organizaţia georgistă din Argeş este aproape inexistentă.

INFORMAŢIUNI

Pentru alegerea de senator, care are loc în ziua de Aprilie a. c., se anunţase 6 candidaturi. Două dintre ele erau serioase, iar celelalte patru erau puse numai pentru ca cele două partide, liberalii şi ţărăniştii, să poată avea la localurile de vot un număr cât mai mare de delegaţi, în vederea propagandei electorale.

Din partea liberalilor este d-l Constantin Mocanu, iar din partea ţărăniştilor, d-l avocat Petre Petrescu. Acesta din urmă, sub cuvânt, că în tabloul consilierilor alegători sunt trecuţi numai 740 votanţi, în loc de 1850 cât aveau dreptul de vot, trimite d-lui prim prezident al trib. Argeş o petiţie prin care declară că-şi retrage candidatura. Alegerea totuşi va avea loc în ziua de 2 Aprilie, iar d-l Constantin Mocanu va avea de luptat în acea zi, cu următorii patru adversari: Constantin Dan, Petre Popescu, Marin Dinescu şi Cristea Brezeanu. După câte ştim, lupta va fi foarte grea, dar sperăm că graţie popularităţei d-lui Mocanu, guvernul va înregistra şi de data aceasta un succes formidabil.

———

In ziua de 24 Martie a. c., a avut loc la Curtea de Argeş instalarea nouii comisii interimare, în prezenţa d-lui prefect de Argeş Ioan Ghinescu. Comisiunea se compune din d-nii: Mişu Ştefănescu-Goangă, preşedinte; N. N. Popescu, vice-preşedinte; Simion Popescu, I. Jugănaru, Filon Vâlsănescu, Ion Glonţescu şi Ion Bobârlă, membrii.

———

In ultimul număr din *Presa,* individul Vlad Furtună, scrie că Fabrica textilă Găvana, i-a intentat proces de calomnie. Adevărul este că fabrica i-a intentat proces şi de şantaj.

———

Ni se aduce la cunoştinţă o ştire, pe care aproape nu vrem să o credem: D-l Armand Călinescu a vizitat la puşcărie pe câţiva primari şi notari, ţinuţi în prevenţie pentru hoţii şi falşuri, comise sub guvernarea trecută ţărănistă. Oricât de iertătoare să fie opinia publică astăzi, şi tot nu se prea gustă acest act de curioasă politeţă, pe care unii ar putea-o lua drept o dovadă de solidaritate. Politica are—ştiu—cerinţele şi imperativele ei, dar şi un strop de morală nu strică nici astăzi. Apreciem înduioşetorul sentimentalism al d-lui Armand, căruia unii îi zic **Şarmant,** *dar credem că prietenia pentru foştii săi colaboratori nu trebuia să îmbrace această formă de o culoare prea bătătoare la ochi. Gestul său, atât de insolit, poate fi luat şi drept o sfidare şi chiar o încercare de intimidare pentru organele justiţiei.*

———

In ziua de 25 Martie a. c., s'a realizat în Argeş fuziunea dintre naţional ţărănişti şi lupişti. Cu această ocazie d-l Armand Călinescu îşi exprimă mulţumirea pentru realizarea fuziunei şi îl recomandă pe *„vechiul şi bunul său prieten"* Tudor Teodorescu Branişte, ca vice preşedinte al organizaţiei ţărăniste reîntregite din Argeş, asigurându-l pe acesta că atât d-sa cât şi prietenii săi, vor găsi în casa partidului o primire frăţească. Ii invită pe şefii de sectoare să realizeze unirea în fiecare comună, cu acelaş spirit frăţesc.

Noi, din parte-ne, ne permitem a crede că prin această fuziune nu se provoacă în sufletele tuturor o prea mare bucurie. Sunt depe acum multe speranţe spulberate şi multe visuri de mărire năruite.

———

Că să vadă lumea câtă inconştienţă şi îndrăsneală era la cei doui tovarăşi Tică Rătescu şi Ionel Rădulescu, e destul să spunem că astă vară oraşul nostru înota în nori de praf. Şi aceasta din cauză că Tică şi Ionel îşi curariseau metehnele la băile dela Brădet, unde găsiseră de cuviinţă să se imobilizeze pentru o lună şi mai bine maşina de stropit a primăriei Piteşti. Şi în acest timp piteştenii, înecaţi în praf, habar nu aveau şi nici nu-şi puteau închipui, că primarul lor Tică ridicase maşina de stropit şi o dusese la Brăbet. Câtă stricăciune trebue să fi avut această maşină numai pe şoseaua plină de pietre colţuroase, pe distanţa până la Brădet. Acest fapt a lui Tică, aproape că nici nu este de crezut şi dacă ar exista o opinie publică, nici n'ar mai îndrăsni să iasă pe străzile oraşului.

———

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că ori ce publicaţiune la ziarul Universul şi Dimineaţa, se poate adresa d-lui Vasile Purcăreaau, str. Industriei No. 1 Piteşti.

———

In urma propunerei şi explicaţiilor date în şedinţa publică a senatului de către d-l senator Ion. I. Purcăreanu, parlamentul şi guvernul a aprobat ca în Piteşti, iar nu în Râmnicu Vâlcea să fie sediul Camerei de Agricultură, care va cuprinde jud. Argeş, Muscel, Vâlcea şi Olt.

———

In vederea vizitei M. S. Regelui o fierbinţeală îl apucase pe Tică Rătescu. Peste tot se tăiau copacii, se semăna iarbă pe bulevarde, deşi începuse să dea spicul de zăpadă, şi mai ales se vopseau gardurile cu o iuţeală vertiginoasă. Aşa de exemplu, podeţele şi gărduleţul dela Trivalea s'au vopsit cu o vopsea vânătă, care în mai puţin de 2 săptămâni s'a şi cojit. Cât trebue să fi costat d-le Tică, vopseaua dată în batjocură pe podeţele şi gărduleţele dela Trivalea! Pretutindeni şi în toate numai ciupeală.

———

Prefectura Jud. Argeş

Serviciul Administraţiei Generale

Publicaţiune Nr. 4688

1934, Martie 15

Se aduce la cunoştinţa generală că, în ziua de 4 Aprilie 1934, orele 10 dimineaţa, se va ţine licitaţie publică în localul acestei Prefecturi, pentru darea în exploatare a materialului lemnos din parchetele 5 şi 6 din pădurea Dobrogostea, proprietatea judeţului şi a Primăriei Piteşti din comuna Dobrogostea, Judeţul Argeş, în suprafaţă totală de 34,06 ha. care se vor exploata în baza angajamentului acestei păduri, aprobat prin deciziunea Nr. 79036/921, a Ministerului de Domenii, Cassa Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 267/922, de care se poate lua cunoştinţă la Ocolul Regimului silvic Argeş.

Preţul dela care va începe licitaţia este de 2 500 lei la ha.

Pentru recunoaşterea parchetelor ce se dau în exploatare, se vor fixa limitele de către Ocolul Regimului silvic conform angajamentului cum şi marcarea reservelor ce se fac.

Se vor rezerva 50 arbori la hectar în etatea pădurei ce se tae.

Nu se vor tăia decât rezervele mai mari de 50 ani conservându-se celelalte rezerve, cari deasemenea se vor marca de ocolul Regim silvic Argeş. Tăerea nu va putea începe până ce nu s'a depus de adjudecător garanţia de regenerarea pădurei în sumă de lei 200 la hectar.

Tăerea şi transportarea materialelor din pădure de către adjudecător se va face în termen de 18 luni, care curge dela data încunoştinţării adjudecătorului despre aprobare.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu disp. art. 88-110 din legea contabilităţii publice, Reg. Oficiului central de licitaţii şi normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele cari vor lua parte la licitaţie, vor depune pe lângă ofertele închise şi sigilate şi o garanţie de 5% din valoarea oferită, în numerar sau efecte garantate de stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini care poate fi văzut în orice zi de lucru în orele de serviciu, la sediul acestei Prefecturi.

Prefect, ION GHINESCU

Şeful Serviciului,
ŞTEFAN ARICESCU

CAZUL LUI NICULESCU CAPAC

O DOVADA DE DESTINDERE.

Fostul deputat ţărănist Tache Nicolescu, zis Capac este şi astăzi văzut pe la prefectură şi în special pe la serviciul contabilităţei, de unde ridică ordonanţe pentru pretinsele sale lucrări din judeţ, în numele cooperativei „Progresul". Iată, ar putea zice cineva un semn că ne-am civilizat, că s'au dus timpurile când un opozant nici nu mai putea să urce scările prefecturii. Astăzi Niculescu Capac, tot ca pe vremea lui Ionel Rădulescu, este primit prin biurourile prefecturii cu zâmbete, cu flori şi cu ordonanţe. Se vede că, d-l Armand Călinescu întocmai ca pe vremea lui Gatowschi, i'a vrăjit pe cei dela guvern, aşa încât partizanii d-sale nici nu se simt că sunt în opoziţie. E o destiedere şi o înfrăţire, de ţi-e mai mare dragul! Cum n'apucară şi bieţii părinţi ai noştrii vremurile acestea cu adevărat de aur în care lupii se sărută cu mieii! Astăzi par'că, eşti mai bine primit prin biurourile autorităţilor, dacă ai cu tine faima sau cartea de vizită, că eşti omul lui Armand Călinescu. Se vede că oamenii politici şi funcţionarii se uită mai cu drag astăzi la soarele care a apus, decât la soarele care stă sus pe cer.

Dar ceeace este mai grav, este că acest Nicolescu-Capac, care încă figurează ca învăţător, este văzut de câteva săptămâni că se plimbă ca vodă prin lobodă pe străzile piteştilor. Uneori, pentru a-şi înbogăţi cunoştinţele pedagogice şi pentru a se ţine la pas cu cultura generală apare în lojile teatrului comunal din Piteşti la reprezentaţiile lui Tănase. In timpul acesta elevii săi, bieţii copii de săteni, pentru care Capac este în stare să-şi dea şi sufletul, stau sgribuliţi în bănci în paza lui Dumnezeu. Ce dragoste de talpa ţării, Dumnezeule la aceşti învăţători, pe care Armand şi poporul suveran i-a înălţat pe scaunele de deputaţi! Ce farseuer, ce oameni de nimic şi fără ruşine!

Ne mirăm însă cu d-l Niculescu-Capac, care nu se plimbă pela dos, ci pe uliţa mare şi la lumină, nu este văzut nici de inspector şcolar, nici de revizor nici de ceilalţi.

După câte ştim d-l Capac nu are nici măcar un concediu medical, care i-ar da cel mult dreptul să stea acasă sau în spital, iar nu la teatrul lui Tănase. Mai ales ne surprinde atitudinea binevoitoare a autorităţilor şcolare, pentrucă în ziare am citit, că actualul ministru Dr. Angelescu a luat hotărârea să nu mai acorde decât cu mare greutate concedii membrilor corpului didactic.

Inţelegem, că d-l Capac, obişnuit să facă pe deputatul, nu mai are chef să-şi vadă de şcoală. Dar nu înţelegem, cum subalternii d-lui Ministru al Instrucţiunei au curajul să-şi bată joc şi să calce în picioare ordinele ce li se dau de sus. Este şi aceasta o dovadă, că cei ce stau astăzi în jurul putinei cu miere, îşi aranjează depe acuma linii de retragere şi legături de prietenie, care să le fie scut de apărare şi pentru netrebniciile lor în viitor.

Sărbătoarea sădirei Arborilor la Piteşti

In ziua de 29 Martie a avut loc serbarea sădirei arborilor pe platoul dela bazinul de apă al comunei. La ora 9 şi jumătate a. m. toate şcoalele primare şi secundare, autorităţile militare şi civile, precum şi populaţia oraşului, s'au adunat în grădina publică, de unde au pornit pe Bulevardul Ferdinand spre locul unde avea să se facă plantarea arborilor.

După serviciul religios, oficiat de preoţii V. Mateescu şi Vişinescu, a avut loc o conferinţă explicativă asupra sădirei arborilor, rostită de şeful ocolului silvic Trivalea. Apoi s'a făcut plantarea pueţilor de brazi de căelevii şcoalelor. După sădirea pomilor şcoalele încolonate în aceiaşi, ordine s'au înapoiat în oraş, având în frunte muziciile militare.

Timpul nu prea a favorizat. Lumea şi mai ales copii, au tremurat de frig în bătaia aspră a vântului pe platoul de deasupra oraşului, de lângă cimitir.

TIPOGRAFIA „ARTISTICA" P. MITU — PITEŞTI Strada Şerban Vodă No. 70. Redactor Responsabil Ştefan Brusa

ANUL II No. 5. 2 LEI EXEMPLARUL PITEŞTI, 8 Aprilie 1934.

GAZETA ARGEŞENILOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
PITEŞTI Str. Industriei No. 1

Anunciuri comerciale şi orice articole se primesc
LA TIPOGRAFIA „ARTISTICA" — PITEŞTI

Director proprietar
VASILE A. PURCAREANU

Pentru ce Tică şi nu Rică?

Nu e partid, fie el cât de tânăr, care să nu geamă de personalităţi şi de valori politice. De aceea, foarte cu greu le este şefilor de organizaţii, mai ales în preajma puterii, — să astâmpere poftele şi glasurile celor setoşi de măriri şi de locmale.

Şi într'adevăr, eu unul, fără nici o ironie, trebue să recunosc, că aproape nici unuia dintre învăţătorii, preoţii, profesorii şi avocaţii înscrişi în partide, nu le-aşi putea tăgădui dreptul de a se gândi la scaunele cele mai înalte. Căci, oricât şi-ar chinui cineva mintea, eu nu-l cred în stare să ne poată demonstra, că la alegerea celor sortiţi să fie deputaţi, senatori sau primari, ar exista vreun criteriu, vreun mijloc de apreciere, vrednic de luat în seamă. Nu se ţine aici socoteală, nici măcar dacă în profesiunea ta, ca învăţător sau avocat, ai dovedit sau nu vreo destoinicie. Poţi să fii, de exemplu, cel mai de pe urmă dintre învăţători, sau avocaţi, şi totuşi să te vezi în politică înălţat sus de tot.

Ba încă, ceeace este şi mai trist, este că nu te face impropriu de a te alege deputat sau primar, nici măcar constatarea, că într'o întreprindere, de exemplu, la o bancă fiind în fruntea consiliului de administraţie, sau printre administratori, ai făptuit lucruri, pe cari în ori ce altă ţară justiţia le-ar fi înfierat din plin.

Şi când e să te aşeze clubul pe listă, nu se ţine în seamă, nici dacă în vreun sector ai arătat vreo vrednicie în alegeri. De alfel, nimic mai relativ şi mai înşelător ca acest mod de orientare. Nu sunt rare cazurile, când unele sectoare, fără a-şi schimba şefii, — dau la alegeri când un număr foarte ridicat, când un număr mai scăzut de voturi. Popularitatea unui partid şi mai ales a unui om politic, este astăzi lucrul cel mai nestatornic din lume.

Şi atunci?

Nu are orice învăţător sau avocat dreptul să se întrebe: Pentru ce cutare, şi nu eu? Pentru ce, de exemplu, să fie Tică primar, şi nu Rică, pentru ce ca deputat Tache învăţătorul, şi nu Vasilache?

Unii, ca să mai iasă din rânduri, se apucă să tipărească, mai ales la putere, vre gazetă, în care îşi expectorează tot dorul, ce îl încinge pentru ţărănime, pentru talpa ţării. Şi în acest domeniu însă, nu este chip de orientare. Nu este adică, posibil să se arate în mod hotărât, cine este ca scriitor întâiul, cine al doilea, etc. Afară numai, dacă în acest scop, s'ar institui un corp al profesorilor de limba română, cari — ca şi contabilii experţi, — fiind recunoscuţi ca critici experţi, să poată, fără drept de apel, să-i despartă pe cei buni de cei slabi mântuitori ai condeiului.

Aşa fiind, tot la mâna şefului ajungi, dacă te înscrii într'un club cu gândul de a te ridica pe culmile măririi. Dar şi aci terenul este cât se poate de alunecos. Azi eşti ca o cireaşe coaptă în ochii şefului, iar mâine poţi să-i fii ca sarea în ochi. Azi eşti pe scaunul de primar, şi mâine, din nimica toată, te trezeşti la pământ. Cine ar putea să nimerească toate gândurile şi să împace fără a clipi toate capriciile şefului? Căci, să fim drepţi — de capricii şi de toane este aici vorba, iar nu de vreo destoinicie sau corectitudine. Poţi să fi cea mai mare puşlama sau cât mai lung de mână, — şi dacă şeful te înbrăţişează, ajungi deputat, prefect, primar, etc. De aceea, eu fără glumă, aşi propune să se întrebuinţeze tragerea la sorţi. Ar fi mai puţină vrajbă în cluburi, mai uşor pentru şefi, şi nici o pagubă pentru ţară.

INVIERE!...

Sunt sfinte şi dulci sărbătorile Celui care moartea prin moarte a călcat şi celor din morminte viaţă a dăruit! Dar sunt momente când în faţa acestei copleşitoare comemorări Cel care o viaţă s'a bucurat, stă mut şi inert ca un mare vinovat sau un profund desmoştenit. Momentele acestea apasă ca lespedea grea pe mormânt, căci sufletul nu mai poate primi lumina bucuriei ce se revarsă din sfintele altare.

O, cine poate spune cât de jalnică e înclinarea frunţei fără gânduri în orele supremelor reculegeri?

Şi sunt legiune atari suflete înoptate, căci mulţi, prea mulţi sunt cei cari prin şomajul mondial au ajuns să se simtă inutili în viaţă. Câţi ochi stinşi, fără gânduri, fără simţiri, se ridică azi spre turnurile de biserici, unde clopotele cântă şi dureros şi vesel Invierea iubitorului de oameni, de-alungul veacurilor.

Dar sufletele acestea inoptate sub obida groaznică, simt totuş că Mântâitorul între ei se află, cu ei sufere, cu ei cugetă şi calcă drumurile pământului pentru a găsi un liman. Căci ce poate fi mai chinuitor decât impresia inutilităţii forţei şi voinţei tale de a lucra? Lumea întreagă este subminată de şomaj ca de o crudă molimă ce tinde să distrugă energiile şi să deschidă prăpăstii de foc sub aşezările sociale ce susţin propăşirea civilizaţiei.

Astăzi liniştea ce domneşte în centrele mari, unde munca era în floare, nu exprimă odihna bine făcătoare de altădată, ci are melancolia apăsătoare a grădinilor părăsite unde rătăceşte umbra desnădejdiei.

Ce se poate spune oamenilor cari nu găsesc posibilitatea de a-şi manifesta energiile lor în fapte bune?

O, viaţa e o enigmă din ce în ce mai apăsătoare! In sunetele clopotelor plâng inimile umile şi umilite. Dar cuvântul Domnului iertărei şi dragostei a străbătut negura secolelelor, a susţinut generaţii şi astăzi clopotele cântă şi plâng şi râd ca odinioară. Isus a înviat! A lui va fi izbânda, căci a Lui este dreptatea cea care învinge fără sabie şi fară scut...

Trecători ca iarba câmpului suntem, numai credinţă şi nestrămutata nădejde sunt pârghiile puterei în rătăcirea sufletelor noastre pe căile vieţei. E drumul lung şi greu... Dar Isus a înviat!... pentru toţi!...

Sfinţirea Bisericii Maica Precista

Slujba religioasă a fost oficiată de prea Sf. Episcop Nichita al Argeşului. — Recepţia dela Primărie.

Duminică 25 Martie a. c. ora 10 a. m., a avut loc cu un fast deosebit sfinţirea Bisericii Maica Precista din Piteşti, care este un aşezământ religios din cele mai vechi, având un trecut de aproape 400 ani. Ea este complect reînoită prin străduinţele preotului G. Popescu-Broşteni, ajutat de epitropii: General Toma Lişcu, Mihail Dinovici pensionar şi I. Ştefănescu şi cu concursul creştinilor din oraş. Sfinţirea s'a făcut de P. S. Episcop Nichita al Argeşului, înconjurat de un sobor compus din preoţii: I. Marinescu, arhimandrit Inochentie şi Diacon N. Oanea dela Episcopia din C. de Argeş, Marinache Popescu protoereul jud., G. Bărănescu, Gavril Dumitrescu şi Postelnicescu din Piteşti.

Răspunsurile au fost date de corul bisericei catedrale Sf. Gheorghe din Piteşti. La solemnitate a luat parte un foarte numeros şi ales public; multă lume a trebuit să stea pe afară.

Prea Sf. Episcop.Nichita a ţinut o frumoasă şi impresionantă predică despre *„Puterea Bisericii de a disciplina şi armoniza viaţa oamenilor"*, lăudând puterea de jerfă a credincioşilor de astăzi, care restaurând această biserică frumoasă şi reuşită întru toate, a dat dovadă că sunt însufleţiţi de aceaşi credinţă ca şi strămoşii noştrii.

Parohul G. Popescu-Broşteni, face un scurt istoric al Bisericii, ale cărei începuturi datează din anul 1540, fiind la început un modest schit de maici, mulţumeşte tuturor care au ajutat la restaurarea ei,

După serviciul Sf. Liturghii, a avut loc o recepţie în sala de consiliu a Primăriei Piteşti, la care a participat oficialitatea oraşului şi mulţi invitaţi, în frunte cu D-nii: Ioan Ghinescu, prefectul judeţului; General Niţescu, Comandantul Garnizoanei Cornel Zamfirescu, primarul oraşului; Ioan I. Purcăreanu, senator şi şeful organizaţiei liberale din Argeş; I. Aronescu, prim preşedinte al Tribunalului; Colonel Cernătescu, Şef de Stat Major Divizia III; M. Mamulea, jude instructor; M. Mihăileanu, profesor; Vasile Vâlsănescu, deputat; Marin Popescu, deputat; Valeriu Arsennscu, avocat; Pr. Marinache Popescu, Protoereul judetului; Pr. Marin Preoţescu senator; C. Dan ajutor de primar; N. N. Bobancu, farmacist şi ajutor de primar; Iorgu Zănescu, comerciant; I. Gutter şeful poliţiei, General Lişcu, N. Păunescu consilier comunal, I. Ştefănescu pensionar, Teodor Stoenescu comerciant, Mihail Dinovici, pensionar; preoţii slujitori şi alţi invitaţi.

D-nul Cornel Zamfirescu preşedintele consiliului comunal, urează bun venit P. S. Episcop, după care urmează cuvântarea D-lui **profesor M. Mihăileanu,** care stărue asupra măreţiei slujbelor noastre bisericeşti, ce impresionează adânc şi înalţă făptura omenească. D-sa arată rolul covârşitor pe care-l are sentimentul religios şi asupra individului şi asupra societăţei. Ideea de ordine, şi de pace, şi chiar buna stare materială sunt cu atât mai înfloritoare, cu cât este mai adânc înrădăcinată în om credinţa în D-zeu. De aceea, să nu lăsăm să crească iarba pe drumurile ce duc la biserică.

D-l Ioan I. Purcăreanu, senator, a relevat părţi din predica P. S. Episcop, accentuând mai mult asupra constatărei făcute de P. S. Episcop în privinţa legăturei ce a existat în toate vremurile între credinţa religioasă şi românism.

D-l Marin Popescu, deputat, a subliniat faptul că în biserica înţesată de lume se afla şi mult tineret, ceeace constitue o nădejde pentru credinţa şi moralitatea poporului nostru.

Prea Sf. Episcop Nichita, spune că atmosfera de pietate pe care o constată în oraşul Piteşti, îi dă nădejdii bune pentru viitor. Arată că poporul nostru cu toate vremurile grele, jertfeşte mult pentru locaşurile sfinte. Numai în judeţul Argeş s'au pus în construcţie alte 3 biserici noui.

La sfârşit vorbeşte şi parohul G. Popescu-Broşteni, mulţumind P. S. Episcop şi tuturor celor cari au contribuit la acest frumos praznic religios, precum şi pictorului D. Belizarie, enoriaş al Bisericei, care a executat pictura în stil bizantin, cu multă îngrijire.

Primăria şi sala de şedinţe a consiliului comunal au fost frumos decorate şi împodobite cu flori. O copioasă gustare s'a servit invitaţilor.

Acţionarii în Ţeapă!

Unele bănci s'au apucat să lichideze fondul de pensiuni. — Mai pe româneşte au împărţit funcţionarilor sumele strânse în vederea pensiunilor. — Dar lucru ciudat este, că fondul acesta nu s'a strâns prin depunerile funcţionarilor, decât într'o foarte mică proporţie. — El a rezultat mai numai din sumele luate anual din profitul băncilor. — Aşa, că asupra acestui fond nu prea pot funcţionarii să ridice pretenţii, şi mai ales nu au drept să-l împartă între dânşii. — Şi apoi, pentru ce să-l lichideze acum, când nici nu se pune chestiunea lichidării băncilor? De ce atâta grabă din partea funcţionarilor? Şi mai ales, de ce atâta grije pentru ei din partea consiliului de administraţie? După câte ştim, funcţionarii de bănci au trăit împărăteşte, până mai acum 2-3

ani. Leafa îndoită de câte 2-3 ori, plus tantieme grase la încheerea bilanţului plus alte avaje. — La o bancă, răposată acuma, funcţionarii aveau pe gratis lemne, chirie, farmacie, doctor, etc. Curat ca în rai!

E de mirare, că cei aleşi ca administratori din partea acţionarilor, nici vorbă să aibă grije, cât de puţină grije şi de aceştia. — Numai funcţionarii să fie puşi la adăpost, dându-li-se chiar ceace nu li se cuvine? Căci repetăm, că fondul de pensii nu este rezultat din contribuţiunile funcţionarilor.

Acuma în urmă se propunea să li se dea şi băncilor dreptul de a reduce din depunerile, ce ar mai avea de restituit. Şi cu drept cuvânt. — Din moment ce statul mă împiedică pe mine bancă să-mi urmăresc debitorii, de unde şi cum am să pot eu să restitui în întregime pe deponenţi? Din moment ce mi se ia trei sferturi din puteri, de unde să mai scot bănetul pe care să-l restitui integral deponenţilor? Eu, bancă sunt debitoare faţă de deponenţi. — De ce să nu mi se dea şi mie faţă de aceşti creditori ai mei acelaş drept de a le reduce şi plăti creanţele cu 50 şi cu 75%? Este cel puţin curioasă această situaţie privilegiată, ce se crează prin lege deponenţilor. — Ea este cu atât mai curioasă cu cât prin aceiaşi lege se creiază acţionarilor o situaţie câtse poate de tragică.

Acţionarii nu mai au nici un drept. — Banca naţională este pusă la adăpost. Funcţionarii băncilor îşi împart fondurile de pensii şi mai încasează şi oarecari lefuri. — Statul, conform legii, îşi ia acel sălbatic impozit, zis minimal, de 2% din capital, ori cât de mari ar fi pierderile băncilor. — Deponenţii îşi retrag integral depunerile. — Şi în timpul acesta, băncile mari din Bucureşti cu o mândrie nejustificată declară, că nici nu ar primi să reducă depunerile, chiar de li s'ar da dreptul acesta! — Ce râţoială absurdă!

Tribunalul Judeţului Argeş
SECŢIA I-a

Afipt No. 1151

1934 Martie 12

D-l Judecător Sindic al Tribunalului Argeş la falimentul Anghilina Diaconescu declarată în stare de faliment prin sentinţa comercială a Trib. Argeş S. II a cerut cu adresa No. 3667/931 adresată D-lui Prim Preşedinte al Trib. Argeş S. I-a şi înreg. la No. 38797/931 ca averea imobilă a sus numitei falite să fie scoasă în vânzare cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş S. I-a acest tribunal admiţând cererea prin jurnalul No. 11231/931 a încuviinţat a se vinde cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş S. I-a averea imobilă a sus numitei falite compusă astfel:

1) Una bucată de pământ moştenesc situată în oraşul Pieşti str. Mihai Viteazu No. 12, plasa Uda Jud. Argeş, lată de opt metri şi lungă de zece metri, învecinată la Răs. cu strada Mihai-Viteazu, la Apus cu proprietatea Lache Florescu fost M. Zinovi, la M. zi cu Marita P. Marinescu şi la M. N. cu Iancu Anastasescu pe care se află construită una casă de zid şi învelită cu tablă de fier cu două camere de locuit cu un mic antreu şi una bucătărie.

Asupra acestei averi nu există nici un fel de sarcini.

Vânzarea şi adjudecarea sus menţionatei averi se va face în pretoriul Tribunalului Argeş s. I-a în ziua de 27 Aprilie 1934 ora 12 din zi. Licitaţia va începe dela 24.800 lei fixată de expert. Sunt somaţi toţi aceia care vor pretinde vre'un drept de chirie sau arendă de ipotecă sau privilegiu ca mai nainte de termenul vânzării să'şi arate pretenţiile lor tribunalului că mai târziu nu sunt ţinute în seamă.

Prim Preşedinte,
(ss) I. Aronescu

Şef Portărel,
(ss) D. A. Popescu

Dos. No. 5631/931

Primăria Comunei Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 16 Aprilie 1934, ora 4 (16) p. m., se va ţine licitaţie în localul acestei Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei contabilităţei publice, pentru închirierea a trei terenuri de 2/2 m. p., situate în dosul Pieţei, viz-a-viz de hala de Peşte şi destinate comerţului de mititei.

Inchirierea se face pe termen de un an, şi chiriaşii au voe a-şi construi gherete sistematice, cari vor rămâne proprietatea primăriei.

Ofertele vor fi însoţite de garanţia legală şi concurenţii vor dovedi cu acte că are firmă înscrisă la Tribunal.

Art. 88—110, din legea contabilităţei publice, normele Generale de Licitaţii şi Regulamentul Oficiului Central de Licitaţie, sunt aplicabile acestei licitaţiuni.

Preşedinte **Cornel Zamfirescu**

Secretar General
G. M. GEORGESCU

No. 3115, 1934 Martie 27.

Instalarea comisiei interimare din Piteşti

JURAMÂNUL. — CUVÂNTARILE.

In ziua de 23 Martie ora 9 seara, a avut loc instalarea nouei comisii interimare din Piteşti, în sala de şedinţă a Consiliului comunal.

De faţă era D-l Ioan Ghinescu, prefectul judeţului şi noul primar D-l avocat Cornel Zamfirescu şi nouii consilieri. Mai erau de faţă şi şefii de servicii ai Primăriei Piteşti.

D-l Ioan Ghinescu, prefectul judeţului, arată că prin modificarea de curând a legei pentru organizarea administraţiei locale, s'a dizolvat prin însă-şi efectul ei, toate consiliile comunale, municipale şi judeţene din toată ţara.

Motivul care a determinat pe guvern să ia această măsură, a fost să curme definitiv şi cât mai neîntârzâiat o administraţie care a adus mari pagube intereselor generale ale comunelor şi judeţelor, lucru în deobşte cunoscut de întreaga opinie publică.

Insărcinarea pe care Ministerul de Interne va dat-o, de a fi conducători ai oraşului Piteşti, până la noui alegeri, este o onoare, dar şi o mare datorie. Nu mă îndoesc că veţi şti s'o îndepliniţi cu prisosinţă. Sunteţi cu toţii membrii ai partidului liberal, cari din muncă, cinstea şi devotamentul pus în slujba intereselor generale, şi-a făcut întotdeauna un punct de program.

Sunt sigur că şi Dvs veţi merge pe acelaş drum. Această comisiune interimară în majoritate şi în frunte cu preşedintele ei, aparţine tinerei generaţii de luptători, în rândurile partidului liberal.

Uniţi energia şi entuziasmul celor tineri cu înţelepciunea şi experienţa celor mai bătrâni şi veţi găsi calea care să ducă la prosperitatea oraşului nostru.

Dar lozinca guvernului actual este: Fapte, nu vorbe. Incadrându-vă şi Dvs., în această ideologie de guvernământ, vă urez să faceţi cât mai multe şi mai bune fapte, puse în slujba intereselor oraşului Piteşti.

Apoi dă citire decretului, în baza căruia se instalează la Piteşti următoarea comisiune interimară: Cornel Zamfirescu, avocat, preşedinte; C. Dan, N. N. Bobancu şi Iorgu Zănescu, vice preşedinţi; Ion Naumescu, Nicolae Păunescu, Gr. Sachelarie, Ion Popescu-Berbec şi Marin V. Popescu, membrii. Se ia jurământul nouilor edili, începând cu d-l avocat Cornel Zamfirescu, noul primar.

D-l Cornel Zamfirescu, primar, răspunde: Mulţumind din toată inima şefului şi conducerei partidului liberal din Argeş, pe care îl reprezentăm la conducerea oraşului Piteşti, ţin în numele colegilor mei să-i asigurăm că în tot timpul cât vom sta în fruntea comunei ne vom îndeplini întreaga datorie, muncind cu cinste, cu energie şi cu demnitate pentru apărarea şi susţinerea intereselor oraşului Piteşti.

Recunoaştem că situaţiunea încredinţată este foarte grea, atât din cauza crizei economice şi financiare prin care trecem, cât mai ales prin faptul că în ultimii ani interesele oraşului nostru au fost lăsate pe ultimul plan.

Vom avea drept călăuză în desfăşurarea activităţei noastre edilitare, principiile regretatului nostru şef Vintilă Brătianu, la şcoala căruia ne-am adăpat timp de mai bine de 25 ani.

Programul nostru edilitar va fi expus amănunţit cu ocazia alegerilor comunale.

Până atunci ţinem să arătăm că vom începe cu executarea lucrărilor absolut necesare, vom continua cu cele utile şi vom termina activitatea noastră edilitară cu lucrările de înfrumuseţarea oraşului.

Buna funcţionare a alimentărei cu apă, a serviciului salubrităţei, controlul alimentelor de primă necesitate, vor face obiectul activităţei noastre zilnice. Incasarea tuturor veniturilor, şi cea mai mare economie în cheltueli.

D-lor funcţionari pe cari îi cunosc şi i'am apreciat în timpul dela 1922 până la 1926, când am funcţionat ca ajutor de primar, le cer acelaş concurs, rugându-i să nu uite un vechiu şi sănătos principiu: Funcţionarii sunt la dispoziţia publicului, nu publicul la dispoziţia funcţionarilor.

Garanţii că ne vom îndeplini cu hotărâre sarcina ce ni s'a încredinţat sunt:

1. Educaţiunea făcută în partidul liberal, unde risipa şi anarhia nu sunt cunoscute.

2 Activitatea împreună cu d-l Marin Popescu, dela 1922 până la 1926, când acesta a condus cu atâta pricepere şi chibzuinţă fostul consiliu comunal din acel timp.

O chezăşie în plus este faptul că D-l Marin Popescu este astăzi membru în comisiunea interimară, ce mi s'a făcut onoarea să prezidez.

Incredinţând, încăodată pe d-l Prefect şi conducerea partidului că tot timpul cât vom conduce administraţia comunală, vom avea ca îndreptar principiile partidului şi programul edilitar arătat aci, îl rugăm să transmită şefului organizaţiei liberale din Argeş afectuoasele noastre mulţumiri, pentru demnitatea ce ne-a încredinţat.

Intr'o atmosferă cordială, s'au prezentat apoi felicitări.

Primăria Comunei Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 11 şi 12 Aprilie 1934, orele 16, se va ţine licitaţie în localul acestei Primării, pentru închirierea următoarelor prăvălii proprietatea comunei şi anume:

In ziua de 11 Aprilie 1934 orele 16 (4 p. m.).

a) Pentru închirierea prăvăliilor din Piaţa oraşului, pasagiul stămbari cu No. 2, 3, 4, 5, 6, 11, 12 şi 12 bis.

In ziua de 12 Aprilie orele 16 (4 p. m.).

b) Pentru închirierea prăvăliei cu No. 2, din interiorul halei din piaţa oraşului Piteşti, pentru măcelărie.

c) Pentru închirierea prăvăliilor cu No. 3, pasagiul olari, No. 20, 21, 22, 23, 25, 26 şi 28 pasagiul cojocari din Târgul din vale.

d) Pentru închirierea prăvăliilor cu No. 2, 3, 4 şi 6 din piaţa oraşului, partea de beton din josul halei.

Aceste prăvălii se închiriază pentru comerţul actual aflat în ele şi numai în condiţiunile generale întocmite de Primărie şi care se pot vedea în orice zi de lucru în cancelaria Primăriei.

Taxele comunale de apă, canal, gunoi, fiincieră şi plata asigurărei contra incendiului, priveşte pe chiriaşi.

Chiriaşii vechi, cari sunt în restanţă cu plata chiriilor către Primărie, nu vor fi primiţi la licitaţie.

Licitaţia se va ţine cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei contabilităţii publice (dacă însă concurenţii vor solicita, se poate ţine şi orală, conform art. 41 din Regulamentul de funcţionare al Oficiului central de licitaţie)

Inchirierea acestor prăvălii, se face pe termen de 3 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1934.

Concurenţii vor dovedi cu acte, că au firme înscrise pentru comerţ la Tribunal şi ofertele vor fi însoţite de garanţie legală.

Dispoziţiunile art. 88—110 din legea contabilităţii publice şi normele generale de licitaţii, sunt aplicabile acestei licitaţiuni.

Primar, I. NAUMESCU

Secretar General
G. M. GEORGESCU

No.
1934 Martie

Pentru Domnul Ministru al Muncii

Cazul ciudat al contabilului Demarat. — I se fac notificări de evacuare, dar el nu se mută.

La Casa de Asigurare din Piteşti este o situaţie cât se poate de curioasă şi chiar revoltătoare. Aceasta din cauză că D-l I. Demarat, contabilul acestei case, nu vrea în ruptul capului să se mute din palatul depe str. Brătianu, în care locueşte de mai mulţi ani, profitând în acelaş timp de lemne, lumină şi servitori.

In ziua de 28 Noembrie 1933, consiliul de administraţie al acestei Case, îi face lui Demarat o notificare prin portărei, prin care îl invită să evacueze în 24 ore camerile pe care le deţine fără nici un drept. Notificarea însă rămâne fără nici un efect. Demarat este tare la centru, şi anume la D-l Mişu Enescu. Totuşi, consiliul de administraţie stărue şi ca urmare, Contenciosul Casei Centrale din Bucureşti se adresează direct D-lui Prim Preşedinte al Trib. Argeş, rugându-l ca în conformitate cu dispoziţiunile art. 66 bis. din procedura civilă, să dispună evacuarea de îndată a lui Demarat.

Dar nici această intervenţie nu a avut nici un rezultat.

Între timp Demarat aleargă la Bucureşti cu o petiţie, prin care cerea să i se aprobe să stea în localul Casei de Asigurare, în schimbul serviciului de intendent, pe care se obligă să-l facă d-sa. Pe această petiţie, înaltul său protector, D-l Mişu Enescu, pune o rezoluţie de aprobare. Plin de veselie, Demarat se prezintă cu o adresă din partea serviciului Bunurilor Casei Centrale din Bucureşti şi cere Trib. Argeş să se suspende intervenţia cealaltă Casei Centrale din ziua de 15 Ianuarie, ceeace Tribunalul a şi incuviinţat, fără a ţine în seamă că adresa ultimă, fiind emanată dela serviciul bunurilor, nu putea să infirme cererea serv. Contenciosului, care conchidea la evacuare.

Ce se întâmplă însă?

Noul consiliu de administraţie, sub preşedinţia d-lui Hugo Mrazek, ia din nou în cercetare această somaţie prin portărei, ca până la 31 Martie 1934 să evacueze localul.

Nu ştim ce soartă va avea şi această nouă intervenţie a Consiliului de administraţie, a Casei Asigurărilor din Piteşti. Ştim însă, că după lege, Casele acestea sunt autonome şi nimeni, nici chiar Ministrul, nu ar putea să pue rezoluţia pe care a pus-o d-l Mişu Enescu. Suntem curioşi să vedem ce atitudine vor lua organele de executare şi justiţia faţă de această nouă decizie a Consiliului de administraţie. Dacă nu se cercetează lucrurile cu deamănuntul şi dacă se iau măsuri cari conduc la o curată anarhie, nu e de mirare îndrăsneala lui Demarat şi a eternului său protector.

Şcoala din faţa Gării

O clădire nefolositoare şi rău aşezată.

Consiliu comunal de sub preşedenţia d-lui I. Naumescu a alocat încă 800 000 lei pentru zidirea şcoalei din faţa gării. Când e vorba de şcoală, este greu să se opună cineva. Dar noi, nu în contra şcoalelor ne ridicăm, ci în contra zidirii unei şcoale, care ni se pare şi de prisos şi foarte rău aşezată.

Intr'adevăr, pentru cartierele dinspre gară nici nu era nevoe să se mai facă o nouă clădire. La doi paşi de gară, în faţă, pe un deal se înalţă impunătoarea clădire a şcoalei normale, unde chiar acum, conform legii, funcţionează o şcoală primară, zisă de aplicaţie pentru excercitarea pedagogică a elevelor. Deci, copii din partea locului îşi găsesc mijloacele de a se instrui la doi paşi de dânşii.

De altfel, ca să vorbim deschis, şi actuala şcoală normală, adăpostită acolo, ori va dispare, din lipsă de eleve, ori se va muta iar la Câmpulung. Aşa că, în curând se vor putea instala acolo chiar şi două şcoale primare, adică mai mult decât ne trebue. Dar încă odată: Şi acum funcţionează în acea monumentală clădire o şcoală primară, capabilă să satisfacă toate nevoile cartierului. Mâine, când şcoala normală nu mai va fi acolo, vor cânta cucuvelele într'ânsa, ca şi în palatul înălţat în neştire şi în chip criminal, lângă cimitir. Ce predilecţie au autorităţile piteştene, să tot zidească namile de case, ursite să rămână pustii! Acuma altă namilă se înalţă în faţa gării ridicată, chiar în preajma iernii şi în momentul plecării dela guvern, de către ţărănişti. Nimeni în consiliul comunal nu le-a stat în drum: Era doar vorba de educaţia poporului suveran!?

Dar cu uriaşa clădire de pe deal, ce vreţi să faceţi, onorabili foşti consilieri în număr de 32? Numai vorbe sforăitoare, numai praf în ochii mulţimii! Numai ziduri, pretutindeni, ridicate spre părăginire? Dacă aveţi milioane de asvârlit pe gârlă, de ce nu vă gândiţi să mai scădeţi birurile? Ce pehlivănie!

Şi apoi mai este ceva: Nici un pedagog, fie el cât de nătuc, nu ar putea să ne justifice, pentru ce se aşează această şcoală primară, tocmai în faţa gării, unde este atâta sgomot, atâta forfoteală în tot timpul, atâtea ocaziuni de a se turbura cursurile şi a se distrage dela învăţătură minţile copiilor. De aceea, şcoala aceasta este cea mai nătângă înfăptuire a primăriei oraşului Piteşti. Ea va sta ca un monument nepieritor al lipsei de chibzuinţă şi de elementar bun simţ al edililor piteşteni.

Împroprietărirea Demobilizaţilor

Primăria scăpată de cheltueli de zeci de milioane.

Nu mai plânge Tică!

In sfârşit Primăria Piteşti e pe punctul să scape de nenorocita chestiune a împroprietăririi demobilizaţilor, care urma să o apese numai pentru plata erenurilor cu vre-o 7—8 milioane.

Sub ţărănişti se şi făcuse demersurile şi se aranjase lucrurile, pentru ca fericita câştigătoare a acestor milioane să fie D-na Ionica Gr. Lăzărescu, cumnata fostului prefect de Argeş Ionel Rădulescu.

In şedinţa dela 8 Martie 1934, s'a pus capăt acestor aranjamente, cu toată opoziţia făcută de D-l avocat Constantin Rătescu, care şiret, declară că nu urmăreşte împroprietărirea pe terenurile D-nei Lăzărescu, dar că ţine să rămână neatins un principiu. D-l Tică, amorezat de principii, nu vrea să primească tutela comitetului local de revizuire din Bucureşti, care îi spune Primăriei să nu mai cumpere alte terenuri, ci să facă împroprietărirea pe terenurile disponibile pe care le are.

D-l avocat şi consilier Marin Popescu, luând cuvântul cere să se dea un vot, prin care să se anuleze deciziile consiliului comunal dela 21 Noembrie, 19 Decembrie 1932 şi 27 Martie 1933, prin care se punea la cale cumpărarea terenurilor D-nei Ionica Gr. Lăzărescu.

D-l Ion Naumescu, primar, vorbeşte în sensul vederilor D-lui Marin Popescu, şi cere să se voteze degajarea Primăriei Piteşti de angajamentele ce erau puse la cale sub ţărănişti.

Consiliul comunal în majoritate, declară anulate deciziile consiliului comunal prin care propunea să se accepte oferta D-nei Lăzărescu. Şi aşa s'a pus capăt unei afaceri, care, dacă n'ar fi căzut ţărăniştii, ar fi angajat Primăria Piteşti în cheltueli de 30—40 milioane.

Ce trebue să plângă cei doui compaşi Tică şi Ionel!

DELA CAMERA DE AGRICULTURA

In şedinţa dela 31 Martie se aprobă cedarea unei porţiuni de teren în suprafaţa de 30 ha din lotul Zootechnic Teiu, pentru înzestrare acelaiaş comune cu islaz. Se ia în discuţie propunerile d-lui medic veterinar, relativ la concentrarea în anumite comune a acţiunei zootechnice şi se instituie o comisiune pentru studierea chestiunei.

Se ia în dissuţie şi se adoptă propunerea d-lui Preşedinte, pentru cumpărarea a două vagoane porumb de sămânţă.

D-l Preşedinte aduce la cunoştinţa consiliului de administraţie, demersurile făcute pentru menţinerea Camerei Agricole din Argeş şi a rezultatului satisfăcător atins prin promisiunea d-lor miniştrii Sasu, Manolescu-Strunga, că această Cameră se va menţine, inglobând judeţele Muşcel şi Vâlcea.

Se ia în discuţie proectul de buget întocmit de Comitetul de Dir., buget numai de cheltueli pe luna Aprilie, în limitele ordinelor Ministerului de Domenii, limitat la 1/12 din realizările pe anul financiar 1933/34, şi reprezentând un provizorat, până la votarea nouei legi. Bugetul Camerei pe Aprilie prezintă un total la cheltueli de lei 150.000, din cari posturile mai de seamă sunt:

Salarii 35.000.

Procurare de seminţe 20.000.

Cheltueli reproducători 8.000.

Exploatarea şi întreţinerea fermei Furtuneşti lei 42.000.

ŞTIRI DIVERSE

Astă toamnă d-l Tică Rătescu fiind primar, s'a apucat să arunce o cantitate enormă de pietriş prin grădină publică. Pietrişul acesta, care trebue să fi costat foarte mult, este prea mare pentru ca să fie propriu de a fi aşternut în grădina publică. Din această cauză, publicul şi mai ales cel femenin a evitat şi va evita multă vreme să se mai plimbe prin grădină. Desigur că în condiţiunile ce sunt puse pe hârtie furnizorului, se prevede că pietrişul să fie cât se poate de mărunt. Dar şi aci trebue să fie o mică afacere.

—

După cum se ştie, de câtva timp au loc la Bucureşti tratative pentru fuzionarea dezidenţei liberale de sub conducerea d-lui George Brătianu cu partidul liberal dela putere. Se zice că neînţelegerile din sânul familiei Brătianu s'au aplanat şi că imediat după Paşte se va realiza şi fuziunea. — Acest act va avea desigur darul să indispue pe mulţi din cei instalaţi la guvern, deşi organizaţia georgistă din Argeş este aproape inexistentă.

INFORMAŢIUNI

In ziua de 2 Aprilie a avut loc alegerea pentru un loc de senator la Argeş, în locul decedatului N. Ioanicescu.

Retrăgându-se candidatul naţional-ţărănist, d-l avocat Petre Petrescu, a fost proclamat din oficiu ca senator d-l învăţător pensionar C. Mocanu, candidatul guvernului.

——

Marţi 10 Aprilie 1934 (a treia zi de Paşte) va avea loc în sala şcoalei Teodoreşti din comuna Läunele de Sus Argeş, o mare serbare culturală, dată sub patronajul d-lui I. Ghinescu, prefect de Argeş.

Serbarea se dă în folosul bisericei parohiale din acea comună şi e organizată de un grup de studenţi, cu concursul d-lui Trubaduru.

——

In ziua de 24 Martie a. c., a avut loc la Curtea de Argeş instalarea nouii comisii interimare, în prezenţa d-lui prefect de Argeş Ioan Ghinescu. Comisiunea se compune din d-nii: Mişu Ştefănescu-Goangă, preşedinte; N. N. Popescu, vice-preşedinte; Simion Popescu, I. Jugănaru, Filon Vâlsănescu, Ion Glonţescu şi Ion Bobârlă, membrii.

——

In ultimul număr din *Presa*, individul Vlad Furtună, scrie că Fabrica textilă Găvana, i-a intentat proces de calomnie. Adevărul este că fabrica i-a intentat proces şi de şantaj.

——

Ni se aduce la cunoştinţă o ştire, pe care aproape nu vrem să o credem: D-l Armand Călinescu a vizitat la puşcărie pe câţiva primari şi notari, ţinuţi în prevenţie pentru hoţii şi falşuri, comise sub guvernarea trecută ţărănistă. Oricât de iertătoare să fie opinia publică astăzi, şi tot nu se prea gustă acest act de curioasă politeţă, pe care unii ar putea-o lua drept o dovadă de solidaritate. Politica are—ştiu—cerinţele şi imperativele ei, dar şi un strop de morală nu strică nici astăzi. Apreciem înduioşetorul sentimentalism al d-lui Armand, căruia unii îi zic **Şarmant,** *dar credem că prietenia pentru foştii săi colaboratori nu trebuia să îmbrace această formă de o culoare prea bătătoare la ochi. Gestul său, atât de însolit, poate fi luat şi drept o sfidare şi chiar o încercare de intimidare pentru organele justiţiei.*

In ziua de 25 Martie a. c., s'a realizat în Argeş fuziunea dintre naţional ţărănişti şi lupişti. Cu aceastä ocazie d-l Armand Călinescu îşi exprimă mulţumirea pentru realizarea fuziunei şi îl recomandă pe *„vechiul şi bunul său prieten"* Tudor Teodorescu Branişte, ca vice preşedinte al organizaţiei ţărăniste reîntregite din Argeş, asigurându-l pe acesta că atât d-sa cât şi prietenii săi, vor găsi în casa partidului o primire frăţească. Ii invită pe şefii de sectoare să realizeze unirea în fiecare comună, cu acelaş spirit frăţesc.

Noi, din parte-ne, ne permitem a crede că prin această fuziune nu se provoacă în sufletele tuturor o prea mare bucurie. Sunt depe acum multe speranţe spulberate şi multe visuri de mărire năruite.

——

Că să vadă lumea câtă inconştienţă şi îndrăsneală era la cei doui tovarăşi Tică Rătescu şi Ionel Rădulescu, e destul să spunem că astă vară oraşul nostru înota în nori de praf. Şi aceasta din cauză că Tică şi Ionel îşi curariseau metehnele la băile dela Brădet, unde găsiseră de cuviinţă să se imobilizeze pentru o lună şi mai bine maşina de stropit a primăriei Piteşti. Şi în acest timp piteştenii, înecaţi în praf, habar nu aveau şi nici nu-şi puteau închipui, că primarul lor Tică ridicase maşina de stropit şi o dusese la Brădet. Câtă stricăciune trebue să fi avut această maşină numai pe şcseaua plină de pietre colţuroase, pe distanţa până la Brădet. Acest fapt a lui Tică, aproape că nici nu este de crezut şi dacă ar exista o opinie publică, nici n'ar mai îndrăsni să iasă pe străzile oraşului.

——

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că ori ce publicaţiune la ziarul Universul şi Dimineaţa, se poate adresa d-lui Vasile Purcăreanu, str. Industriei No. 1 Piteşti.

——

In urma propunerei şi explicaţiilor date în şedinţa publică a senatului de către d-l senator Ion. I. Purcăreanu, parlamentul şi guvernul a aprobat ca în Piteşti, iar nu în Râmnicu Vâlcea să fie sediul Camerei de Agricultură, care va cuprinde jud. Argeş, Muscel, Vâlcea şi Olt.

——

In vederea vizitei M. S. Regelui o fierbinţeală îl apucase pe Tică Rătescu. Peste tot se tăiau copacii, se semăna iarbă pe bulevarde, deşi începuse să dea spicul de zăpadă, şi mai ales se vopseau gardurile cu o iuţeală vertiginoasă. Aşa de exemplu, podeţele şi gărduleţul dela Trivalea s'au vopsit cu o vopsea vânătă, care în mai puţin de 2 săptămâni s'a şi cojit. Cât trebue să fi costat d-le Tică, vopseaua dată în batjocură pe podeţele şi gărduleţele dela Trivalea! Pretutindeni şi în toate numai ciupeală.

——

Prefectura Jud. Argeş

Serviciul Administraţiei Generale

Publicaţiune Nr. 4688

1934, Martie 15

Se aduce la cunoştinţa generală că, în ziua de 4 Aprilie 1934, orele 10 dimineaţa, se va ţine licitaţie publică în localul acestei Prefecturi, pentru darea în exploatare a materialului lemnos din parchetele 5 şi 6 din pădurea Dobrogostea, proprietatea judeţului şi a Primăriei Piteşti din comuna Dobrogostea, Judeţul Argeş, în suprafaţă totală de 34,06 ha. care se vor exploata în baza angajamentului acestei păduri, aprobat prin deciziunea Nr. 79036/921, a Ministerului de Domenii, Cassa Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 267/922, de care se poate lua cunoştinţă la Ocolul Regimului silvic Argeş.

Preţul dela care va începe licitaţia este de 2.500 lei la ha.

Pentru recunoaşterea parchetelor ce se dau în exploatare, se vor fixa limitele de către Ocolul Regimului silvic conform angajamentului cum şi marcarea reservelor ce se fac.

Se vor rezerva 50 arbori la hectar în etatea pădurei ce se tae.

Nu se vor tăia decât rezervele mai mari de 50 ani conservându-se celelalte rezerve, cari deasemenea se vor marca de ocolul Regim silvic Argeş. Tăerea nu va putea începe până ce nu s'a depus de adjudecător garanţia de regenerarea pădurei în sumă de lei 200 la hectar.

Tăerea şi transportarea materialelor din pădure de către adjudecător se va face în termen de 18 luni, care curge dela data încunoştinţării adjudecătorului despre aprobare.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu disp. art. 88-110 din legea contabilităţii publice, Reg. Oficiului central de licitaţii şi normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele cari vor lua parte la licitaţie, vor depune pe lângă ofertele închise şi sigilate şi o garanţie de 5% din valoarea oferită, în numerar sau efecte garantate de stat, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini care poate fi văzut în orice zi de lucru în orele de serviciu, la sediul acestei Prefecturi.

Prefect, ION GHINESCU

Şeful Serviciului,
ŞTEFAN ARICESCU

CAZUL LUI NICULESCU CAPAC

O DOVADA DE DESTINDERE.

Fostul deputat ţărănist Tache Nicolescu, zis Capac este şi astăzi văzut pe la prefectură şi în special pe la serviciul contabilităţei, de unde ridică ordonanţe pentru pretinsele sale lucrări din judeţ, în numele cooperativei „Progresul". Iată, ar putea zice cineva un semn că ne-am civilizat, că s'au dus timpurile când un opozant nici nu mai putea să urce scările prefecturii. Astăzi Niculescu Capac, tot ca pe vremea lui Ionel Rădulescu, este primit prin biurourile prefecturii cu zâmbete, cu flori şi cu ordonanţe. Se vede că, d-l Armand Călinescu întocmai ca pe vremea lui Gatowschi, i'a vrăjit pe cei dela guvern, aşa încât partizanii d-sale nici nu se simt că sunt în opoziţie. E o destiedere şi o înfrăţire, de ţi-e mai mare dragul! Cum n'apucară şi bieţii părinţi ai noştrii vremurile acestea cu adevărat de aur în care lupii se sărută cu mieii! Astăzi par'că, eşti mai bine primit prin biurourile autorităţilor, dacă ai cu tine faima sau cartea de viztiă, că eşti omul lui Armand Călinescu. Se vede că oamenii politici şi funcţionarii se uită mai cu drag astăzi la scarele care a apus, decât la soarele care stă sus pe cer.

Dar ceeace este mai grav, este că acest Nicolescu-Capac, care încă figurează ca învăţător, este văzut de câteva săptămâni că se plimbă ca vodă prin lobodă pe străzile piteştilor. Uneori, pentru a-şi înbogăţi cunoştinţele pedagogice şi pentru a se ţine la pas cu cultura generală apare în lojile teatrului comunal din Piteşti la reprezentaţiile lui Tănase. In timpul acesta elevii săi, bieţii copii de săteni, pentru care Capac este în stare să-şi dea şi sufletul, stau sgribuliţi în bănci în paza lui Dumnezeu. Ce dragoste de talpa ţării, Dumnezeule la aceşti învăţători, pe care Armand şi poporul suveran i-a înălţat pe scaunele de deputaţi! Ce farseuer, ce oameni de nimic şi fără ruşine!

Ne mirăm însă cu d-l Niculescu-Capac, care nu se plimbă pela dos, ci pe uliţa mare şi la lumină, nu este văzut nici de inspector şcolar, nici de revizor nici de ceilalţi.

După câte ştim d-l Capac nu are nici măcar un concediu medical, care i-ar da cel mult dreptul să stea acasă sau în spital, iar nu la teatrul lui Tănase. Mai ales ne surprinde atitudinea binevoitoare a autorităţilor şcolare, pentrucă în ziare am citit, că actualul ministru Dr. Angelescu a luat hotărârea să nu mai acorde decât cu mare greutate concedii membrilor corpului didactic.

Inţelegem, că d-l Capac, obişnuit să facă pe deputatul, nu mai are chef să-şi vadă de şcoală. Dar nu înţelegem, cum subalternii d-lui Ministru al Instrucţiunei au curajul să-şi bată joc şi să calce în picioare ordinele ce li se dau de sus. Este şi aceasta o dovadă, că cei ce stau astăzi în jurul putinei cu miere, îşi aranjează depe acuma linii de retragere şi legături de prietenie, care să le fie scut de apărare şi pentru netrebniciile lor în viitor.

Sărbătoarea sădirei Arborilor la Piteşti

In ziua de 29 Martie a avut loc serbarea sădirei arborilor pe platoul dela bazinul de apă al comunei. La ora 9 şi jumătate a. m. toate şcoalele primare şi secundare, autorităţile militare şi civile, precum şi populaţia oraşului, s'au adunat în grădina publică, de unde au pornit pe Bulevardul Ferdinand spre locul unde avea să se facă plantarea arborilor.

După serviciul religios, oficiat de preoţii V. Mateescu şi Vişinescu, a avut loc o conferinţă explicativă asupra sădirei arborilor, rostită de şeful ocolului silvic Trivalea. Apoi s'a făcut plantarea pueţilor de brazi de căelevii şcoalelor. După sădirea pomilor şcoalele încolonate în aceiaşi, ordine s'au înapoiat în oraş, având în frunte muziciile militare.

Timpul nu prea a favorizat. Lumea şi mai ales copii, au tremurat de frig în bătaia aspră a vântului pe platoul de deasupra oraşului, de lângă cimitir.

TIPOGRAFIA „ARTISTICA" P. MITU — PITEŞTI Strada Şerban Vodă No. 70. Redactor Responsabil Ştefan Brusa

ANUL II No. 7. 6 PAGINI PITEŞTI, 10 MAIU 1934.

GAZETA ARGEŞENILOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA PITEŞTI STR. INDUSTREI No. 1

Anunciuri comerciale şi orice articole se primesc LA TIPOGRAFIA ARTISTICĂ — PITEŞTI

Director proprietar VASILE A. PURCAREANU

Controlul Cetăţenilor la Primărie

Mulţi îşi legaseră toată speranţa de aşa zisele liste gospodăreşti.—S'ar îndrepta astfel lucrurile—spuneau ei—şi mai alas, s'ar alunga politica din gospodăriile comunale.

Ca şi cum politica ar fi isvorul tuturor relelor, ca şi cum politica, adică lupta între diferitele partide, ar aduce în administraţia comunală numai grele neajunsuri, iar nu şi o binefăcătoare supraveghare a activităţii celor dela conducerea comunelor.

Căci, fapt sigur este că o înţelegere a tuturor partidelor cu privire la administraţia comunală, ar face, ca fără nici o luptă electorală, să se institue la conducerea oraşului un consiliu format din oameni politici luaţi de pretutindeni. Am avea deci un consiliu, în care drept ar fi, ca nici un partid, nici chiar cel dela guvern, să nu mai dişpue de vreo majoritate.

Intr'un asemenea caz, următoarele două ipoteze sunt cu putinţă: Ori aceste fragmente ale consiliului comunal şi-ar împărţi rolurile şi prada, dându-şi mâna spre jefuirea bugetului comunei, ori ele s'ar găsi veşnic în ceartă, ne lăsând astfel posibilitatea de a se lua vreo măsură şi de a se realiza ceva în folosul oraşului.

Şi nu este greu de ghicit care din aceste două ipoteze ar avea la noi sorţi de izbândă: Este mai presus de orice îndoială, că partidele entuziaste de mirosul îmbătător al bugetului comunal se vor uni,—precum şi până astăzi unire deplină a fost în trecutul consiliu comunal al oraşului nostru, care de fapt a avut parte de o adevărată listă găspodărească. Intr'adevăr, în trecutul consiliu comunal forţele ţărăniste cu cele liberale de multe ori se cumpăneau. Erau cam egali la număr consilierii liberali cu cei ţărănişti, — formând astfel o adevărată listă gospodărească, în sânul căreia foarte arareori au avut loc ciocniri, provocate mai mult de chestiuni de amănunt, iar nu de principii. — Ba încă uneori fraternizarea a mers până acolo, în cât D-l Tică Rătescu părăsind fără rezistenţă fotoliul de primar, s'a şi pupat cu urmaşul său, cu D-l Ionel Naumescu, în sgomotoasele aplauze ale tuturor consilierilor şi funcţionarilor.— Multora,—se zice, că le-a piştit şi câte o lacrimă de bucurie.

In orice caz, foarte rar consilierii liberali i-au făcut năduf D-lui Tică. — Numai în jurul debarcării D-lui Schmidt, liberalii au înţeles să dea o luptă serioasă. Pe această chestie, ei sunt cu adevărat intretabili.— Chiar şi pe chestia înjumătăţirii impozitelor comunale, liberalii au lăsat-o moale de tot, după ce s'au răţoit puţin, după ce au cerut nişte liste pe care nu le mai cer acum.

În genere, i s'a lăsat D-lui Tică Rătescu drum şi mână liberă. — S'au mai necăjit liberalii doar în chestia grădiniţii din faţa primăriei, care după afirmările acestora a costat fantastica sumă de aproape un milion. Dar şi asta s'a spus numai în glumă şi numai în preajma alegerilor de acum doui ani. Şi apoi, repede şi frăţeşte s'a lăsat cortina. — Astăzi, cine-l mai supără pe D-l Tică, cine-i mai aminteşte de acest bagatel de un milion de lei?

Aşa fiind, dacă e să spunem curatul adevăr, trebue să recunoaştem, că prezenţa atâtor fruntaşi liberali în trecutul consiliu comunal, nu a pus oraşul nostru la adăpost de jafuri şi de potlogării. Nu i-a oprit nimeni pe ţărănişti să aducă asupra comunei pacostea planului cadastral, pentru care s'a asvârlit aproape trei milioane, nu i-a oprit nici să înpovăreze comuna, peste voia Consiliului Technic Superior din Bucureşti, cu lucrarea nouilor puţuri, pentru cari s'au plătit aproape cinci milioane, fără ca planurile, devizele şi caetele de sarcini întocmite de Schmidt, să fi fost controlate sau verificate de altcineva. — De altfel, prezenţa atâtor fruntaşi liberali în trecutul consiliu comunal nu ne-a scutit nici de grozăvia de a vedea construindu-se, fără utilitate şi fără rost, în faţa gării un local de şcoală, ridicat în chip criminal pe un teren recunoscut ca mocirlos şi provenit din umplutură.

Prin urmare, nu o listă gospodăreascu ar pune rânduială şi botniţă la primărie. Controlul cetăţenilor ar putea să aducă oarecare îndreptare. — Şi el s'ar putea exercita întru câtva prin supravegherea stăruitoare a şedinţelor, în care consiliul comunal ia hotărâri şi împarte bugetul. — Şedinţele consiliului comunal sunt publice, după lege. — Dacă în sala de şedinţe s'ar arăta mereu un grup de cetăţeni, este sigur că pofta de jaf şi de risipă a edililor s'ar mai înfrâna.

DE VORBA CU D-L PREFECT I. GHINESCU

Ce am găsit la Prefectură. — Dovada vinovăţiei. — Program de viitor. — Telefoanele. — Construcţii. — Ce am făcut până acum. — Pietriş. — Islazuri. — Şcoli şi biserici. — Agricultură. — Alimentarea Populaţiei. — Sănătatea Publică.

Voind să ne informăm asupra administraţiei judeţului nostru, ne-am adresat d-lui prefect de Argeş, care a binevoit să ne facă următoarele declarţii:

Ce am găsit la Prefectură?

Aş vrea să evit susceptibilităţile... Deaceia în ceiace voi răspunde nu mă voi referi deloc la persoane, ci numai la sistemele reprezentate de unele persoane.

D-nu I. GHINESCU,
prefect de Argeş

La Prefectură am găsit..... multe. Nu este timpul însă să mă ocup de toate acum. Consiliile comunale ţărăniste au lucrat după bunul lor plac, nefiind controlate de nimeni. Organele de control nu îndrăsneau nici odată să ridice perdeaua după anumite afaceri necurate. Funcţionarii de carieră, erau la dispoziţia diferiţilor agenţi electorali, mai mari sau mai mici. In asemenea situaţie este uşor de înţeles, cum unii primari au confundat cassa primăriei, cu aceia a lor.

Deturnări de fonduri, falsuri în scripte, delapidări de bani publici, se găsesc aproape la toate comunele. Nu le-am urmărit pe toate, fiindcă n'am avut timpul material necesar.

Aproape toate reparaţiile sau construcţiile din nou, de şcoli, primării, poduri etc. făcute de comune, sunt executate în cele mai proaste condiţiuni. Trebuiesc toate revizuite şi din punct de vedere technic, ca şi financiar, deşi aproape toţi primarii, au căutat să se pună la adăpost, din punct de vedere al formelor.

Am trimis la Parchet până acum, gestiunea a peste 30 consilii comunale şi în urma cercetărilor făcute de justiţie, toate au fost trimise în judecata instanţelor penale. Cinci primari ţărănişti, au fost chiar arestaţi preventiv în timpul cercetărilor.

Din administraţia judeţeană voi ridica deocamdată numai un colţ al perdelei, rămânând să mă ocup altă dată de această chestiune.

In Aprilie 1930, Preşedinte al Delegaţiei judeţene (Prefect Administrativ) fiind Dl. Priboianu, fost mai târziu şi deputat, fără nici o formă legală, s'a băgat pur şi simplu mâna în cassa judeţului şi s'a ridicat de către primarii de centre, suma de lei 1 752.364, pentru nevoile acestor primari şi ale funcţionarilor lor, cu ocazia sărbătorilor Paştelui. Sumele s'au ridicat pe simple chitanţe, aprobate de Dl. Priboianu. Operaţia aceasta s'a săvârşit în ziua de Vinerea Mare a Paştelor, după care noaptea a urmat focul dela Costeşti.

Eu nu fac nici o legătură între una şi alta. Constat numai că a fost o simplă coincidenţă...

Dovada vinovăţiei.

Odată cu instalarea mea la Prefectură, din cauza păcatelor pe care ştiau că le au în spinare, foştii consilieri comunali pentru a scăpa de răspundere — credeau ei — au început să-şi înainteze demisiile în bloc. Am înregistrat aproape 600 demisii. In acelaş timp am ordonat însă şi cercetări pentru faptele despre care am vorbit mai sus şi rezultatele anchetelor au fost foarte bogate. Am revocat pe baze de acte foarte serioase, care îi vor conduce pe mulţi la uşa puşcăriei, peste 500 consilieri. Consiliul judeţean a fost deasemenea revocat de Ministerul de Interne, pe baza cercetărilor făcute, pentru isprăvile săvârşite în timpul când în contra legii, Dl. Lungu era Prefect administrativ. Atât demisionaţii cât şi revocaţii conform dispoziţiilor din legea ad-ţiei locale, votată şi aplicată de ţărănişti, n'au dreptul de a mai vota şi ca urmare i-am şters depe tabloul de alegători pentru alegerea Senatorului consiliilor comunale şi judeţene. Lucrul acesta a cam supărat pe Dl. Călinescu; dar eu iam aplicat legea votată de D-lui.

Program de viitor.

Judeţul Argeş are o lungime de aproape 140 km. şi o configuraţie geografică aşa de variată, încât este unul din cele mai grele judeţe din ţară, din punct de vedere administrativ. In trecut era împărţit în 10 plăşi; azi d'abia are 5. Sunt comune la câte 50 km. depărtare de reşedinţa plăşi. Am cerut şi Ministerul mi-a aprobat, încă o plasă pentru care în curând voi atribui comunele respective, micşorând pe celelalte plăşi. Din 178 comune rurale numai la 119 am notari; celelalte sunt girate tot de aceştia. Am cerut Ministerului ca la noul buget să-mi îmulţească numărul acestor modeşti funcţionari, atât de trebuitori pentru nevoile zilnice ale sătenilor.

Telefoanele.

La venirea mea în fruntea judeţului am găsit 87 telefoane.

Am înfiinţat până acum încă 16 posturi noi şi sper că până la sfârşitul anului bugetar 1934/935, să nu mai am comună fără telefon.

Lucrul îmbucurător este că însăşi locuitorii satelor cer cu insistenţă legătura telefonică, simţind prin urmare nevoia acestui sistem rapid de comunicaţie. Din nenorocire însă, reţeaua telefonică a judeţului, nu este legată cu aceia a Societăţii de telefoane, aşa că dela nici un post al nostru nu se poate vorbi în afară de judeţ şi invers. Deosebit de aceasta, reţeaua telefonică a judeţului nu este pusă la dispoziţia publicului. Ea nu este folosită decât pentru nevoile oficiale ale autorităţilor. Pentru a soluţiona aceste două chestiuni, sunt în trative de câtva timp cu Soc. de telefoane, spre a încheia o convenţie cât mai fololositoare intereselor judeţului.

Construcţii.

Ştiu că nevoile comunelor sunt mari; dar dorinţa cetăţenilor şi în special a conducătorilor actuali ai comunelor, de a-şi înzestra comunele lor cu tot ce le este necesar, este un lucru greu de înfăptuit dar foarte lăudabil pentru ei. Nu există comună din care să nu am cereri de ajutoare din partea judeţului, pentru construcţii sau reparaţii de şcoli, primării, biserici, poduri şi şosele. Cu bugetul pe anul în curs al judeţului nostru, este absolut imposibil de satisfăcut toate aceste cereri. Treptat ele îşi vor găsi însă deslegare.

Ce am făcut până acum.

Am terminat podul dela Ioneşti de peste Teleorman, o lucrare de mare importanţă care face legătura între nordul judeţului nostru şi al judeţului nostru şi al judeţului Muscel, cu judeţul Teleorman. La plecarea Guvernului trecut, se bătuseră abia câţiva piloţi. La 1 Mai 1934, podul a fost complect gata.

In campania de lucru din această primăvară, s'au lucrat deasemenea terminân-

du-se definitiv, un pod la Cerşani, şi 2 la Săpata. Podul dela Rociu început numai de o lună, este aproape terminat. In ziua de 29 Mai a. c. se ţine licitaţie la Prefectură pentru darea în antrepriză a următoarelor poduri: Brădet, Brătieni, Ciofrângeni, două la Poenari, Cepari şi Fedeleşoiu. In regie prin Serv. technic judeţean va începe imediat construcţia podurilor dela Corbi şi Şerboeni.

Toate aceste lucrări costă aproape 1.000 000 lei. Am vorbit aci numai de lucrările mari făcute pe drumuri judeţene şi peste ape importante, lăsând la o parte reparaţiile şi podeţele de mică importanţă. In a doua campanie care începe în cursul lunei August, se vor executa o a doua serie de poduri mari, ale căror lucrări se găsesc în studiul serviciului technic. In total din bugetul anului 1934/935 voi întrebuinţa pentru poduri aproape 2.500.000 lei.

Comunele lucrează deasemenea cu multă tragere de inimă la podurile lor comunale.

Pietriş.

Vreau să dau multă atenţie şoselelor. Pe 90% din şoselele judeţului, nu s'a mai pus nici o piatră de 5 ani. In bugetul anului în curs am un fond de 2.500.000 pentru pietriş. Chiar zilele acestea voi face repartiţia şoselelor, care urmează să fie împietruite.

Islazuri.

Iată o chestiune care agită de ani de zile judeţul nostru.

Mă voi sili să-i dau o deslegare definitivă. Am peste 50 de cereri de islazuri noi, complectări şi schimburi. Am convocat Comisiunea specială a islazurilor, cu care am început deja lucrările în ziua de 18 Mai a. c. Mergem în fiecare comună la faţa locului şi sper că cel mai târziu până la 15 Iunie a. c., această lucrare să fie terminată.

Şcoli şi Biserici.

Am deosebită solicitudine pentru şcoală şi biserică. Construcţiile şcolare rurale începute cu atâta elan de actualul Ministru al Instrucţiunii Publice în 1922-1926, au stagnat complect în ultimii 5 ani. La impulsul nou pe care Ministerul vrea să-l dea acestor lucrări, judeţul va da şi el concursul său neprecupeţit. Asemenea pentru biserici.

Agricultura.

Prin Camera de Agricultură s'au împărţit în judeţul nostru în această primăvară 10.000 pueţi de meri şi pruni.

S'a început deasemenea tot în primăvara aceasta lupta contra diferitelor boale care distrug livezile noastre de pomi fructiferi.

Rezultatul este mulţumitor şi această campanie întreprinsă de Ministerul de Agricultură, pe lângă foloasele reale care le aduce pomiculturii, va servi ca şcoală vie în mijlocul sătenilor, de felul cum trebuesc îngrijiţi pomii.

S'a distribuit în judeţ o mare cantitate de sământă de lucernă tot prin Camera de Agricultură, cu preţul aproape pe jumătate al celui din comerţ.

S'au adus deasemenea 6 vagoane porumb de sământă, special pentru regiunea noastră de deal şi munte, care are o vegetaţie foarte rapidă.

Din cauza secetei cumplite, arăturile oprindu-se, o parte din acest porumb a rămas nedistribuit.

Alimentarea populaţiei

Chestia alimentării cu porumb a regiunei muntoase lipsită de acest aliment, m'a preocupat de când am venit la Prefectură. S'a adus în judeţul Argeş prin Prefectură, peste 50 vagoane de porumb, care fiind cumpărat direct dela producători şi beneficiind şi de reducerea de 50% pe C. F. R. s'a putut vinde cu preţuri convenabile. Această mică cantitate de porumb, dacă n'a putut îndestula populaţia, a avut însă efectul bun, că a menţinut preţul scăzut pe piaţă. Exemplu l'am avut săptămâna trecută când din cauza secetei persistente, negustorii din C. de Argeş ridicaseră preţul la 40—45 lei merticul de porumb.

Fiindcă tocmai atunci a sosit în localitate porumbul adus de Prefectură, preţul a scăzut imediat. Mă voi ocupa pentru viitor cu organizarea unui serviciu de aprovizionare permanentă cu porumb, căci cererile vor fi din ce în ce mai mari, de aici încolo.

Sănătatea publică.

De câţiva ani, deşi în bugetul judeţului erau prevăzute sume importante pentru aprovizionarea cu medicamente a spitalelor judeţene şi a dispensariilor, nu s'a dat însă nici un ban în acest scop. Spitalele şi dispensariile au fost şi sunt încă complect lipsite de medicamentele necesare nevoilor populaţiei. Din bugetul pe 1933/934, secătuit cum l'am găsit, cu mare greutate am putut să cumpăr medicamente în valoare de 75.000 lei care s'au şi distribuit în cursul lunei Martie a. c.

Pe 1934/935, am prevăzut în acest scop 300.000 lei, sumă cu care în cel mai scurt timp voi cumpăra medicamentele strict necesare judeţului.

Iată pe scurt ce s'a făcut până acum şi ce gânduri avem pentru viitor.

Pimăria Comunei Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 23 Mai 1934 ora 16. (4 p. m.,) se va ţine licitaţie în localul acestei primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte conform legei comptabilităţei publice, pentru furnizarea a 6525 Kgr. carne, de bună calitate, necesară la popota muncitorilor dela salubritatea comunală, pe termen de un an, cu începere dela 1 Iulie 1934.

Această carne se va furniza zilnic şi în condiţiunile întocmite de primărie, şi caetul de sarcini tip al Oficiului Central de licitaţie.

Ofertele vor fi însoţite de garanţia legală, şi concurenţii vor dovedi că au firma înscrisă la Tribunal.

Licita ia se va ţine în conformitate cu art. 88-110 din legea comptabilităţei publice, regulamentul O. C. L. şi normele publicale în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Preşedinte, **Cornel Zamfirescu**
Secretar General,
G. M. GEORGESCU

Nr. 5262, 1934 Aprilie 30

Scandalul dela Tribunal

Avocatul Teo Simionescu insultă şi înjură pe Poliţaiul oraşului.

ACTELE DRESATE

In ziua de 16 Mai, pela orele 3 d. a., d-l I. Gutter poliţaiul oraşului, venind la Tribunal pentru nişte afaceri particulare, a văzut că sentinela care escorta pe deliquentui Ion Dina, acuzat pentru spargere de casă de bani, a fost oprit de avocatul Teo Simionescu, care a intrat în vorbă cu deliquentul. D-l poliţai Gutter apropiindu-se de grup, îi atrage atenţia sentinelei că după consemn şi reglementele militare, nu are voe să lase pe deliquent să vorbească cu nimeni şi mai ales cu avocaţii. La aceste cuvinte Teo Simionescu isbucneşte furios şi violent, ameninţându-l pe poliţai că-l dă pe mâna parchetului.

Teo Simionescu, faţă fiind foarte mulţi martori, după ce şi-a expectorat toată turbarea din suflet, şi după ce a chemat în ajutor, de răsuna tribunalul, pe decan şi pe prietenii lui politicii, a proferat o înjurătură surigiască la adresa d-lui poliţai. Sala paşilor pierduţi, par'că devenise atunci sala omului pierdut. — Şedinţele dela cele două secţii s'au suspendat la răsunetul urletului şi înjurăturilor lui Teo Simionescu, transformat în fiară sălbatică. De remarcat, şi spre cinstea d-lui poliţai Gutter, este faptul confirmat de toţi cei prezenţi, că d-sa a fost în tot timpul acestor atacuri furioase de un calm şi de o demnitate uimitoare.

S'au dresat acte, dar..... nu se ştie dacă legăturile pe care le are Teo Simionescu prin biurourile tribunalului de Argeş, nu vor ajuta şi acum să iasă basma curată. — In ori ce caz baroul cu decanul său în frunte, nu poată să rămână rece în faţa acestui nemai pomenit scandal. — Să se ia seama că prea de multe ori Teo Simionescu, a considerat tribunalul ca o proprietate a sa, şi prea de multe ori a răcnit, că în tribunal şi la judecătorie el se află în exerciţiul funcţiunei. — Trebue să i se pună odată botniţă lui Teo.

Agitaţia dela Fabrica Găvana

CONSTATĂRILE

ATITUDINEA AUTORITAŢILOR

In ziua de 28 Aprilie câteva sute de lucrători dela Găvana, în mare majoritate femei, s'au îndreptat spre oraş, având în fruntea lor câţiva agitatori, şi s'au oprit în faţa Camerii de Muncă, ce era de fapt desfiinţată în acea zi. O foae locală, foaia lui Vlad Furtună, care i-a mai şantajat pe cei dela Găvana, scriind despre această întâmplare, afirmă că lucrătorii *„au pornit în corpore spre oraş, îndreptându-se spre Camera de Muncă pe care a înconjurat-o"*. Adică, întocmai ca la un asediu!

Şi de ce atâta tărăboi? De ce atâta mărşăluire şi desfăşurare de forţe? Căci, s'a chemat telegrafic d-l subinspector al muncii Boandăr din Târgovişte şi s'a pus în picioare prefectul judeţului, maiorul de jandarmi, poliţaiul oraşului, preşedintele desfiinţatei camere de muncă, secretarul şi vice preşedinţii etc. Cu ce erau vinovaţi conducătorii fabricei, de s'au resculat şi au pornit atâţia lucrători spre Piteşti, înconjurând ca în timpul de răzmeriţă localul Camerii de muncă?

Din procesul verbal încheiat de d-l subinspector Boandăr şi semnat de toţi cei de sus, se constată, că: „Salariul pe luna Martie a. c. atinge cifra de 2.054.635, din care s'a plătit până la 21 Aprilie suma de lei 1.152.241, rămânând restanţe, de 902.394, din care s'a mai plătit apoi în ziua de 28 Aprilie o anumită sumă, însă fără să fi întregit salariul pe Martie a. c.

„Reprezentanţii fabricei arată greutăţile, prin care trec azi, şi îşi iau obligaţia să facă toate sforţările pentru a ajunge la zi cu restanţele, rugând în acelaş timp muncitorimea ca să fie înţelegătoare şi să fie seamă de greutăţile ce le impune criza".

Inţelegeţi?

Toată furtuna, toată răscoala, a fost pentrucă nu li s'a plătit la timp salariul. Pe Martie, fabrica le achitase mai mult de jumătate din salariu, şi pentru rest ceruse să i se dea un răgaz, avându-se în vedere greutăţile cumplite, cu care luptă astăzi mai toate întreprinderile. Dar o parte din lucrători, sau mai bine zis câţiva agitatori, au preferat să plece în marş forţat spre Piteşti, ca şi cum, cine ştie ce li s'a întâmplat. Ca şi cum aceşti lucrători nu ar şti, că până şi funcţionarii statului nu mai sunt astăzi plătiţi la zi! Ca şi cum nu s'ar şti de toată lumea, că sunt în ţară o mulţime de întreprinderi, şi mai ales cele petrolifere, la cari lucrătorii nu şi-au primit de 3–4 luni salariile– Ca şi cum fabrica dela Găvana i-ar trage ea de mânecă şi i-ar sili să lucreze fără plata la zi. Dar însuşi d-l subinspector Boandăr le-a spus, mi se pare, că e în Banat o foarte mare întreprindere, care nu-şi plăteşte de şease luni lucrătorii.

Aceasta însă, nu înseamnează un refuz de plată. De aceea ne mirăm de bunăvoinţa, excesiva şi vinovata bunăvoinţă, cu care a fost privită şi soluţionată de către autorităţi această nepermisă şi nejustificată răscoală. Ne mirăm mai ales de faptul, că prin procesul-verbal s'a cerut patronilor să declare: *„Că nici unul din reprezentaţii prezenţi ai muncitorilor nu vor fi concediaţi pentrucă au susţinut doleanţele muncitorilor, care constituiau obiectul conflictului de faţă"*.

Căci de fapt, nu a existat nici un *conflict* de muncă. A fost numai o **agitaţie** nejustificată şi pusă la cale de acei câţiva lucrători, cari şi azi îşi pot continua fără nici un risc agitaţia, spre a face jocul celor care se află în spatele lor. Legea Camerilor de muncă prevede într'adevăr, la art. 3, alin. j, că se poate interveni **„pentru neplata salariului"**, adică pentru **refuzul** de plată a salariului, iar nu pentru întârzâierea cu 2 — 3 săptămâni a plăţii salariului din cauză de forţă majoră. Fabrica are mărfuri în depozit, are de primit sume însemnate pentru mărfurile date în comerţ,—dar bani nu are mai mulţi decât cei, cu care face plăţile la personal, la lucrători, la fisc, la Casa Asigurărilor, etc. Fabrica nu are bani depuşi la vreo bancă. Numai în acest caz, s'ar putea pretinde, că este un conflict ce ar cădea în competenţa camerilor de muncă.

Fabrica nu le spune: Nu vreau să vă achit complect salariile. Ea le spune: Nu pot deocamdată să vi le achit integral. **Şi cu sila ea nu ţine pe nimeni. Dacă unii cred, că în altă parte ar putea găsi patroni, care să-i achite la zi, n'au decât să plece.**

De aceea, încă odată spunem, că ni se pare cam ciudată atitudinea prea binevoitoare a autorităţilor, care, procedând astfel, au lăsat largi deschise porţile pentru agitaţiunile viitoare. Căci sunt unii, cari nu vor altceva decât să-i vadă odată plecaţi peste graniţă pe conducătorii fabricei. Sunt atâtea apetituri de satisfăcut,

şi legea conversiunii a creat situaţiuni atât de grele contabililor, cari înotau până aci în belşugul băncilor căzute astăzi!

Cum se vede, acest grozav conflict de muncă la atâta se reduce. Căci pretenţiunile celelalte, sunt şi mai puţin serioase.

Aşa de exemplu, fabrica depăşeşte cu o oră pe zi timpul de 8 ore acordat de lege; dar această depăşire, este pe deoparte cerută chiar de lucrători, în vederea sporirii salariului lor, iar pe de alta ea este chiar permisă, la cererea fabricilor, de către Ministerul Muncii. Şi fabrica, mai înainte de a fi primit aprobarea Ministerului, pe care a cerut-o, a cedat stăruinţelor lucrătorilor, cari vor să lucreze mai mult, ca să primească un salariu mai mare.

Dar din procesul verbal se mai vede, că la cererea lucrătorilor de a li se da şi cămine, inspectorul le răspunde, că **„legile în vigoare nu obligă pe patroni să pue la dispoziţia lor locuinţe"**.

De asemenea în procesul verbal se declară că: „Reprezentantul Ministerului Muncii arată că plângerea privitoare la contractul colectiv, — nu poate forma obiectul unui conflict acum; muncitorii să formuleze un memoriu amănunţit, înaintându-l ispectoratului muncii Târgovişte".

Cu un cuvânt, **conflictul** acesta de muncă a fost pur şi simplu o verigă din lanţul agitaţiilor nejustificate ce se vor mai pune la cale, pentru a se face vacante posturile de conducători ai fabricii dela Găvana. Dacă şi autorităţile sunt de părere, că ar trebui să se îndeplinească această dorinţă, — ar fi mai cuminte să se spue lucrurile pe şleau şi să nu se mai dea apă la moara agitaţiilor.

Ordonanţă

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Interne:

Având în vedere dispoziţiunile legi pentru modificarea unor articole din legea pentru organizarea administraţiei locale publicată în Monitorul Of. Nr. 65 din 18 Martie 1934, privitoare la alegerile consiliilor comunale şi judeţene.

Dispunem:

Art. 1. Alegătorii din judeţul Argeş sunt convocaţi de noi pe ziua de **31 Mai 1934,** ca potrivit dispoziţiunilor art. 10, din legea pentru modificarea unor articole din legea pentru organizarea administraţiunilor locale din 18 Martie 1934, să aleagă 30 consilieri.

Votarea se va face în localul secţiilor de votare fixate şi afişate cu 10 zile înainte de data alegerei.

Votarea va începe la ora 8 dimineaţa, şi va dura până la minimum ora 15, putându-se prelungi până la ora 20.

Pentru alegerile consiliului, au drept la vot toţi alegătorii bărbaţi şi femei, înscrişi în listele eleetorale, întocmite potrivit legei şi rămase definitive.

Toţi aceşti alegători vor vota pe baza carneţelor de indentitate prevăzute la art. 17, din legea pentru organizarea ad-ţiei locale, iar în lipsa lor, pe baza cărţilor de alegător liberate în conformitete cu art. 18 şi 23 din legea electorală pentru corpurile legiuitoare, fără obligaţiunea că atât carnetele, cât şi cărţile să aibă fotografia alegătorului.

Carnetele de indentitate, sau cărţile de alegător, se vor libera şi în ziua alegerei.

Nimeni nu are voe a intra înarmat în zona localului de vot, a face propagande prin strigăte, nici a constitui aglomeraţiuni.

In ziua de alegeri toate debitele de băuturi spirtoase din zona de votare vor fi închise.

Penalităţile prevăzute de legea electorală, în ce priveşte asigurarea secretului votului şi prevenirea fraudelor electorale sunt aplicabile şi la aceste alegeri.

Nouii consiilieri aleşi se vor întruni, pentru constituire în ziua de 11 Iunie 1934, chiar şi în cazul când alegerea a fost contestată.

Art. 2. Direcţia ad-ţiei locale este însărcinată cu aducerea la îndedlinire a dispoziţiunilor prezentei ordonanţe.

Ministru de Interne, ION INCULEŢ

Director, *C. Caloianu*

Nr. 4199
7 Aprilie 1934.

PREFECTURA JUDEŢULUI ARGEŞ
Serviciul Administraţiunei Generale

PUBLICAŢIUNE

Nr. 7467 1934 Mai 9

Se aduce la cunoştiinţa penerală că în ziua de 30 Mai 1934, orele 11 dimineaţa, se va ţine în localul acestei prefecturi licitaţie publică, cu oferte închise şi sigilate, pentru darea în antepriză a construcţiei unui pod pe şoseaua Gliganu-Rociu-Furdueşti, K. 0+850, peste apa Dâmbovnic, în valoare de lei 92.000, după deviz.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88-110 din legea contabilităţei publice, regulamentul oficiului central de licitaţii şi normele publicate în monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Concurenţii vor depune pe lângă ofertă, în care vor trece suma ce oferă în cifre şi litere, şi o garanţie de 5% din valoarea lucrării, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi văzut în fiecare zi de lucru între orele 8-13, la sediul acestei Prefecturi.

Prefect I. Ghinescu

Şeful Serv., *Ştefan Aricescu*

Campania Electorală

Spicuri din Manifeste

In manifestul adresat cetăţenilor piteşteni, în vederea alegerilor comunale, liberalii arată că au gospodărit oraşul dela anul 1922 până la 1928 cu o întrerupere de un an.

D-l Ioan I. Purcăreanu

In acest timp s'a făcut toate lucrările mari cu care oraşul nostru se mândreşte.

Este destul să le reamintim pe cele mai importante, cum sunt:

Hala de carne, fabrica de ghiaţă şi frigoriferele, hala de peşte. Canalul de pe Bulevardul Gării, pavarea Bulevardului Elisabeta până la gară, pavarea Bulevardului Ferdinand, a străzei Libertăţei, a străzei Craiova, a străzei Fraţi Goleşti, a străzei Doamna Bălaşa, strada Plevnei, strada Teiuleanu, pavarea Pieţei, instalarea a trei motoare noui şi a unei pompe la uzina de apă, facerea celei de a doua conducte de refularea apei de la uzină la bazin, podurile de beton dela Trivale. Refacerea generală a uzinei şi a instalaţiunii de electricitate etc. etc., toate fără nici un ban de împrumut, ci numai din veniturile ordinare ale oraşului, administrate cu cinste şi cu pricepere.

In urma cererei consilierilor partidului liberal sau făcut reduceri de 50% și 30% din taxele comunale.

Am fost singurul oraș din țară, care având votat în 1922, sub Guvernul LIBERAL, un împrumut de 15.000.000 lei, nu l-am folosit iar la 1926, am cerut anularea lui, toate lucrările efectuate în acel timp, fiind făcute cu banii rezultați din încasarea regulată și integrală a tutulor veniturilor ordinare ale orașului.

De aceia vă rugăm să puneți în balanță dreaptă tot ceiace a făcut PARTIDUL LIBERAL, pentru gospodăria comunei, și tot ce a făcut țărăniști pentru el, nu pentru oraș, în cei cinci ani cât ne au administrat.

In manifestul adresat locuitorilor din judeţ şi semnat de D-l Iancu Purcăreanu, liberalii arată care este programul pentru viitor. — Din acest program extragem următoarele:

Ce vom face:

Vom pune ordine şi rânduială, în administraţie şi în mânuirea banului public, aşa cum a fost în timpul când era prefect D-l N. Brânzău şi Honoriu Bănescu. In noul buget s'au făcut reducerea tutulor cheltuelilor pe care ţărăniştile împinsese până la desfrâu.

In ziua de 29 Mai se va ţine la prefectură licitaţie, pentru darea în antepriză a *construirei podurilor* din comunele *Brădet, Brătieni, Ciofrângeni,* două *poduri la Poenari, Cepari* şi *Fedeleșoiu.* In regie, prin serviciul technic, va începe imediat construcţia podurilor de la *Corbi* şi *Șerboeni.*

Toate aceste lucrări costă aproape un milion. Vorbim însă de lucrările mari, făcute pe drumurile judeţene şi peste apele mari. In a doua campanie care începe în luna August anul acesta, se vor face, a doua serie de poduri mari, pentru o valoare de 2 milioane şi jumătate.

In comune se vor face podurile şi podeţele de cari au nevoe.

Se va supraveghea cu mare stăduinţă, *împietruirea şoselelor.* Sub ţărănişti, în cei cinci ani din urmă, pe 90 la sută din şoselele noastre nu s'a pus un grăunte de pietriş. In cursul anului acesta, se va aşterne pietriş pe şosele, pentru o valoare de 2 milioane şi jumătate.

Chestiunea Islazurilor va fi *complect şi definitiv deslegată.* Peste 50 de cereri de islazuri noi, completări şi schimburi vor fi imediat rezolvate. Prefectul judeţului chiar acum este dus în judeţ, împreună cu comisiunea specială a islazurilor unde au început deja lucrările în ziua de 18 Mai. Totul va fi terminat până la 15 Iunie anul acesta.

De şi în bugetul judeţului, erau prevăzute sume importante pentru *medicamente, spitale şi dispensare,* totuşi sub ţărănişti nu s'au dat nici un ban. Spitalele şi dispensariile au fost cu desăvârşire lipsite de medicamente. Sub D-l Prefect Ghinescu, totuşi s'au cumpărat medicamente pentru o sumă de 75000 lei, care s'au şi distribuit în cursul lunei Martie. In bugetul viitor s'a prevăzut o sumă de 300.000 lei, pentru medicamente trebuincioase spitalelor şi dispensarilor.

Sub ţărănişti, nu erau *telefoane,* de cât în 87 comune; în cele 2 luni de primăvară, s'au înfiinţat, încă 16 posturi telefonice şi până la sfârşitul anului acesta toate comunele vor fi legate cu telefoane.

Cu cea mai mare grijă, ne vom ocupa de *şcoală şi biserici,* aşa cum partidul liberal a făcut totdeauna. Sute de şcoli au fost zidite de guvernul liberal de la 1922-1926. Sub ţărănişti, nici măcar nu s'au reparat şi întreţinut cele cari erau deja, necum să zidească şcoli noi. Sub implusul Ministrului Şcoalelor D-nul Dr. Angelescu, urmând politica noastră şcolară, vom da sprijinul şi vom munci fără precupeţire pentru ca şcoala şi biserica să fie scoase din părăginirea, în care le-au adus ţărăniştii. Să nu se uite că sub ei s'au desfiinţat şcoliie normale din Piteşti şi seminarul de la Curtea de Argeş pe care l'am reînfiinţat tot noi în primele zile, după revenirea noastră la guvern.

Iată numai unele din din punctele programului de gosopodărie la judeţ, pe cari ne legăm să le înfăptuim. Cu acestea răspundem la vorbele goale ale ţărăniştilor şi a celorlalţi opozanţi. Ne dăm seama de greaua sarcină pe care ne-am luat-o, dar pe care o vom înfăptui ori câte minciuni vor spune adversarii noştrii. Sub conducerea D-lui Dinu I. C. Brătianu, partidul nostru, stă strâns unit, în jurul guvernului, condus de D-l Prim Ministru G. Tătărăscu. Intr'o strânsă şi permanentă solidaritate ne vom face cu toţi datoria de a tămădui din relele făptuite de ţărănişti şi de a munci, pătrunşi de înălţimea datoriei pe care o avem, pentru propăşirea şi desvoltarea judeţului nostru.

Prin muncă, cinste şi devotament, cu toţi laoaltă vom pune totă energia pentru a readuce, în judeţul nostru, vremurile de mai nainte, vremuri de belşug şi dreptate pentru toţi. Din trecutul partidului nostru, din marile înfăptuiri ale înaintaşilor noştri, vom lua pildă, şi nu vom cruţa nici timp, nici muncă, pentru a înlătura, pentru totdeauna din judeţul nostru, fapta urâtă şi nevrednică.

Farsa dela Camera de Muncă

D-l Tenenhaus impotent! Viteazul Aurică Stănciulescu. — Petrică Dumitrescu n'aude, n'a vede.

La 18 Februarie în adunarea generală a Camerei de Muncă, D-l Kalciu, consilierul tehnic al Ministerului Muncii, aducând grele acuzaţiuni asupra modului cum preşedintele şi comitetul de direcţie al Camerii au mânuit fondurile, s'a hotărât verificarea gestiunii financiare a Camerii, şi în acest scop s'a instituit o comisiune compusă din D-nii L. Tenenhaus, Kraft, Nae Popescu şi Marinescu-Câmpulung.

In numărul nostru trecut ne-am arătat mirarea şi indignarea, că nici până astăzi comisiunea acestora, deşi s'a întrunit de atâtea ori, nu şi-a depus raportul. Drept răspuns, nu din partea celor puşi în cauză, ci din partea apărătorilor lor din oficiu,— se publică în foaia lui Vlad Furtună un lung document sub titlul: **Rezultatul anchetei dela Camera de Muncă Piteşti.** Şi imediat, sub titlu, explicaţia: „In legătură cu ancheta orânduită de adunarea generală a Camerii de muncă cu privire la unele nereguli săvârşite, cum şi relativ la ştirile tendenţioase apărute în unele ziare, primim spre publicare următoarele“.

Dar spre surprinderea noastră, citim în acest document, că d-l Petrică Dumitrescu, noul preşedinte al Camerii de muncă, îl somează la 12 Aprilie foarte drastic pe d-l Tenenhaus, ca să-şi depună în sfârşit raportul pâna la 18 Aprilie ameninţându-l, că în caz contrariu, îl face răspunzător în faţa..... lui Dumnezeu şi a oamenilor. Bineînţeles, că d-l Tenenhaus nu prea s'a sinchisit de vorbele late ale D-lui Petrică. D-sa îi arată acestuia, că neprimind nici un onorar pentru facerea anchetei, ar merita să fie tratat mai cu politeţă. De asemenea, d-sa mai aduce şi scuza că:

„Comisiunea însărcinată este în descompunere prin faptul plecării din acest oraş a d-lui Kraft, contabil autorizat; cum d-l Nae Popescu, al doilea membru, împreună cu d-l George Marinescu, tipograf în Câmpulung, al treilea membru, nu posedă cunoştinţele contabile necesare, urmează dar, că singur subsemnatul nu ar putea duce la bun sfârşit această anchetă, chiar în cazul când ar dori s'o facă“.

Prin urmare, scurt şi cuprinzător: D-l Tenenhaus, împreună cu d-l Kraft şi cu ceilalţi au început „cercetarea respectivă a registrelor“, dar că ne mai având pe d-l Kraft contabilul lângă d-sa, d-l Tenenhaus a simţit că i se tae picioarele: „Singur nu aşi putea, chiar şi de aşi voi, — să duc la bun sfârşit această anchetă“. Ea este — conchide d-sa — cu mult prea grea pentru mine. Iată-l dar pe d-l Tenenhaus, că îşi da oarecum vot de blam cu privire la puterile sale contabiliceşti. Te ştiam mai tare, d-le Tenenhaus, ce naiba!

Dar să lăsăm gluma la o parte. Trebue să fim copii, ca să credem în **impotenţa** d-lui contabil Tenenhaus. Este de presupus, că d-sa ridicând capacul dela haznaua Camerii de muncă, s'a dat la o parte ameţit de miazmele pestilenţiale ce au duhuit dintrânsa. Şi nici nu a voit să se pue rău cu cei vinovaţi şi cu patronii lor. De aceea, — a preferat să se facă impotent de a duce la capăt această grea, foarte grea anchetă.

Iată însă, că junele comisar al guvernului, pe lângă Camera de Muncă, D-l Aurică Stănciulescu avocatul, îl contrazice, sau mai pe româneşte îi dă peste nas.

„Deşi comisiunea de anchetă constituită conform hotărârii adunării generale, — scrie d-sa — a lucrat numai... până la sfârşit“.

Cum se vede, pentru Aurică al nostru a fost uşoară ca o pană de gâscă ancheta aceasta care d-lui Tenenhaus i se părea grea ca o piatră de moară. Curată jucărie! Şi încă, d-l Aurică nu este nici măcar un pui de contabil. Totuşi, tânărul comisar al guvernului, controlează repede de tot, cam cât te-ai scărpina mai jos de şale, nu numai „registrele de contabilitate“, dar şi „actele justificative relative la cheltueli“, şi le găseşte, nu în perfectă, ci în „cea mai perfectă regulă“. De asemenea, şi cheltuelile au fost făcute „în conformitate cu legea Camerilor de muncă şi în modul cel mai economicos“. Ba încă, d-l Aurică într'un elan fără margini, dă garanţie că bieţii inculpaţi au lucrat şi peste orele de biurou, şi de sus până jos îi acopere de mulţumiri.

La cât s'au ridicat cheltuelile Camerii, d-l comisar nu vrea să ne spună. Şiret, nevoe mare, deşi atât de tânăr! Şi se bate cu pumnii în piept, că inculpaţii d-lui Kalciu au mai lucrat şi peste orele de biurou. Ce au putut să lucreze funcţionarii, şi mai ales membrii comitetului de direcţie, iarăşi nu vrea să ne spună şiretul Aurică. Deocamdată, oricine vede din foaia lui Furtună, că secţia Camerii de muncă din Piteşti ajunsese să aibă la sfârşitul lui Aprilie, adică în patru luni de activitate, formidabila sumă de 55 hârtii înregistrate. Bre, ce de hârtii, Dumnezeule! E de mirare, că funcţionarii şi comitetul de direcţie împreună, le-au putut răzbi în patru luni de muncă pe brânci. Ne aşteptăm, ca d-l Aurică să intervină pe lângă Petrică şi pe lângă înaltul guvern, ca să le dea şi câte o căvălărie: **Meritul mâinilor lungi cu spade.**

Nici o ţifră, nici o informaţie, în certificatul de excelentă purtare al d-lui Aurică. In schimb, un potop de laude, care dau şi pe dinafară. S'ar zice, că d-l Aurică a şi leşinat de entuziasm în faţa activităţii şi a gestiunii financiare a d-lui Novacovici. Şi cum să nu fie aşa, pe câtă vreme ştiut este, că prietenul d-lui Aurică, preşedintele Camerii, Petrică, nu s'a ales în această calitate, având ca contra candidat pe d-l Voiculescu, — decât cu concursul graţios al d-lui Novacovici, care şi-a retras candidatura în favoarea d-lui Petrică Dumitrescu? Prietenul prietenului meu, este şi prietenul meu.

In orice caz, — este cât se poate de îndrăzneţ Aurică al nostru, şi fără prea multe scrupule. El şi-a pus în minte să-l scoată fată mare pe Novacovici, şi l'a scos. Ştie el bine, că nimeni n'o să bage nasul în registrele Camerii. E atâta frăţietate între partide la Piteşti, Doamne Dumnezeule, în cât te podidesc lacrimile! De aceea, pe nerăsuflate şi-a scris raportul, aruncând la gunoi toate acuzările d-lui Kalciu şi ale celorlalţi. Curat: *Veni, vidi, vici.*

Noi, însă tot ne permitem să-l rugăm pe d-l Petrică, pe care-l ştim contabil expert, să ne confirme şi d-sa cele afirmate cu atâta aplomb de Aurică. Şi mai ales, să binevoiască D-l Petrică să ne arate: Cum s'a cheltuit banii la Camera de Muncă din Piteşti. Când în fruntea Camerii să afle un contabil expert, este cât se poate de ciudat, că ancheta asupra gestiunii financiare, se face de unul ca Aurică. Puţină pasiune are d-l Petrică pentru meseria sa, şi nici urmă de amor propriu! Dar ceace este şi mai surprinzător, este că asemenea fapte se săvârşesc în numele şi la adăpostul marelui partid liberal, care ne făgăduise lucruri mari în domeniul cinstei şi al aplicării sancţiunilor.

INFORMAŢIUNI

Primăria Piteşti pentru a repara instalaţiile dela uzina de apă din Mărăcineni, a hotărât să-şi procure piesele de schimb prin bună îndoială dela Casa Wolf din Bucureşti. Instalaţiunile şi lucrările se ridică la suma de 500.000 lei.

———

S'a stins din viaţă în com. Stolnici (Argeş), bătrânul Constantin Bălăceanu descendent al unei vechi familii boereşti. — Studiile şi le-a făcut la Paris şi în 1877 a făcut campania ca voluntar fiind decorat personal de Regele Carol I cu Virtutea Militară“. — A fost deputat şi senator în mai multe rânduri. Ocupaţinnea sa de căpetenie a fost agricultura. A făcut politica conservatoare sub Lascăr Catargi şi apoi sub G. Cantacuzino. In cele din urmă a fost partizan al lui Tache Ionescu. Defunctul lasă unanime regrete, atât printre cei de sus cât şi în rândurile ţărănimei de care era respectat şi iubit. Cu dânsul dispare o figură boerească de o rară distincţiune şi de o cinste exemplară.

———

In şedinţa dela 30 Aprilie consiliul comunal a iertat complect de plata impozitelor comunale pe mai mulţi cetăţeni, cari au făcut cereri invocând motive de sărăcie.

———

Indrăzneala lui Vlad Furtună este extraordinară. În numărul trecut al „Presei“ după articolul pe care-l semnează el, insultând pe profesori, se vede tipărit pe a doua coloană, un alt articol al d-lui magistrat N. Ghimpa.

Inconştienţa şi obrăznicia lui Vlad Furtună este fără seamăn. — Individul acesta dându-i-se nas, a ajuns să se creadă deasupra tuturor.

———

Văzând că d-l prefect Ghinescu intenţionează să facă oarecare curăţenie la prefectură, îi reamintim că fostul prefect Gatowschi, sub guvernul Iorga, a rămas scandalizat de faptul, că fostul prefect Ionel Rădulescu, îşi făcuse la moşia sa dela Bascov o instalaţie telefonică cu cablu de bronz costând suma de lei 100.000, pe care o aruncase fără ruşine asupra bugetului prefecturei. — Ca urmare prefectul Gatowschi i-a sdrobit instalaţia şi a utilizat materialul în altă parte, prefectura rămânând totuşi în mare pagubă. — Venit din nou în fruntea judeţului, d-l Ionel Rădulescu şi-a refăcut instalaţia tot pe spinarea judeţului.

D-l prefect Ghinescu nu are nimic de zis asupra acestui fapt atât de grav?

———

De atâtea ori în ziarul nostru, am arătat că într'un manifest de acum 2 ani, semnat de d-l Iancu Purcăreanu, se arată că d-l Tică Rătescu a făcut grădiniţa din faţa primăriei cu aproape un milion lei. — Le amintim d-lor liberali de această jefuire a bugetului comunei Piteşti, şi-i rugăm să-l ia în sfârşit de guler pe d-l Tică Rătescu, care pofteşte iarăşi la primărie, şi să-l facă să-i treacă pentru totdeauna gustul de a mai tăia şi spânzura în fruntea comunei.

Este timpul, domnilor liberali, să-l scoateţi din circulaţie pe acest domn, care în câţiva ani cât a operat la primărie şi-a achitat datoriile şi şi-a asigurat şi bătrâneţile. Este oare cu putinţă, ca un om care este făţiş acuzat că a dat iama în fondurile comunei, să mai candideze în fruntea listei naţional-ţărăniste? P a r'c ă prin nouile statute se prevedea curăţirea cluburilor ţărăniste de cei lungi de mână. Câţi din clubul din Argeş, dovediţi că au deşertat casele comunale şi judeţene, au fost cel puţin daţi afară din organizaţia d-tale, d-le Armand?

———

In ultimul număr din ziarul „Presa“ a apărut un articol prim, în care Vlad Furtună aruncă insultele cele mai grele corpului profesoral al liceului I. C. Brătianu. — Intre altele, îi face pe profesori persecutori siniştrii şi inconştienţi. — Ne mirăm că până acuma nimeni din corpul profesoral şi nici direcţia liceului, nu a luat vreo măsură, sau vreo atitudine, cu privire la acest extraordinar de insultător articol.

———

Cu oarecare surprindere se înregistrează faptul că pentru alegerile comunale din Piteşti, gruparea argeşeană de sub conducerea d-lui George Brătianu, nu a depus nici o listă, cu toate că în Bucureşti şi în toate oraşele şeful georgiştilor a declarat războiu de moarte guvernului. — Această abandonare a luptei, ne arată cât de caraghios este Tică Popescu avocatul, care atât de combativ este la barou şi pe stradă. — Se vede că i-a pierit graiul lui Tică Popescu, din moment ce se declară învins, fără să mai încerce lupte. — Sau poate că p r o c e s u l ucigaşului Maricescu, care trebue să se judece în lunie, ca şi umbra nenorocitei soţii asasinate, îl preocupă şi nu-l lasă să doarmă.

Alegerile Comunale din Piteşti şi din Judeţ

Alegerile Judeţene. — Listele de Candidaţi. — Câteva comentării.

Pentru ziua de 25 Mai a. c., sunt fixate alegerile din comunele: Dealul Bradului, Silişteni, Băiculeşti, Tigveni, Câineni, Sălătruc, Isvorul de Sus, Negraşi, Corbi şi Bercioiu, iar pentru ziua de 26. Mai a. c., sunt fixate alegerile din comunele; Mârghia de Jos, Săpata de Sus, Corbeni, Poenari, Grebleşti, Rădăcineşti, Cornăţel, Rociu, Bălceşti şi Bratia. Se vor alege câte 10 consilieri de fiecare comună.

In oraşul Piteşti, alegătorii sunt convocaţi pentru ziua de 25 Mai, ca să aleagă 28 consilieri. Până acum, pentru alegerile din Piteşti s'au depus la Trib. Argeş următoarele liste:

Liberalii Ducişti:

D-nii: Cornel Zamfirescu, avocat; Marin V. Popescu, avocat; Dr. N. Dimitriu; Nicu N. Bobancu, farmacist; Ion Popescu-Berbec, comerciant; Teodor Neicu, profesor; Ion Gr. Rădulescu, avocat; Iorgu Zănescu, comerciant; Ion Naumescu, avocat; Romulus Teodorescu, avocat; Constantin Dan, apărător; General T. Lişcu, pensionar; D-ra Ioana Dinescu, pensionară; Nicolae Păunescu, comerciant; Cosma Bucătaru, avocat; Marin Oprea Ştefănescu, comerciant; Constantin Bobocescu, avocat; Dumitru Stoica, comerciant; Hristodor Cutcutache, pensionar; Ştefan Martinescu, avocat; Ştefan Preda, comerciant; Ghiţă Radu, cârciumar; Ion N. S. Nicolescu, croitor; Petre Bulacu, cârciumar; Pompilie Mirescu, cârciumar; Ion Buţănescu, manufacturist; Ion Nicolescu-Staicu, comerciant şi Dumitru Viespescu, tapiţer.

Naţional Ţărănişti:

D-nii: Constantin Rătescu, avocat; Gheorghe Petrescu, avocat; T. Simionescu, avocat; Mihail Nanu, profesor; Ştefan Iliescu, pensionar; D. Nicolescu, croitor; Ilie Grigorescu, comerciant; N. Vişoi, profesor; Alexandru Aslan, proprietar; D. Ispas bărbier; I. Călugărescu, croitor; Ionel Dimitriu, pielar; Traian Dumitrescu, proprietar; N. Susu, comerciant; Nicolae Mircea, croitor; Nae Popescu, mecanic; I. G. Ţuluca, comerciant; Simion Bunescu, contabil; Ion Ştefănescu, pensionar; Alexandru Ştefănescu, fierar; C. Voiculescu, pensionar C. F. R.; Ion Caridis, proprietar; P. Baidac, pensionar; G. Apati fiu, comerciant; Constantin Ivan, comerciant; Ion Diaconescu, căruţaş; C. Cernea, cismar; Ştefan Minoescu, contabil.

Naţional-Agrar (Gogişti)

I. Constantinescu-Pion, avocat Piteşti; N. Gorovei, avocat Piteşti; Ştefan C. Grigore, Läunele de Sus; C. Teodoroiu, Curtea de Argeş; D. Miroiu Piteşti; N. Popescu-Tamaş, Curtea de Argeş; Constantin I. Velescu, Gruiu; Alexe T. Ion Răteşti; C. Olon, Läunele de Sus; D. Necşulescu, Cuca; Ion Diaconescu, Moşoaia; Marin Bălan, Blidari; Paraschiv F. Duminică, Sămara; Ion St. Dibu, Buneşti; I. Rouă, Titeşti; Gavrilă Rălărescu; Stan F. Nicola; Ion G. Marinescu, Humele; Spiridon T. Simuri; Constantin G. Bârtă; Mihalache T. Radu; Tănase Dumitru; Marin G. Cocea; Dima Al. Gheorghe; Ion N. Bouleanu; Gheorghe Ghiţă, Badea C. N. Ilie; Dumitru Iordache-Popescu; Matei Nicolae şi Tănase Motreanu.

Georgişti

Constantin Tică Popescu avocat, Piteşti; Nicolae Băbeanu proprietar, Poiana; Gheorghe Stănescu, institutor, Răteşti; Constantin I. Hodoroagă, proprietar Deduleşti; Preot Ion Sorescu, Borleşti; Preot Chiril Drăgoi, Valsănesti; Georghe Dumitrescu pensionar Piteşti; Corneliu Belea, avocat Rociu; Ioan Mustaţă, Curtea de Argeş; Gheorghe Străuţ, Invăţător- Căpăţâneni; C. Marinescu, învăţător Bascov; Nicolae Cristescu, învăţător, Mălureni; Ion G. Brezean, Suici; Anghel Ceauşescu, Uda; Constantin I. Dumitrescu Titu, (Găvana); Gheorghe Bădescu, proprietar Costeşti; Ion Popa Din, Stoiceni; Marin Constantinnscu, Invăţător Mozacu; Ilie Ionacşu, proprietar Ungheni; I. M. Popescu, avocat Piteşti; C. Petrescu, pensionar Piteşti; I. Şt. Stoenescu, avocat Piteşti; D. Ionescu, pensionar Piteşti; Ştefan Diaconescu, Lunca Corbului; Ion Manolescu, Piteşti; Preot Vasile Fruzină, Ciofrângeni; Ilie Mărăcineanu, pensionar Piteşti; Constantin Albu, profesor Piteşti; Gheorghe Nuţu, profeşor Piteşti şi Dumitru Ghimpa, pensionar Piteşti.

In vederea acestor alegeri, a fost convocat la clubul naţional-liberal din str. Doamna Bălaşa în două zile consecutive fruntaşii liberali din judeţ, aparţinând comitetului executiv, sub preşedinţia d-lui avocat şi senator Ioan I. Purcăreanu, şeful organizaţiei liberale din Argeş.

La naţional-ţărănişti, sub preşedinţia d-lui deputat Armand Călinescu, au fost convocaţi odată cu membrii comitetului executiv şi şefii de sectoare din tot judeţul.

Se prevede o campanie electorală învierşunată, dată fiind dorinţa naţional-ţărăniştilor de a-şi afirma, cu prilejul acestor alegeri popularitatea, şi deci şansele de a reveni la putere.

In lista depusă de liberalii ducişti, pentru alegerile dela primărie, se găsesc în afară de d-l avocat Corneliu Zamfirescu — actualul primar — şi vreo patru foşti primari toţi avocaţi. In acelaş timp, mai vedem în listă şi pe un nou aspirant la primărie, tot avocat, un fost şef de cabinet al colonelului Iordăchescu. Cum se vede, este cam mare şi puternic cercul de care este împresurat şi asediat d-l Corneliu Zamfirescu, actualul primar.

—

In lista depusă de ţărănişti pentru consiliul comunal din Piteşti, vedem şi numele lui Teo Simionescu, cel care a vândut acum 3 ani primăriei Piteşti o maşină veche de scris, pentru suma de lei 13.000 şi care în cele două luni cât a stat la prefectură, a devenit celebru prin vestita plantaţie de 400.000 lei, înşirată cu o îndrăsneală nemai pomenită pe şoseaua Merişani-Brădet.

Mai figurează în listă şi puşlamaua de Tică Rătescu, cel care a fost acuzat sub semnătura d-lui avocat Ioan Purcăreanu, că a făcut grădiniţa din faţa primăriei Piteşti cu colosala sumă de aproape un milion. Tot Tică Rătescu, a cumpărat prin *bună învoială* a doua autopompă pentru pompieri, cu 2 milioane lei.

Nu lipseşte din listă nici d-l Traian Dumitrescu, cel care a ras depe suprafaţa pământului pădurea Dobrogostea, lăsată comunei Piteşti de către bietul Nicolopol. Din mormânt blestemul lui Nicolopol îl va urmări pe acest profanator de testamente şi pe toţi cei cari în mod tâlhăresc i-au dat ajutor şi l'au scăpat de orice penalitate. Nici până astăzi serviciul silvic, care era obligat, să ancheteze cazul, nu şi-a făcut datoria.

La sfârşitul listei îl vedem pe d-l contabil Ştefan Minoescu, care umbla să-i vâre pe demobilizaţi în mocirla depe lunca Argeşului, şi care nu s'a ruşinat să-şi vândă nişte troace de case statului, cu enorma sumă de 1 milion lei. Se cam joacă cu milioanele d-nii ţărănişti!

In lista ţărănistă se observă şi următoarele:

D-nii General Ştefănescu, Ionel Rădulescu fost prefect şi profesor D. Georgescu nu candidează nici la judeţ nici la comună. In schimb părintele I. Postelnicescu şi d-l Spiridon Emanoil, au fost trecuţi dela comună la judeţ. Pentru d-l Spiridon Emamoil, am avea desigur o explicaţie, în dragostea nemărginită pe care d-sa o poartă d-lui Tică Rătescu. Pentru trecerea părintelui Postelnicescu la judeţ, nu avem nici o explicaţie, mai ales că pe lista dela judeţ a fost pus şi după preotul Beştea.

In ziua de 18 Mai, când se credea că vor fi în luptă liberalii cu ţărănişti, au depus liste, dar numai la judeţ, şi naţional agrarii, adică gogiştii, şi gruparea lui George Brătianu.

Lista gogiştilor are în frunte pe cunoscutul şi popularul avocat I. Constantinescu Pion, care are atâtea legături în oraş şi mai ales în judeţ. Imediat după d-sa vine d-l avocat N. Gorovei, care iarăşi are o întinsă clientelă în judeţ. Această listă deci poate să aibă un număr respectabil de voturi.

In ceace priveşte lista georgiştilor, ne suprinde faptul că în capul ei se găseşte puţin seriosul avocat Tică Popescu, cel care a voiajat până acuma prin câteva partide. E de mirare că d-l profesor Antonescu, care are conducerea în Argeş, nu figurează pe listă. O fi d-sa desgustat de politică, sau i s'a făcut şi d-sale vânt, ca şi d-lui Valeriu Arsenescu? N'ar fi de mirare, având în vedere temperamentul de intrigant al lui Tică Popescu. Lista astfel întocmită merge la o înfrângere ruşinoasă.

Pentru consiliul judeţean alegerile se vor face în ziua de 31 Mai a. c. S'au depus următoarele două liste:

Liberalii Ducişti:

Radu Mandrea din comuna Bălceşti; Colonel C. Calotescu-Piteşti; Dumitru Hociotă-Sălătruc; Grigore C. Bălăceanu-Stolnici; Constantin Cernătescu-Bercioiu; Mihail Păunescu, pensionar Piteşti; Nicolae Bălteanu, Tigveni; Gheorghe Ştefănescu-Merişani; Neacşu Iliescu-Drăganu; Constantin Mănescu-Prundu; Ion I. Mărgăritescu-Uda de Jos; Preotul C. Popescu-Deduleşti; Ion Retevoescu — Stroeşti; Preotul Constantin Ţicu-Săpata de Sus; Ion Al. Marinescu-Isvoru de Jos; Stan P. Iliescu-Băseni; Dumitru Burdescu-Stoiceni; Gh. Popescu—Buzoeşti; Marinescu Marin-Negraşi; Ştefan Daneş-Câineni; Preotul C. Ionescu-Răteşti; Vasile Erbaşu-Căpăţâneni; Ion Al. Pavelescu-Şerbăneşti; Constantin Marinescu-Bârsoiu; Preotul Ion I. Popescu-Valea Danului; Nicolae Diaconescu-Dăeşti; Petre Popescu-Slobozia; Ion Sămărăscu-Sămara; şi Constantin Georgescu-Bradu de Sus.

Naţional Ţărăniştii:

Armand Călinescu-Ciupa; Petre Petrescu avocat Piteşti; Nicu Penescu, avocat Bârlogu; Inginer Mihail Priboianu-Pădureţi; N. Nicolescu-Lungu, Curtea de Argeş; Spiridon Emanoil, avocat Piteşti; I. I. Popescu Ticu-Broşteni; I. Garofoiu profesor-Piteşti; Alexandru Ionescu-Bârsoiu; Preotul Beştea-Bleici; Alexandru Georgescu-Şuici; Preotul I. Postelnicescu-Piteşti; Nae Popovici-Cepari; Nicu Hagi Nicolau-Piteşti; Alexandru Retevoescu avocat - Curtea de Argeş; Nae Seltea, avocat-Urşi; Vasile Zamfirescu-Brăteşti; Nae Dumitrescu-Valea Danului; Petre Dumitrescu — Mălureni; Stan Arsenescu-Richiţelele de jos; G. Piloiu-Titeşti; Preotul Pârvan-Humele; Gh. Arsenescu-Dăeşti; Nicu Zamfir-Rociu; Ioan Iliescu-Poiana Lacului; Ioan Meculescu-Vâlcele; Pandele N. Linculescu-Bascov; Florea Grigore-Läunele de Sus; Nicolae G. Popescu-Cremenari şi Dumitru Nedelescu-Fâlfani.

Primăria Com. Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor că, în ziua de 23 Mai 1934, ora 16/4 p. m, se va ţine licitaţie, în localul acestei Primări cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte conform legei contabilităţei publice pentru furnizarea pâinei calitatea 2-a necesară azilului de bătrâni al comunei circa 20 de pâini, pe termen de un an.

Păinea va întruni condiţiunile caetului de sarcini tip al Oficiului Central de Licitaţie.

Concurenţii vor dovedi cu acte că au firmă înscrisă la Tribunal, şi ofertele vor fi însoţite de garanţia legală.

Art. 88-110 din legea contabilităţei publice şi normele Generale de licitaţiuni sunt aplicabile acestei licitaţii.

Preşedinte **Cornel Zamfirescu**

Secretar General
G. M. GEORGESCU

Nr. 5263
1934 Aprilie 30

Ordonanţă

Noi Ministru Secretar de Stat la Departamentul de Interne;

Având în vedere dispoziţiunile legei pentru modificarea unor articole din legea pentru organizarea administraţiunei locale publicată în Monitorul oficial Nr. 65 din 18 Martie 1934, privitoare la alegeririle consiliilor comunale şi judeţene.

Dispunem:

Art. 1. Alegătorii din oraşul Piteşti sunt convocaţi de noi, **pe ziua de 25 Mai 1934,** ca potrivit dispoziţiunilor art. 8 din legea pentru modificarea unor articole din legea pentru organizarea administraţiunei locale, din 18 Martie 1934, să aleagă 28 consilieri;

Votarea se va face în localurile secţiilor de votare, fixate şi afişate cu 10 zile înainte de data alegerei;

Votarea va începe la ora 8 dimineaţa şi va dura până la minimum ora 15, putându-se prelungi până la ora 20:

Pentru alegerile consiliului au dreptul la vot toţi alegătorii, bărbaţi şi femei înscrişi în listele electorale, întocmite potrivit legei şi rămase definitive:

Toţi aceşti alegători vor vota pe baza carnetelor de indentitate prevăzut la art. 17 din legea pentru organizarea administraţiunei locale iar în lipsa lor pe baza cărţilor de alegător, eliberate în conformitate cu art. 18 şi 23 din legea electorală pentru Corpurile Legiuitoare, fără obligaţiune ca atât carnetele, cât şi cărţile să aibă fotografia alegătorului:

Carnetele de indentitate, sau cărţile de alegător, se vor elibera chiar şi în ziua alegerei.

Nimeni nu are voe a intra înarmat în zona localului de vot, a face propagandă prin strigări, nici a constitui aglomeraţiuni;

In ziua alegerei, toate debitele de băuturi spirtoase din zona de votare, vor fi închise;

Penaţităţile prevăzute de legea electorală în ce priveşte asigurarea secretului votului şi prevenirea fraudelor electorale sunt aplicabile şi la aceste alegeri;

Noii consilieri aleşi se vor întruni pentru constituire în ziua de 5 Iunie 1934, chiar şi în cazul când alegerea a fost contestată;

Art. II. Direcţiunea Administraţiei locale este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a dispoziţiunilor prezentei ordonanţe.

Miristru de Interne,
Ion Inculeţ

Director, **C. Caloianu**

No. 6962
7 Aprilie 1934

ECOURI

In întreg oraşul — la întrunirile pe care le ţine Partidul Naţional-Liberal, în vederea alegerilor pentru comună dela 25 Mai a. c. cetăţenii, primesc cu desăvârşită încredere şi cu entuziasm pe candidaţii Partidului Naţional-Liberal.

Desigur că buna primire se datoreşte elementelor de frunte, reprezentând toate categoriile sociale, cari figurează pe lista Partidului Naţional-Liberal,

Toţi candidaţii Partidul Naţional-Liberal sunt fruntaşi încercaţi şi apreciaţi ai oraşului nostru şi cu toţi se bucură de unanime simpatii în rândurile populaţiei Piteştene.

O afacere a lui Niculescu-CAPAC

Pentru primăria Piteşti fostul deputat ţărănist Niculescu-Capac, a furnizat în 2 ani consecutiv, una sută vagoane lemne cu preţul de lei 4.500 vagonul, pe când în comerţ se putea găsi cu lei 3.000 vagonul.

Această furnitură s'a dat de fostul primar Rătescu prin bună învoială. Dar ceeace este mai grav este ca d-l Tache Niculescu-Capac, după ce a încasat suma de lei 412.000 prin ordonanţe emise pe numele cooperativei „Progresul", a băgat toţi banii în buzunar, fără a vărsa cooperativei nici o părticică din această sumă.

Ministerul de Domenii, Oficiul naţional al cooperaţiei din Bucureşti, sesizat de acest fapt grav, a trimis primăriei Piteşti adresa No. 8867 din 27 Aprilie 1934, în cuprinsul următor:

„Avem onoare a vă ruga să binevoiţi a ne libera o situaţie a contractelor încheiate cu cooperativa forestieră „Progresul" din comuna Uda de Jos jud. Argeş, pentru furnituri de lemne la diverse instituţiuni pendinte de Dvs., în intervalul dela 1930 — 1934, precum şi a sumelor şi garanţiilor ce mai are de primit".

Afacerea este cum nu se poate mai gravă, d-l Niculescu-Capac fiind şi învăţător. E la mijloc pur şi simplu o escrocherie. D-l Capac uzează de firma cooperativei, care-i oferă şi scutiri de impozite, încasează ordonanţe de sute de mii de lei în numele acestei cooperative şi bagă toţi banii la buzunar.

Credem că de data aceasta protecţia d-lui Armand nu-l va mai scăpa. Nu mai vorbim de atitudinea revoltătoare a d-lui Tică Rătescu. D-sa călcând în picioare legea contabilităţei şi înlăturând ori ce posibilitate de licitaţie îi dă prin bună învoială tovarăşului său politic Capac, comandă de 100 vagoane lemne. Ce tâlhărie! In acelaş rimp îl credem vinovat şi pe d-l contabil Anton Ionescu. D-sa n'a protestat deloc în contra acestei flagrante călcări a legei contabilităţei şi fără să crâcnească a ordonanţat sute de mii de lei pe numele lui Capac. — Asta însemnează că nu mai sunt legi în ţară la noi, nici sancţiuni şi nici puşcării pentru adevăraţii tâlhari.

Un păduche scos în frunte

Intrebăm pe D-l Director al Casei de Asigurare Piteşti, ce măsură a luat contra lui I. Demarat, care a fost prins zilele acestea furând dela Casa de Asigurare curentul electric, pentru acumulatoarele aparatului său de radium pe care îl are acasă. După câte ştim, în imobilul destul de somptuos, pe care îl ocupă acum cu chirie, şi pentru care pretinde să i se plătească chiria de către Casa de Asigurare există şi lumină electrică, unde îşi poate foarte bine încărca aceste aparate electrice, dar pe socoteala sa. Se vede însă că acest om nu poate uita cu uşurinţă vremurile când era cu totul **dela curte,** şi când trăia ca un paşe pe spinarea Casei de asigurare.

Fapt surprinzător e că în locca acest necinstit funcţionar să fie pedepsit, i s'a dat delegaţie, în ce calitate nu ştim, să inspecteze oficiile şi întreprinderile din oraş, cu diurnă bine înţeţes; să facă control noaptea la brutării, cu o diurnă dublă, că doar noaptea e mai greu serviciul. Şi ca culme, deşi Casa Centrala a făcut cunoscut Casei de Asigurare că în orele de serviciu funcţionarii cari iau parte la comisii, nu pot primi jetoane de prezenţă, în favoarea acestui funcţionar trecându-se şi peste hotărârea Consiliului de Administraţie, s'a intervenit în mod special, să se facă excepţie şi să i se aprobe totuşi jetoane pentru aşa zisele inspecţii, pe care le-ar face în orele, în care ar trebui să se afle la biurou.

Il rugăm pe d-l Director al Casei de Asigurare Piteşti să ne răspundă, dacă din ordin îl protejează pe acest funcţionar, care ar fi trebuit până acum suspendat, căci procesele lui de delapidare sunt încă pendinte la Curtea de Apel din Bucureşti, sau dacă o face din proprie iniţiativă.

Oricare ar fi motivul pentru care o face, îl rugăm deocamdată să-i mai tempereze pofta nesăţioasă de bani, cari nu-i dă pace nici noaptea, când în vis inspectează brutăriile. — Pentru binele d-sale îl sfătuim să nu-l tot scoată ca păduchele în frunte. — Căci meseriaşii sunt prea sătui de această lipitoare, cari i-a supt atâta amar de ani.

Să nu întinzi, Domnule Director, coada prea tare! Răbdarea are şi ea o margiee.—Să nu ni-l mai sui în fruntea bucatelor, pe acest Demarat, care din frizer s'a pomeeit contabil şi acum inspector, din capriţiul d-tale.

Grave Conflicte în Partidul Naţional-Ţărănesc

Se aşteaptă demisia d-lui dr. Vaida din partid

Neînţelegerile din partidul naţional-ţărănesc au luat o întorsătură gravă. Conducerea centrală, prin politica greşită şi arbitrară pe care a dus-o în ultimul timp, şi-a pierdut autoritatea. Nu numai că organizaţiunile nu mai se supun deciziunilor luate de forurile statutare ale partidului, dar iau atitudini făţişe de dezaprobare şi acuză centrul cu o vehementă din ce în ce mai pronunţată.

Scandalurile şi intrigile se ţin lanţ în Ardeal, iar în celelalte organizaţii au început „lucrăturile" între lupişti şi ţărănişti.

Desigur că nimeni nu poate fi încântat de acest lamentabil spectacol. Totuş, acest final era de prevăzut.

Nu es e posibilă înţelegerea acolo unde totul este ipocrizie şi lovitură vrăjmaşă. Toată aventura Vaida-Maniu a fost o teribilă farsă, în umbra căreia se ascundea dorinţa precisă a fiecărui de a lovi în celălalt.

Impăcarea, aşa de mult trâmbiţată, între cei doi şefi ardeleni, a însemnat o paradă de prost gust, care închidea în ea germenele unor intrigi mult mai complicate şi mai perverse.

Congresul naţiona-ţărănist dela Braşov a dovedit tuturor cât de profundă este sciziunea între manişti şi vaidişti. Dacă şeful politic al organizaţiilor naţional-ţărăniste din Ardeal a ajuns să fie huiduit şi sabotat, aşa cum a fost d. Vaida la Braşov, nu mai poate fi nici o îndoială că partidul naţional-ţărănesc—cel puţin în Transilvania — merge spre lichidare.

Deşi s'au luat măsuri extrem de riguroase de către d. Voicu Niţescu — interesat ca nuanţa vaidistă să domine — congresul a constituit o palmă formidabilă pentru d. Vaida şi partizanii săi.

S'a anunţat un nou congres, la care vor lua parte elementele maniste.

In sfârşit cărţile au fost date pe faţă şi la Braşov ca şi la Timişoara, caşi în Maramureş.

Pretutindeni duelul Vaida-Maniu a intrat în faza virulentă, alcătuindu-se două tabere inamice, cari vor provoca o rupere apropiată a partidului.

Deşi d. Maniu pare că se dezinteresează de aceste intrigi, totuş felul în care ele se produc, regularitatea cu care apar şi hotărârea de a nu ceda cu nici un preţ, sunt semne neîndoiase că spiritul Bădăcinului este mentorul acestor acţiuni — cari urmăresc debarcarea d-lui Vaida şi îndepărtarea lui din partid.

Dacă pe lângă aceste armonii a r d e l e n e, adăogaţi starea de spirit din organizaţiile Capitalei aveţi tabloul complet al disensiunilor naţional-ţărăniste.

La Verde şi la Albastru există actualmente câte două organizaţii cari luptă una în contra alteia prin orice mijloace.

Autoritatea centrului inexistentă.

Răsvrătirea organizaţiilor.

Ruperea partidului în Ardeal, iată situaţia internă a partidului naţional-ţărănesc.

A c e a s t ă dezagregare profundă este rezultatul imoralităţii, care s'a încuibat definitiv în acest partid.

De aceia sfârşitul fatal este aproape.

Cine solicită voturile Cetăţenilor

Alegerile comunale şi judeţene se desfăşoară în cadrul celei mai libere şi legale manifestări, a voinţei cetăţeneşti,

Succesul partidului naţional liberal în aceste alegeri, vădeşte popularizarea de care el se bucură în masele cetăţeneşti şi încrederea pe care ele o pun în acest organism politic, dela care ţara îşi aşteaptă salvarea.

Acest succes este cu atât mai mare cu cât ţara aşteaptă o eră nouă de gospodărie cinstită şi creatoare, pe care numai partidul naţional-liberal poate să o dea.

Această nouă eră se va începe bine înţeles cu epurarea trecutului, care va necesita o adevărată curăţire a cluburilor ţărăniste. — In acest sens s'a sesizat justiţia, spre a se obliga foştii consilieri judeţeni şi comunali, în frunte cu d-nii: I. Rădulescu fost prefect de Argeş şi C. Rătescu fost primar al oraşului Piteşti, să restitue toate sumele pe care în mod abuziv le-au luat sub trecutul regim.

Oamenii diurnelor grase ai jetoanelor de milioane şi de sinecurişti de tot felul, dovedesc o extraordinară inconştienţă dacă îşi închipue că în ţara asta toate snnt permise şi că mai pot cere votul cetăţenilor.

Este o greşeală.

Sunt lucruri cari au limită.

Prefectura Judeţului Argeş
Serviciul Administraţiei Generale

PUBLICAŢIUNE

Nr. 7.339, 1934, Mai 9

Se aduce la cunoştinţa generală că, în ziua de 29 Mai 1934, orele 11 dimineaţa, se va ţine licitaţie publică cu oferte închise şi sigilate în localul acestei Prefecturi, pentru darea în antrepriză a următoarelor lucrări:

1. Reconstrucţia podului depe drumul Judeţean, Merişani Brădet, km. 40+850, în valoare de lei 146.000, după deviz, din care se scade lei 8.129, valoarea fieriăriei procurată de Serviciul Technic Judeţean.

2. Repararea podului depe drumul Judeţean Merişani-Brădet, km. 36+650, în valoare de lei 75.000, după deviz.

3. Construcţia podului depe drumul Judeţean Goranu-Jiblea km. 4+660, în valoare de lei 36.000 după deviz.

4. Reconstrucţia podului de lemn depe drumul Judeţean Cepari-Fedeleşoiu, km. 2+383, în valoare de lei 3.000, după deviz.

5. Reconstrucţia podului de lemn depe drumul Judeţean Tigveni Stoiceni, km. 1+688 în valoare de lei 33.000 după deviz.

Pentru lucrările de poduri prevăzute mai sus, materialul lemnos se va pune la dispoziţia antreprizei de către serviciul Judeţean de drumuri, în pădure.

6. Reconstrucţia podului de lemn depe drumul Judeţean Tigveni-Sotoiceni, km. 6+115, în valoare de lei 28.000, după deviz.

7. Reconstrucţia podului de lemn depe drumul Judeţean Tigveni Stoiceni, km. 7+721, în valoare de lei 33.000, după deviz.

Pentru aceste două poduri dela punctele 6 şi 7, materialul lemnos se va pune la dispoziţia antreprizei de serviciul Judeţean de drumuri Argeş, la punctul de lucru.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88-110 din legea contabilităţii publice, regulamentul oficiului central de licitaţii şi normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1934.

Pentru a putea participa la aceste licitaţii, concurenţii vor face dovadă că îndeplinesc condiţiunile de capacitate Juridică, technică şi economică.

Toate persoanele care vor lua parte la licitaţie, vor depune pe lângă ofertă, în care se va trece preţul în cifre şi litere şi o garanţie de 50% din valoarea lucrării, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu caetele de sarcini, cari pot fi văzute împreună cu devizele, în fiecare zi de lucru între orele 8—12, la sediul acestei Prefecturi

Prefect I. GHENESCU

Şeful serv. Ştefan Aricescu

ANUL II, No. 7 — 2 LEI EXEMPLARUL — PITEŞTI, 15 IUNIE 1934

GAZETA ARGEŞENILOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA PITEŞTI STR. INDUSTRIEI No. 1

Anunciuri comerciale şi orice articole se primesc LA TIPOGRAFIA „ARTISTICĂ" — PITEŞTI

Director proprietar VASILE A. PURCAREANU

Nici Tribunalul, nici Baroul!

In ziua de 24 Mai, pela orele 12, pe când mă aflam la tribunalul Argeş, chiar la uşa baroului, unde stam de vorbă cu avocatul Gorovei, m'am pomenit lovit pela spate cu un ciomag peste cap şi peste obrazul drept. Ciomagul a fost mânuit cu o extraordinară violenţă şi sălbăticie. Sângele a început să curgă şiroae. Agresorul este avocatul Teo Simionescu, pe care l-am şi văzut, după această ispravă, intrând precipitat în camera avocaţilor.

Aşa plin de sânge am intrat după el, spre a-i cere explicaţii lui sau d-lui decan al baroului. M'am pomenit şi aci împresurat şi atacat de avocaţii: Constantin Rătescu, N. Gorovei, M. Elias, Zamfirescu-Prundu şi M. Abramovici, etc. cari au tăbărât asupra mea, lovindu-mă şi căutând să-mi împiedece eşirea din cameră. In timpul acesta, primul meu agresor, Teo Simionescu a aruncat un scaun asupra mea, producându-mi alte noui leziuni la braţul stâng.

Imediat m'am înfăţişat, plin de sânge pe faţă şi pe haine, d-lui prim preşedinte al tribunalului, D-lui I. Aronescu, reclamându-i faptul şi arătându-i cum s'au petrecut lucrurile. D-sa a rămas revoltat de această sălbatică agresiune, făptuită chiar în pretoriul tribunalului, şi m'a îndemnat să reclam cazul şi parchetului, unde m'am şi prezentat îndată d-lui procuror Dan.

Totuşi, până astăzi eu nu ştiu să se fi început măcar o cât de sumară cercetare a cazului acesta, petrecut nu în câmp, nu în pădure, nu la maidan, ci chiar la uşa baroului de Argeş şi în pretoriul sfânt al tribunalului. Chiar şi fără să fi reclamat eu, D-l prim preşedinte al tribunalului ar fi trebuit să pornească din proprie iniţiativă o cercetare asupra faptului, care, petrecut sub însuşi acoperământul templului de justiţie, şi săvârşit de un membru al baroului, — a adus pângărire şi tribunalului şi baroului de Argeş. S'a poruncit doar să se şteargă petele de sânge din sala paşilor pierduţi şi din camera baroului, şi apoi, senină şi mută, justiţia şi-a reluat firul înaltei sale chemări.

Se pare că la tribunalul Argeş, agresiunile nu au darul să-i impresioneze pe cei în drept. Căci, până astăzi nici o sancţiune, şi nici măcar o înfierare nu le-a stat agresorilor în drum.

Aşa, de exemplu, — mai acum un an, avocatul Gorovei a bătut sălbatic în chiar sala de şedinţe a secţiei I pe d-l Gheorghe Popescu, funcţionar la Casa Asigurărilor Sociale din Piteşti, care, fiind dat judecăţei şi neavând avocat, s'a uitat în dosar, ca să vadă de ce a fost chemat în judecată. Şi acum de curând, la 16 Mai, D-l poliţai I. Gutter a fost, în condiţiunile ştiute, insultat şi înjurat surugieşte tot pe sala tribunalului de către avocatul Teo Simionescu. Poate numai faptul, că Teo Simionescu nu-şi avea şi în acea zi la îndemână ciomagul, l-a silit să arunce atunci asupra poliţaiului numai insulte şi înjurături ţigăneşti.

Totuşi, nici capul tribunalului, nici primul procuror cu cele două ajutoare ale sale, nu au crezut că, chiar şi ne sesizaţi de plângeri scrise, sunt datori să deslănţue acţiunea publică asupra avocaţilor, cari, când cu înjurături surugieşti, când cu palmele, când cu ciomegele atentează, în însuş pretoriul justiţiei, la cinstea şi la viaţa cetăţenilor. Roadele acestei vinovate atitudini s'au cules îndată. După câteva zile, Teo Simionescu, încurajat de această îndelungă impunitate, precum şi de faptul, că e înrudit şi prieten cu unii magistraţi, — s'a repezit hoţeşte cu ciomagul şi asupră-mi. S'ar zice, că la tribunalul Argeş lozinca este: Fiecare, cum poate, să-şi facă dreptate.

De asemenea, şi baroul de Argeş, la uşa căruia s'a făptuit agresiunea din 24 Mai, nici un gest nu a făcut. Şi aci se vede că domneşte curioasa părere că dacă petele de sânge dela uşa şi din camera baroului s'au şters, — nule şi neavenite sunt şi isprăvile ciomăgaşului Teo Simionescu. Şi baroul de Argeş crede, că — neavând la îndemână o plângere scrisă a mea — poate să se complacă într'o atitudine de morfinoman cu privire la odioasa faptă care la 24 Mai s'a săvârşit hoţeşte de un membru al baroului şi chiar la uşa baroului.

Ca şi cum, consiliul de disciplină al acestui barou, n'ar găsi, în legea corpului avocvţilor, la art. 198 comandamentul, care îi spune că: **„Acţiunea disciplinară se poate întemeia şi pe orice acte, care, deşi în afară de exerciţiul profesiunii de avocat, din cauza notorietăţii lor publice sunt de natură a compromite onoarea sau prestigiul avocatului sau al corpului de avocaţi"!**

Ca şi cum fapta lui Teo Simionescu, nici nu ar fi de notorietate publică, nici nu ar avea darul de a compromite onoarea sau prestigiul corpului de avocaţi!

Cum se vede, fie teama de Teo Simionescu şi de rudele lui din tribunal, fie legăturile lui politice şi de prietenie, fie şi alte consideraţiuni au dat naştere aci în tribunalul şi în baroul de Argeş unei situaţii intolerabile şi cu grele urmări: Au făcut, caTeo Simionescu să mânuiască, nestânjenit şi nesupărat, înjurătura şi ciomagul în chiar templul justiţiei şi la uşa baroului.

Moarte de om — ce e dreptul — încă nu s'a întâmplat. Şi nu din voia avocatului ciomăgaş. Cele trei lovituri mi-au fost date cu atâta sete şi violenţă pela spate, încât e de mirare, că nu m'am prăbuşit fără viaţă în sala paşilor pierduţi.

Dar lucrurile nu pot să se oprească aci. Fără un arbitru, chiar şi boxeurii din ring ar merge cu lupta până la moarte. Un asemenea arbitru, fie din tribunal, fie din barou, trebue să-i tae odată avântul banditesc lui Teo Simionescu, până mai e timp. Intr'altfel, eu nu văd, cum mi'aş putea lua, pe cale paşnică, vreo cât de neînsemnată satisfacţie.

V. P.

Un protest al Asociaţiei generale a Presei Române

Asociaţia generală a Presei Române, sezisată de o plângere a d-lui Vasile Purcăreanu, ziarist, directorul ziarelor „Tribuna Comerţului" şi Gazeta Argeşenilor" dela Piteşti, înfierează cu toată indignarea agresiunea sălbatică, a cărei victimă a fost d. Purcăreanu în ziua de 24 Mai trecut, chiar în interiorul tribunalului Argeş. Agresiunea este cu atât mai reprobabilă, cu cât ea se datoreşte activităţii ca ziarist a d-lui Purcăreanu.

Unor articole scrise de acest coleg s'a răspuns cu lovituri de pumni şi ciomag, iar fapt care, de sigur, nu constitue o circumstanţă atenuantă, agresorul este el însuşi un intelectual, deci o persoană, care putea răspunde tot pe calea presei sau, eventual, putea recurge la justiţia ţării.

Repetând protestul energic împotriva unor astfel de agresiuni brutale faţă de slujitorii condeiului, „Asociaţia generală a Presei Române", cere autorităţilor în drept să intervină, cercetând în mod serios cazul şi sancţionând cu toată severitatea legilor agresiunea săvârşită.

Lipsiţi de Apărare

Mai acum 2—3 ani, doui cetăţeni piteşteni, cari n'au mai avut nici un fel de judecăţi, se văd târâţi la tribunal pentru abuz de încredere. La primele înfăţişeri avocaţii reclamantului, în număr de trei, fac un tapaj asurzitor şi aruncă asupra celor doui pârâţi tot felul de insulte în atenţia încordată a tribunalului, care îi lasă pe avocaţi să spună tot ce le vine la gură. Căci, nu ştiu după care lege sau datină, avocaţilor li se permite să nu aibă măsură la vorbă.

In schimb, după noua lege a corpului avocaţilor, se consideră ca ultraj orice vorbă supărătoare spusă avocatului, chiar şi în afară de sala de şedinţe, — fiind, după această lege, avocatul asemănat cu magistratul în exerciţiul funcţiunii. Punând ochiul pe această prevedere a legii, Teo Simionescu, cari figurează printre avocaţii reclamantului de mai sus face o reclamaţie la judecătorie, pretextând că ar fi fost insultat în afară de sala de şedinţe de către cei doui pârâţi.

Aci la judecătorie, cu ajutorul depoziţiei prietenului său politic Tică Rătescu, şi mai ales cu sprijinul unui tânăr ajutor de judecător, care nici nu-i lasă măcar să vorbească pe cei doui pârâţi, îi condamnă la repezeală la 15 ziie închisoare, sub cuvânt că Teo Simionescu nu ar merita să fie atins nici cu o floare. Cinci — spre — zece zile închisoare, date unor cetăţeni, care la tribunal răbdaseră în şedinţă atacurile violente ale celor trei avocaţi! Straşnică judecată, şi dreaptă!

De remarcat este, că cei doui pârâţi, nu numai că nu au fost lăsaţi să vorbească ei personal, dar nici nu au putut să-şi găsească vreun apărător. Nici un avocat nu a voit să se pună rău cu Teo Simionescu, pledând într'un proces, în care el este reclamantul. Şi astfel, bieţii oameni, lipsiţi de orice fel de apărare, şi ne având nici măcar în faţa lor un judecător neutral, — au plecat deocamdată acasă, încărcaţi cu această foarte grea osândă.

Nu ştiu — ce e dreptul — ce să admir: Câinoşia lui Teo Simionescu, sau rigiditatea spartană a tânărului judecător. In orice caz, eu nu cred, că în tot coprinsul ţării, vreun avocat, s'a gândit să facă uz de această prerogativă, după ce în şedintă a expectorat tot ce a vrut asupra celor doui pârâţi. Şi iarăşi, nu cred, că în ţară vreun judecător să procedeze astfel, când vede, că lupta nu e de loc dreaptă între cele două părţi. Să vezi, că bieţii oameni sunt nevoiţi să se prezinte fără nici un apărător şi să le mai închizi şi gura?

De fapt însă, nu numai în faţa unuia ca Teo Simionescu împricinaţii se văd în trista situaţie de a nu-şi putea găsi apărători. Se întâmplă astfel ori de câte ori adversarul în proces îţi este un avocat. Nimeni atunci nu vrea să-ţi ia apărarea. Aşa că, foarte rar sunt aceia, care să mai încerce marea cu degetul. Este doar sigur, că şi avocaţii se bucură de un fel de privilegiu: Nu prea pot să fie chemaţi ei personal în judecată.

Sunt însă cazuri, când noi ceştilalţi, cari nu suntem nici magistraţi, nici avocaţi, suntem totuşi chemaţi în judecată de vreun membru al baroului. Aici, nu te mai poţi ferii din

calea celor privilegiaţi. Aici, Dumnezeule, trebue Tu să Te cobori din înălţimi în pretoriul judecăţii, şi să le insuflii celor ce judecă duhul dreptăţii şi adânca înţelegere a lucrurilor, a împrejurărilor şi a oamenilor! Intr'altfel, prin legile făurite de parlamentele noastre, pline de avocaţi, suntem din nou în primejdie de a ne vedea judecaţi tot ca pe vremea, când în vigoare era Pravila lui Caragea şi a lui Calimah.

In orice caz, un lucru este mai presus de îndoială: Nici în contra unui avocat, nu-ţi poţi găsi apărător. Şi trebue să recunoaştem, că situaţia aceasta nu prea e normală, astăzi în plină democraţie egalitară.

Primăria Com. Urbane Piteşti

Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se aduce la cunoştiinţa amatorilor, că în zilele de **4 şi 5 Iulie 1934**, orele 16 (4 p. m), se va ţine licitaţie cu termen de urgenţă, în localul acestei Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supraoferte, conform legei comptabilităţei publice, pentru darea în antrepriză, a următoarelor lucrări în oraş şi anume:

In ziua de 4 Iulie 1934, orele 16 (4. p. m.)

Lucrări de asfalt.

1. Pentru executarea unui trotuar de asfalt, pe strada I. C. Brătianu din oraş, dela str. Nanu spre Spital, 500 m. p. în aumă de lei 90.000.

2. Pentru repararea trotuarului de asfalt, pe strada Lascăr Catargiu din oraş, 600 m. p. în sumă de lei 89.000.

3. Pentru executarea unui trotuar de asfalt, pe strada Smeurei din oraş, dela Secţia de pompieri la strada Exersiciu, 550 m. p. în sumă de lei 90.000.

4. Pentru executarea unui trotuar de asfalt, pe strada Râurilor din oraş, dela str. Brâncoveanu, spre C. F. R. 500 m. p. în sumă de lei 90.000.

5. Pentru executarea unui trotuar de asfalt, pe strada Vasile Lupu din oraş, începând dela str. I. G. Duca, 500 m. p. în sumă de lei 90.000.

6. Pentru executarea unui trotuar de asfalt pe strada Tudor Vladimirescu din oraş, dela strada Maior Giurescu spre strada Gărei, 550 m. p. în sumă de lei 99.000.—şi

7. Pentru executarea unui trotuar de asfalt pe Bulevardul Kogâlniceanu din oraş, dela str. Lascăr Catargiu la strada Sf. Vineri, 550 m. p. în sumă de lei 99.000.

In ziua de 5 Iulie 1934, orele 16 (4 p. m.)

Pavaj cu bolovani de râu

1. Pentru executarea pavajului de bolovani de râu, pe strada Matei Basarab, dela str. Mircea Vodă, spre strada Mărăşeşti (fost Exersiciu) din oraş, 2.200 m. p. în sumă de lei 99.000.

2. Pentru executarea pavajului de bolovani de râu, pe strada Fraţi Goleşti din oraş, dela pavajul existent, spre barieră, 2.200 m. p. în sumă de lei 99.000.—şi

3. Pentru executarea pavajului de bolovani de râu, pe strada Tudor Vladimirescu din oraş, din dreptul Oborului de Porci, 2200 m. p. în sumă de lei 99.000.

Licitaţiile se va ţine pentru fie-care lucrare în parte.

Toate aceste lucrări, se vor executa conform devizelor şi caete de sarcini întocmite de serviciul Technic al comunei, şi caet de sarcini tip. publicate în Monitorul Oficial Nr. 183 din 9 August 1931, şi pe care Domnii antreprenori le pot vedea şi lua cunoştiinţă în orice zi de lucru în cancelaria Primării.

Toate persoanele, care vor iua parte la licitaţie, vor depune o garanţie de 5%, din valoarea lucrărilor, vor dovedi cu acte, că are firmă înscrisă la Tribunal şi certiticate că au făcut lucrări similare, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu caetele de sarcini.

Licitaţiile se vor ţine în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilităţei publice, Regutamentul Oficiului Central de Licitaţie şi Normele Generale publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1934.

Primar, **Cornel Zamfirescu**

Secrretar General
G. M. GEORGESCU

Nr 6482
1934 Iunie 3

Prefectura Jud. Argeş

Serviciul Administraţiei Generale

ORDONANŢA Nr. 9619
1934 Iunie 18.

Noi, Ioan D. Ghinescu, Prefectul Judeţului Argeş;

Având în vedere dispoziţiunile legei pentru modificarea unor articole din legea pentru organizarea administraţiunei locale, publicată în Monit. Oficial Nr. 65 din 18 Martie 1934, privitoare la alegerile consiliilor comunale şi judeţene;

DISPUNEM:

Art. I. Alegătorii din comunele: Jiblea; Fedeleşoiu; Goleşti; Urlueşti; Isbăşeşti; Milcoiu; Teiu din Deal; Merişani; Smeura; Oeşti; Valea-Mărului; Geamăna; Bărbăteşti; Deduleşti; Cocu; Stârci; Satul-Nou; Isvoru de Jos; Martalogi şi Stolnici, sunt convncaţi de noi în ziua de 9 Iulie 1934, iar cei din comunele: Dăngeşti; Runcu; Valea-Babei; Serbăneşti-Păteşti; Teiu din Vale; Gruiu; Păduroiu; Dobrogostea; Valea-Danului; Stroeşti; Săpunari; Cuca; Bascovele-Grajduri; Podu-Broşteni; Colţu; Ciobani şi Cochineşti, pe ziua de 10 Iulie 1934, ca potrivit dispoziţiunilor art. 4 din legea pentru modificarea unor articole din legea pentru organizarea administraţiei locale din 18 Martie 1934, să aleagă câte 10 consilieri de fiecare comună.

Votarea se va face în localurile secţiilor de votare, fixate şi afişate cu zece zile înainte de data alegerei.

Votarea va începe la ora opt dimineaţa şi va dura până la minimum ora 15, putându-se prelungi până la ora 20.

Pentru alegerile consiliului au dreptul la vot toţi alegătorii bărbaţi şi femei, înscrişi în listele electorale, întocmite potrivit legei şi rămase definitive.

Toţi aceşti alegători vor vota pe baza cărţilor de alegător, eliberate în conformitate cu art. 18 şi 23 din legea electorală pentru corpurile legiuitoare, fără obligaţiunea de a avea fotografia alegătorului.

Cărţile de alegător se vor elibera chiar şi în ziua alegerei.

Nimeni nu are voe a intra înarmat în zona localului de vot, a face propagandă prin strigări, nici a constitui aglomeraţiuni.

In ziua alegerei, toate debitele de băuturi spirtoase din zona de votare, vor fi închise.

Penalităţile prevăzute de legea electorală, în ce priveşte asigurarea secretului votului şi prevenirea fraudelor electorale, sunt aplicabile şi la aceste alegeri.

Noii consilieri aleşi, se vor întruni pentru constituire, cei din comunele: Jiblea; Fedeleşoiu; Goleşti; Urlueşti; Isbăşeşti; Milcoiu; Teiu din Deal; Merişani; Smeura; Oeşti; Valea-Mărului; Geamăna; Bărbăteşti; Deduleşti; Cocu; Stârci; Satul-Nou: Isvorul de Jos; Martalogi şi Stolnici, în ziua de 21 Iulie 1934, iar cei din comunele: Dăngeşti; Runcu; Valea-Babei; Serbăneşti-Păteşti; Teiu din Vale; Gruiu; Păduroiu; Dobrogostea; Valea-Danului; Stroeşti; Săpunari; Cuca; Bascovele-Grajduri; Podu-Broşteni; Colţu; Ciobani şi Cochineşti, în ziua de 22 Iulie 1934, chiar şi în cazul când alegerea a fost contestată.

Art. II. Serviciul administraţiei generale este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a dispoziţiunilor prezentei ordonanţe.

Prefect, **I. Ghinescu**

Şeful serviciului,
Ştefan Aricescu

Primăria comunei Urbane Piteşti

Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică, spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 3 Iulie 1934, orele 16)4 p. m. se va ţine licitaţie, cu termen de urgenţă, în localul acestei Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei comptabilităţei publice, pentru darea în antrepriză a următoarelor lucrări şi anume:

1) Pentru executarea unui gard de beton armat, la Cimitirul Sfântul Gheorghe din oraş, din faţă, spre şcoala Normală de fete, conform planului şi devizului întocmit de serviciul technic al comunei în sumă de lei 99.777.

2) Pentru facerea unui palan de 900 m. liniari, din scânduri de brad, pentru împrejmuirea rezervorului de apă al oraşului, conform planului şi deviz întocmite de serviciul Technic al comunei, in sumă de lei 86.000

3) Pentru executareai unui canal cu tuburi de beton, pe strada C. A. Rosetti, din oraş, dela strada Târgul din Vale la Bulevardul Elisabeta, în sumă de lei 99.000.

4) Pentru executarea unui canal cu tuburi de beton, pe strada Craiovei din oraş, din strada C. A. Rosetii, spre barieră, în sumă de lei 99.000.

5) Pentru executarea conductei de apă, pe strada Dumitru Cantemir (fostă Colonel Chicoş), spre strada Mircea Vodă din tuburi de fontă, în sumă de lei 99.920. şi

6) Pentru executarea conductei de apă, pe strada Banu Mărăcine din oraş, dela strada C. A. Rosetti spre Târgul din Vale, din tuburi de fontă, în sumă de lei 99.920.

Licitaţiile se vor ţine pentru fie-care lucrare în parte.

Toate aceste lucrări, se vor executa conform devizelor şi caete de sarcini, întocmite de serviciul Technic al comunei, planuri şi caete de sarcini tip. publicate în Monitorul Oficial Nr. 183 din 9 August 1931, şi pe care domnii antreprenori le pot vedea şi lua cunoştinţă în ori-ce zi de lucru în cancelaria Primăriei.

Toate persoanele, care vor lua parte la licitaţie, vor depune o garanţie de 5% din valoarea lucrărilor, vor dovedi cu acte că au firmă înscrisă înscrisă la Tribunal şi certificate că au făcut lucrări similare, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu caetele de sarcini.

Licitaţiile se vor ţine în conformitate cu art. 88-110 din legea contabilităţei publice, Regulamentul Oficiului Central de Licitaţie şi Normele Generale de Licitaţii, publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Primar, **Cornel Zamfirescu**

Secretar general,
G. M. GEORGESCU

Nr. 6482
1934 Iunie 3

Prefectura Jud. Argeş

Serviciul Administrnţiei Generale

PUBLICAŢIUNE

Nr. 7845 8 Iunie 1934

Se aduce la cunoştinţa generală că în ziua de 30 Iunie 1934, orele 11 dimineaţa, se va ţine licitaţie publică, cu ofertă închise şi sigilate, în localul acestei Prefecturi, pentru darea în antrepriză a lucrărilor de reparaţie necesare a se executa la dispensarul judeţean şi la locuinţa medicului circumscripţinei Jiblea, din comuna Jiblea, în valoare de lei 135.000, dupa deviz.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88 110 din legea contabilităţei publice, regulamentul oficiului central de licitaţii şi normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Pentru a putea participa la această licitaţie, concurenţi vor face dovada că îndeplineşte condiţiunile de capacitate juridică, technică şi economică.

Toate persoanele care vor lua parte la licitaţie, vor depune pe lângă ofertă, în care se va trece preţul în cifre şi litere şi o garanţie de 5% din valoarea lucrărei, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi văzut împreună cu devizul, în fiecare zi de lucru, între orele 8-13, la sediul acestei Prefecturi.

Prefect, **I. Ghinescu**

Şeful Serviciului,
ŞTEFAN ARICESCU

Festivitatea punerei pietrei fundamentale a noului azil din Piteşti

In ziua de 14 Iunie a. c. la ora 11 a. m. a avut loc festivitatea punerei pietrei fundamentale a noului local, destinat azilul de bătrâni. Acest al doilea azil de bătrâni, se zideşte prin dărnicia d-lui Ion Stănescu, proprietar al mai multor hoteluri din Bucureşti, care jertfeşte deocamdată suma de peste un milion lei.

Festivitatea a avut loc în mijlocul unei mari afluenţe fiind de faţă şi capii tuturor autorităţilor.

După cum am arătat într'o corespondenţă anterioară aceste două aziluri au de aci înainte o administraţie cu totul independentă, fiind puse sub conducerea societăţei *„Sprijinul bătrâneţelor"* care are ca prezidentă pe d-na Elena Stavăr, înconjurată de următorul comitet:

D-na Colonel Dr. Maria Pristăvescu, vice preşedintă; D-na Maria Gorovei casieră; D-na Viorica Popescu şi avocat Ioan Stoenescu, secretari; D-l director al al Băncei Naţionale şi d-l Ion Mirescu proprietar, cenzori; D-nele: Eugenia Vâlsănescu, Eliza M. Pcpescu, Caterina Dr. Pişca, Ana Maior Filipescu, Maria Ioan Popescu, Felicia Gavriliu, Lola Vlădescu, Mioara Cheresteny, Eugenia Vasiliu, Filofteia Naumescu, Adela Bucătaru, Eufrosina Stoia, Graziella Rădulescu, Viorica Trepteanu, Lily Locot. Col. Trâmpoi, Constanţa Ghinescu, Victoria Emanoil, Elena Alex. Dumitrescu, Jeana Dr. Sepianu, Constanţa I. Stoenescu, Eliza F. Negreţu, Marilena Condrea, Marcela Poruţiu. D-rele: Elena Ionescu, Adina Ghimpa; D-l General Niţescu şi Teodor N. Popescu, membrii.

ASISTENŢA

In numeroasa asistenţă am remarcat pe: Doamna şi D-l Ion Stănescu, donatori; Cornel Zamfirescu, primarul oraşului; Ştefan Teodorescu, preşedinte de tribunal; Colonel Rădulescu, comandantul pieţei; Marin Popescu, avocat şi deputat. General Ştefănescu; Dr. Ştefan Simionescu, medic primar al oraşului; Şt. Tatomirescu, directorul liceului de băeţi; Toma G. Popescu prim procuror; Policarp Budeanu, magistrat; Frantz Cheresteny, profesor; Colonel Iliescu Victor, comandantul Regt. 1 Vânători; Costică Dan, ajutor de primar; N. N. Bobancu, ajutor de primar; Iorgu Zănescu ajutor de primar; Protopop Marin Popescu; Gogu Georgescu, Secretar general al primăriei, I. Zaharescu, casierul primăriei; Anton Ionescu, contabilul primăriei; Spiridon Emanoil, avocat; Nae Dumitrescu, profesor şi fost primar; Colonel Calotescu, preşedintele consiliului judeţean; Dr. Stanciu, medic veterinar şef al oraşului: Ioan Naumescu, avocat şi fost primar; Costică Pavlovici, avocatul primăriei; căpitan Roşulescu, Teodor Neicu, profesor şi consilier comunal; Ioniţă Stoia, mare proprietar; Dumitru Stoica, consilier comunal; Teodor Popescu, comerciant; Ion Popescu-Berbec, consilier comunal; Gogu Dobrescu, proprietar; C. Hârjeu, arhitecht; etc. etc.

Serviciul divin a fost oficiat de protoereul Marin Popescu şi preotul M. Diaconescu dela catedrala Sf. Gheorghe.

CUVÂNTĂRILE

Primul care a luat cuvântul a fost **protoereul Marinache Popescu**, care laudă fapta d-nei şi d-lui I. Stănescu şi arată că la temelia acestui aşezământ stă o profundă iubire de aproapele, care virtute este de esenţă curat creştină.

D-na şi D-l I. Stănescu se află pe urmele Samarineanului milostiv din sf. Evanghelie.

Apoi ia cuvântul **d-l Cornel Zamfirescu primarul oraşului**. D-sa face un istoric amănunţit al primului azil de bătrâni, arătând că primele fonduri s'au strâns din iniţiativa lui Nae Ioanicescu, fost prefect şi deputat de Argeş. Vorbeşte de sprijinul acordat azilului de d-nii: Nicolae Dumitrescu, fost primar, Nicolae Brânzău fost prefect, Alexandru Fostiropol, fost primar, Marin Popescu, fostul primar, care în anul 1922 a construit clădirea actuală a primului azil. Enumără apoi pe donatorii: D-na Maria Teiuleau, Teodor N. Popescu, Nică Marincu şi Ioan Mirescu, Arată cum d-l Ioan Stănescu, trecând din întâmplare prin Piteşti şi văzând insuficienţa localului de azil, s'a hotărât să construiască această clădire. Aminteşte că tot d-l Stănescu a mai clădit un cămin în Bucureşti unde 100 studenţi meritoşi, îşi au toată întreţinerea. Tot d-sa, acum 2 luni a mai dăruit bisericei Albe din Bucureşti, suma de de 2 milioane lei. Il asigură de recunoştinţa neştearsă a întregei popualţii piteştene, şi îşi ia obligaţia ca să întreţină în cea mai bună stare această frumoasă operă de caritate.

In numele consiliului comunal, îi aduce călduroase mulţumiri şi îi arată că în chip de omagiu, la cea mai apropiată şedinţă a consiliului comunal, va propune ca D-l I. Stănescu să fie cetăţean de onoare al piteştiului.

Apoi într'un cort amenajat lângă azil, s'a servit o gustare, cu care prilej **d-l Ioan Stănescu**, emoţionat a mulţumit cu toată căldura pentru sentimentele de recunoştinţă şi pentru mulţumirile ce i se aduc, rugând pe Dumnezeu să-i dea sănătate, pentru a putea termina toate operile de bine facere pe care le patronează.

Apoi d-na **Elena Stavăr**, mulţumeşte d-nei şi d-lui I. Stănescu şi îi asigură că şi de aci înainte, comitetul de doamne de sub preşedinţia d-sale, va munci cu aceeaşi sârguinţă, ca să îndulcească traiul atâtor infirmi, care vor înălţa zilnic rugăminţi pentu sănătatea şi fericirea milostivilor donatori.

INSTALAREA CONSILIULUI JUDEŢEAN DIN ARGEŞ

In ziua de 13 Iunie la la ora 11 dimineaţa, a avut loc în sala de festivităţi a Palatului Administrativ, instalarea noului consiliu judeţean, sub preşedinţia d-lui Prefect I. Ghinescu.

S'a proclamat preşedinte de vârstă d-l colonel Calotescu. D-l prefect Ioan Ghinescu rosteşte următoarele cuvinte:

Ca urmare a alegerei dela 31 Mai a. c. şi în conformitate cu dispoziţiunile legei pentru organizarea administraţiei locale, v'am convocat azi pentru a proceda la împlinirea formelor de constituire a noului consiliu judeţean ales.

Inainte de a trece aceste lucrări, să-mi permiteţi să fac constatarea, că acest consiliu eşit din voinţa liberă a maselor populare, are mari şi multe îndatoriri. Cea dintâi îndatorire şi fară de cari celelate nu pot avea fiinţă, este aceea ca membri acestui consiliu din majoritate, sau din minoritate, să lase patima politică în afara zidurilor acestei săli. Să punem sfârşit luptelor politice, odată cu închiderea urnelor de vot.

Astăzi sunteţi toţi aci, reprezentanţii jud. Argeş, chemaţi să vă ocupaţi de interesele lui cu înţelepciune, cu pricepere, cu bună credinţă şi cu cinste.

Cu aceste sentimente şi cu aceste gânduri, cari nu mă îndoesc că sunt şi ale Dvs., vă zic bun venit în Casa Judeţului nostru.

După acestea se intră în ordinea de zi şi anume:

Se cercetează căzurile de incapacitate, nedemnitate şi incompatibilitate în consiliu.

Ne fiind nici un caz care să atragă după sine căderea din drepturi a vreunuia din consilieri, consiliul este validat în întregime

Se procedează apoi la alegerea biroului consiliului judeţean, alegându-se cu majoritate de voturi a membrilor prezenţi d-nii: Preşedinte colonel C. Calotescu, vice preşedinţi Grigore Bălăceanu, şi D. Hociotă; secretari: preotul C. Ţicu, şi Ion Al. Marinescu. Chestori G. Ştefănescu şi Neacşu Iliescu.

D-l preşedinte mulţumeşte consiliului pentru alegerea făcută şi-i urează spor la muncă.

D-l Ioan Ghinescu, prefect, luând cuvântul reliefează faptul abţinerei dela vot pentru alegerea biuroului consiliului a d-lor membrii ce aparţin organizaţiei partidului naţional ţărănist, fapt pe care-l consideră ca un prim act de ostilitate şi lipsă de colaborare, în lucrările reclamate de interesele judeţene.

D-l I. Rădulescu fost prefect, în numele consilierilor ţărănişti, promite, ca atunci când vor fi lucrări judeţene vor participa şi colabora sincer, pentru binele judeţului.

După acesta consiliul procedează la alegerea următoarelor comisiuni, în persoana d-lor:

Delegaţia Judeţeană

C. Ghioca, Mişu Păunescu, C. G. Cernătescu şi G. Ştefănescu. Supleanţi: Preot C. Popescu, Ion Al. Marinescu şi I. Mărgăritescu.

Comisia de verificare financiară

D. Hociotă, N. Bălteanu, Neacşu Iliescu, Ion Retevoescu şi C. Mănescu.

Preşedintele comisiei de numiri şi înaintări

Mişu Păunescu

Comisia de recepţii

D. Hociotă, N. Bălteanu Ion Al. Marinescu.

Supleant

C. Ghioca.

Comisia de recrutare

Colonel C. Calotescu.

Supleant

M. Păunescu.

Consiliul de higenă

Preot C. Popescu.

Camera de agricultură

Gr. Bălăceanu şi N. Bălteanu.

Comisia de păşune

C. Mănescu.

Comitet şcolar judeţean

Preot C. Ţicu.

Comisia de rechiziţii.

C. Ghioca.

Supleant

Neacşu Iliescu.

După terminarea şedinţei d-l senator Ioan Purcăreanu declară că prin prezenţa tuturor membrilor, ce fac parte din consiliul judeţean, se dă o dovadă de solidaritate, ce trebue să existe în sânul partidului liberal şi o pildă că toţi îşi cunosc în deajuns rolul, ca exponenţi ai acelora cari i-au ales şi trimis în consiliul judeţean, ca să reprezinte interesele lor şi ale judeţului.

La ora 1 d. a. şedinţa a luat sfârşit.

Pentru văduvele şi orfanii de războiu

Văduvele şi orfanii de războiu, cari îşi fac schimbări în situaţia familiară sunt avizaţi să-şi trimită cereri cu actele necesare pentru stabilirea de pensii şi rectificarea titlurilor, la serviciul pensiilor militare din Ministerul apărării naţionale, Calea Griviţei Nr. 28.

Iar văduvele şi orfanii de războiu cari nu au primit pensiile la timp sau restanţele la pensii, să-şi facă cereri sau reclamaţii personale şi în scris administraţiei financiare locale şi în caz de nesatisfacere a cererei, direct casei generale a pensiilor din Bucureşti.

Ultima circulară a serviciului pensiilor militare, anunţă că de aceste două instituţii vor fi serviţi toţi orfanii şi văduvele de războiu.

BIEŢII PROFESORI!

Comentându-se într'o foaie locală sinuciderea elevului Niculescu din clasa VI-a a liceului Brătianu, — într'un articol, a cărei răspundere şi-o asumă Vlad Furtună, — se scrie astfel despre profesorii dela liceu:

„Greşala celor dela liceul Brătianu este rezultatul patimei personale sau simtomele inconştienţei. Pe mormântul încă proaspăt prietenii deplâng moartea colegului, pe când unii dintre profesori fac chefuri prin localuri rău famate, joacă cărţi la cot cu oricine. ca apoi să se erijeze în moralizatori. Iar ministrul şcoalelor se străduie să facă educaţie şcolară: Cu cine?".

Va să zică, după Vlad Furtună, dacă unul sau doui profesori fac chefuri sau joacă cărţi, — corpul întreg profesoral este impropriu să facă educaţia tineretului şi să-l moralizeze. După Vlad Furtună, corpul întreg profesoral lipseşte complect dela datoria sa, şi este pur şi simplu *inconştient* de sus până jos, îndată ce unul sau doui profesori fac greşeli, care li se trec cu vederea tuturor celorlalţi muritori, de exemplu ofiţerilor, inginerilor avocaţilor până şi magistraţilor.

Şi cine, oameni buni, aruncă asupra corpului profesoral verdicte atât de aspre; cine le cere profesorilor o viaţă de călugări schimnici şi chiar de pustnici? Cine este ferocele moralizator, cine îi crede pe toţi profesorii *inconştienţi* şi incapabili de a elimina pe un elev, îndată ce unul doui dintre profesori fac — să zicem chefuri, ori joacă cărţi sau table la o cafenea?

El este Vlad Furtună, adică tipul care nici nu ar putea să ne spună din ce trăeşte, tipul, care se tăvăleşte în cea mai puturoasă mocirlă, stând veşnic în cafenele, unde este prea bine cunoscut ca un amant înfocat al jocului de cărţi şi de table, — tipul, care şantajează şi ameninţă spre a-şi stoarce abjectele sale mijloace de existenţă. Vlad Furtună este tipul, care prin falşuri şi fraudă şi prin protecţia unor oameni politici şi nepolitici, cărora le este slugă, a scăpat şi de serviciul militar, deşi este tot atât de solid la trup, pe cât este de murdar la suflet.

Dar cum să nu umble el cu capul sus şi cu mânuşile în mână, cum să nu sfideze, cum să nu terorizeze, să nu şantajeze el lumea în Piteşti şi din Argeş, pe câtă vreme din mâinile justiţiei a scăpat întotdeauna, nu prin puterile lui, ci prin silinţele şi stăruinţele câtorva protectori?

El pe profesori, i-a mai acoperit de multe ori cu balele sale. Fiind însă dat în judecată de directorii şcoalelor secundare din Piteşti, — juraţii au binevoit să-l facă scăpat iar avocaţii sumedenie i-au sărit în ajutor, — unii stăruind pentru el din umbră, iar alţii necodindu-se ca în văzul tuturor să-i ia apărarea şi să-i ridice osanale la bară. Şi acuma, de sigur, aceşti avocaţi s'ar înbulzi, ca să-l scoată iarăşi alb ca şi coala de hârtie, dacă, prin imposibil, direcţia liceului ar mai încerca să-şi pue mintea cu el.

Şi totuşi, auzim şi noi, că unii inculpaţi nu-şi pot găsi apărători. Nu vor avocaţii să-şi pună obrazul pentru anumite fapte. In Piteşti însă avocaţii, recrutaţi poate dintre foştii elevi ai liceului Brătianu, — nu au nici o jenă, ca să pledeze pentru Vlad Furtună şi chiar să arunce şi cu aluzii necuviincioase în foştii lor profesori. Dar chiar şi dacă susţinătorii lui Vlad Furtună n'ar fi fost elevii liceului Brătianu, s'ar cuveni poate, ca unui corp profesoral, ca cel dela liceul nostru de băeţi, să i se aducă omagiul de a se face gol în jurul unui atât de abject individ, care din pieptul său puturos ca o latrină, asvârle mereu cu lături asupra profesorilor. Cum să mai creadă bieţii profesori în laudele şi în mărturisirile de dragoste, cu care foştii lor elevi îi îndoapă la vreo masă, la vreo aniversare? In orice caz, nu atât de impasibilă ar sta opinia publică întreagă, dacă Vlad Furtună n'ar avea tactica de a-şi rezerva atacurile numai pentru corpul profesoral.

Nu susţinem, bineînţeles, că n'ar avea dreptul până şi un Vlad Furtună, să comenteze şi să critice hotărârea profesorilor de a elimina un elev. Nu susţinem, de sigur, că nu i'ar fi

fost permis, până şi acestui tip să-şi arate nemulţumirea asupra măsurilor luate de profesori. Susţinem însă, că nu-i era permis să generalizeze dela un caz, două, şi să sublinieze activitatea tuturor profesorilor prin calificative ofensătoare, extrem de ofensătoare. Nu-i era desigur permis să scrie că: *Greşala celor dela liceul Brătianu este rezultatul patimei personale sau simtomele inconştienţei*".

In polemicile cu caracter politic se pot schimba şi arunca invective cât de aspre. Publicul cititor este până la un punct prevenit, iar cel lezat poate la rându-i să răspunză cu vârf şi îndesat. Aci este însă cu totul altceva:

De aceea, noi ne mirăm că prin unele locuri Vlad Furtună este încă primit cu uşile deschise, şi că la strâmtoare când se află, îi vin mereu ajutoare de prin barou şi de prin alte părţi.

Primăria Comunei Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de **5 Iulie** 1934, ora 10 dim., se va ţine licitaţie cu termen de urgenţă în localul acestei primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei comptabilităţei publice, pentru furnizarea următorului furaj, necesar la hrana vitelor dela salubritatea comunală până la recolta anului viitor 1935, şi anume:

136.080 Kgr. fân,
21.600 „ pae de ovăz.
32.120 „ ovăz boabe, şi
20.440 „ tărâţe.

Furnizarea acestui furaj, se va face în termen de 15 zile, dela data aprobărei licitaţii şi furajul va fi de bună calitate din recolta anului curent şi va întruni condiţiunile caetului de sarcini al comunei şi caet de sarcini tip publicat în Monitorul Oficial Nr. 183 din 9 August 1931, şi pe care domnii furnizori le pot vedea în ori-ce zi de lucru în cancelaria primăriei.

Ofertele vor fi însoţite de garanţia legală de 5 la sută.

Furajul va fi adus la grajdurile comunale şi se va lua în primire de D-l Medic-Veterinar al comunei şi comisia de recepţie.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu dispoziţiunile art. 88-110 din legea contabilităţei publice, regulamentul Oficiului Central de licitaţie şi normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Primar, **Cornel Zamfirescu**

Secretar General,
G. M. GEORGESCU

Nr. 5899
1934 Iunie 4

D-l Avocat Romulus Teodorescu despre gospodăria comunală

D-l Romulus Teodorescu fiind intervievat de Vlad Furtună, la întrebarea: Ce calităţi credeţi că ar trebui să aibă un bun gospodar orăşenesc, *d-sa răspunde că: „Trebuie să fie urbanist, pentru a putea face o adevărată gospodărie orăşenească. Urbanistul este artistul care.....". Cum se vede foarte grele condiţiuni îl pune d-sa primarului nostru, şi de aceia, nici nu ştim pe unde şi cum să-l găsim pe cel sortit să fie părintele oraşului. In cazul acesta, primarul nici n'ar trebui să fie ales şi prin votul celor din str. Libertăţei şi de sub dealul cimitirului. Pe un artist nul poate înţelege şi aprecia gloata oamenilor de rând. Ar urma deci, ca primarul să fie numit, iar nu ales prin votul universal.*

De aceia, D-l Romică, fără a da pe faţă un vot de blam primarilor de până aci, la întrebarea: S'a lucrat în acest sens *(în sensnl urbanistic)* până azi la primăria noastră, *răspunde: „Nu cunosc planurile celor cari au gospodărit oraşul nostru în ultimii ani răspunde d-l Teodorescu. Bănuesc că toţi cari s'au perindat la primărie au avut un plan iniţial bun; dar fie din lipsa timpului necesar, fie din lipsuri financiare nu şi l-au putut realiza. In orice caz fiecare a lăsat câte ceva în urmă, care le evidenţiază temperamentul. Nu mă împac însă cu metoda trecutului".*

Fără a-şi arăta pe faţa părerile, d-sa lasă totuşi să i se vadă lipsa de entuziazm pentru tot ce s'a realizat în trecut în oraşul nostru. Este aceasta o mărturisire, care desigur, că nu poate să-l încânte în în primul rând pe d-l Marin Popescu. Este, orice s'ar zice, o şearje la adresa operei edilitare a d-sale în declaraţiile d-lui Romulus Teodorescu. Dar şi mai aspru este d-sa, când spune că în vederea alegerilor comunale din trecut şi pentru a se putea căpătui un partizan politic, de meserie tăbăcar, i s'a dat acestuia să facă o stradă „care a devenit improprie după foarte puţin timp şi un chin chiar pentru aceia în folosul cărora părea că se realizase".

In sfârşit, gravă de tot este şi declaraţia că şi „azi se resimte lipsa apei". Adică să nu avem apă, nici după ce mai acum doui ani s'a dublat cu aproape cinci milioane de de lei captarea apei! Ar trebui să se cerceteze lucrurile cu seriozitate. Să nu se mai mulţumească primăria noastră cu recepţii sgomotoase cu şampanie şi cu discursuri în neştire. Puţurile din urmă au fost croite şi făcute după capul lui Schmidt şi neaprobate de Consiliul technic superior din Ministerul lucrărilor publice. Prea se grăbesc autorităţile, şi cele locale şi cele de aiurea, ca să facă nevăzute tâlhăriile. Să nu avem nici acum apă? E grav de tot.

O învârteală a lui Novacovici

Aproape zilnic se vede pela Casa Asigurărilor sociale individul Traian Novacovici, cu diferite afaceri. Dânsul, sub pretextul că vine să servească pe meseriaşi, umblă prin biurorile Casei Asigurărilor şi prin corespondenţă, ameninţând pe unii funcţionari, că-i va da afară şi că-i va expluza, peste . . . graniţă, când va veni ia putere.

Acest individ care a trăit ca un parazit pe spinarea muncitorilor şi care a speculat până şi boala tatălui său, încasând dela Casa Asigurărilor sume de bani sub diferite forme, are îndrăsneala să se erijeze în conducător al muncitorimei.

Fiind un profitor şi un periculos agitator, căci de când a venit în ţară numai agitaţii întreţine printre muncitori, autorităţile au datoria să-l supravegheze în deaproape.

Acum de curând, prin surprindere individul Novacovici obţine dela Bucureşti, peste capul Casei de Asigurare din Piteşti, o comandă de 20.000 carnete de asigurare pe preţul exagerat de 120.000 lei. Cum noi ştim, că nici oodată Novacovici n'a fost şi nu este tipograf, nu putem în deajuns să ne mirăm atât de îndrăsneala lui cât şi de inconştienţa protectorilor lui din Bucureşti. Novacovici niciodată nu s'a gândit să facă pe tipograful şi nici urmă de tipografie nu se zăreşte în atelierul său de înrămat şi de legat cărţi. De acea, aducem cel puţin la cunoştinţa Camerei de Comerţ din localitate, pentru a cerceta dacă individul Novacovici îşi are înscrisă firma de tipograf şi dacă plăteşte cuvenitele taxe.

De asemenea, am dori să se facă o cercetare asupra drepturilor de cetăţenie ale acestui domn, precum şi asupra ţărei şi a epocei în care şi-a făcut serviciul militar.

Primăria comuna Urbană Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 23 Iulie 1934, ora 16/4 p. m/. se va ţine licitatâţie în localul acestei Primării, cu termen de urgenţă, cu oferte închise şi sigilaate, fără drept de supra oferte, conform legei comptabilităţei publice, pentru furnizarea a 40 vagoane cu lemne /400.000 Kgr/, lemne de foc de bună catitate, metri de fag, carpen şi ştejar, eseţă tare, necesare localurilor Primării, în cursul anului financiar 1934—1935.

Aceste lemne se vor preda la salubritatea comunei, în termen de 30 zile dela aprobare, şi se vor cântări şi lua în primire de Comisia de recepţie.

Condiţiunile de furnizare, vor fi cele întocmite de Primărie şi cele prevăzute în caetul de sarcini tip.

Concurenţii vor dovedi cu acte că, au firmă înscrisă şi ofertele vor fi însoţite de garanţia legală.

Art. 88—110 din Legea contabilităţei publice, Normele Generale de licitaţii şi Regulamentul Oficiului Central de Licitaţie sunt aplicabile acestei licitaţii.

Primar, **Cornel Zamfirescu**

Secretar General
G. M. GEORGESCU

Nr. 3524
1934 Iunie 22

Primăria Comunei Urbane Piteşti
Serviciul administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de 16 Iulie 1934, ora 16/4 p. m/. se va ţine licitaţie cu termen de urgenţă, în localul Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei comptabilităţei publice, pentru darea în antrepriză a următoarelor lucrări şi anume:

1). Pentru refacerea pavajului de asfalt pe diferite străzi ale oraşului atât partea căruţabilă precum şi trotuare conform caetului de sarcini şi devizul întocmit de serviciul technic al comunei, în sumă de lei 64000.

2). Pentru repararea pavajului de bolovani de râu, pe diferite strade din oraş, conform caetului de sarcini şi devizul întocmit de Serviciul Technic al comunei, în sumă de lei 90000 şi.

3). Pentru reparezea pavajului cu dale de bazalt pe pe trotuarele şi străzilor din oraş, conform caetului de sarcini şi devizul întormit de Serviciul Technic al comunei în sumă de lei 32.000.

Caetul de sarcini şi devizele se pot vedea în ori-ce zi de lucru la cancelaria Serviciului Technic al comunei.

Concurenţi vor avea firme înscrise, ofertele vor fi însoţite de garanţia legală şi vor întruni condiţiunile normelor de licitaţii.

Art. 88—110 din Legea comptabilităţei publice, Normele Generale de Licitaţii şi regulamentul oficiului Central de Licitaţie, sunt aplicabile acestei licitaţii.

Primar, **Cornel Zamfirescu**

Secretar General,
G. M. GEORGESCU

Nr. 7515, 7579, 7755,
1934 Iunie 22

INFORMAŢIUNI

La 29 Iulie vor fi convocate colegiile agricole judeţene, pentru ca în conformitate cu noua lege a camerilor profesionale să se procedeze la alegerea nouilor camere de agricultură.

—

In şedinţa consiliului comunal dela 14 Iunie a. c. s'a adus la cunoştinţă că Ministerul de Interne a confirmat ca primar al oraşului Piteşti pe d-l Cornel Zamfirescu, iar ca ajutori de primar pe d-nii: Constantin Dan, N. N. Bobancu şi Iorgu Zănescu.

—

Prin noua lege care a redus numărul Camerilor de Muncă, a fost desfiinţată şi Camera de Muncă cu sediul în Piteşti, artibuindu-se jud. Argeş la Craiova, iar jud. Muscel la Ploeşti. In Piteşti n'a mai rămas nici o secţiune a acestei Camere.

—

Pentru societatea „Sprijinul Bătrâneţilor" iD-l I. Mirescu, fost comerciat, a dăruit suma de lei 100.000, din venitul cărora să se ajute azilul de infirmi. Acest azil merită toată solicitudinea şi comitetul de doamne, care sub coducerea d-nei Stavăr îl administrează, este vrednic de toate laudele.

In 14 ani dela infiinţarea lui, s'a încasat din baluri şi mici donaţii, suma de lei 915.000, din care s'a depus în casa primăriei Piteşti lei 556.000 iar restul s'a cheltuit cu reparaţii, îmbrăcăminte şi hrană, căci, cu ceeace dă anual comuna pentru întreţinere, nu se pot acoperi cheltuelile bugetului, care este de 205.000, lei.

In azil sunt adăpostiţi 40 de bătrâni. Acum în urmă se deschide pentru societatea „Sprijinul Bătrâneţilor" o perspectivă foarte frumoasă, prin faptul că d-l Ion Stănescu proprietar de hoteluri în Bucureşti, a hotărât să construiască pe socoteala sa în oraşul Piteşti, un alt azil în condiţiuni mai bune.

Lucrările au şi început, pentruca la toamnă să fie gata.

TIPOGRAFIA „ARTISTICA" P. MITU — PITEŞTI Strada Şerban Vodă No. 70. Redactor Responsabil Ştefan Brusa

ANUL II No. 8 — 2 LEI EXEMPLARUL — PITEŞTI, 15 AUGUST 1934.

GAZETA ARGEŞENILOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
PITEŞTI Str. Industriei No. 1

Anunciuri comerciale şi orice articole se primesc
LA TIPOGRAFIA „ARTISTICA" — PITEŞTI

Director proprietar
VASILE A. PURCAREANU

BANUL NOSTRU

Contractul Stewart, care a fost încheiat în condiţiuni atât de oneroase şi dăunătoare pentru statul Român, s'a reziliat tot de către aceia cari îl încheiaseră, dovedindu-şi astfel incapacitatea.

Datorită r e z i l i e r e i, această afacere a ajuns înaintea Comisiunei de arbitraj, care judecând-o, a condamnat statul să plătească despăgubiri de 55 milioane lei.

Desigur că această sumă — şi din nefericire nu este singura — va fi achitată de noi toţi contribuabilii, cari vom fi obligaţi să muncim zi şi noapte pentru a putea plăti impozite cu cari să se facă faţă nu nevoilor reale ale ţării, ci consecinţelor relei administrări.

In această chestiune au cuvântul în special negustorii şi industriaşii, cari în starea economică de azi, suportă cea mai mare parte din sarcinile ţării, pentru a se putea plăti urmările actelor greşit săvârşite de acei guvernaţi ai noştrii, cari nu au nici un fel de răspundere.

E momentul, dacă Statul nu are la îndemână mijloace legale, actualul parlament să voteze o lege ca miniştrii şi conducătorii de instituţiuni, cari din nepricepere sau din rea credinţă, aduc daune vădite statului, să fie traşi la răspundere, plătind actele săvârşite cu averea lor, de multe ori nejustificată.

Astfel s'ar pune stavilă a mai vedea în fruntea ministerelor şi instituţiunilor oameni, cari ar avea ei nevoe să fie conduşi iar nici de cum să fie conducători.

Contribuabilul r o m â n, care se desinteresează de ce se face cu banul lui strâns cu atâta trudă, ar trebui să reacţioneze, cerând sus şi tare stabilirea răspunderilor şi înfierarea acelora cari abuzează de posturile ce le ocupă, fără să fie suficient pregătiţi.

Radu Ef. Ionescu
Comerciant
Preşedintele Camerii de Comerţ şi Industrie
Secţia Piteşti

Avocatul Th. Simionescu acuzat de trafic de influenţă

Poliţia Piteşti a înaintat Parchetul de Argeş următoarea adresă No. 467 din 4 Iulie 1934.

Avem o n o a r e a vă înainta alăturatul dosar, din care se constată că D-nii Teodor Simionescu avocat din Piteşti şi G. Niculescu, fost primar al comunei Păduroiu-Argeş, au luat dela supusul jugoslav Neby Abdiramovici cu domiciliul în comuna Păduroiu-Argeş, suma de lei 1.000 obligându-se a interveni pe lângă un oare care funcţionar al Ministerului Muncii pentru a-i prelungi termenul de şedere în tară, fără însă a se achita de această obligaţie, ci ceva mai mult i-a mai pretins 5.000 lei ca să dea acelui funcţionar, care arată că ar fi fost secretar general la Ministerul Muncii. Rugându-vă să binevoiţi a dispune cercetarea acestui fapt, pentru a se stabili cine este acel pretins funcţionar al Ministerului Muncii care a cerut cei 5.000 lei şi tot odată a se constata dacă nu este cazul a se deschide acţiune publică celor doui pârâţi Teodor Simionescu şi G. Nicolescu pentru faptul de trafic de influenţă, în plus primului pârât i se poate aduce şi invinuirea că f a p t a sa, dacă se adevereşte constitue o indelicateţe profesională, în ceeace priveşte exerciţiul profesional de slujitor al barei.

Şeful Poliţiei,
(ss) I. Guter

PLATA SALARIILOR PE AUGUST

Ieri s'a dat publicaţii decretul pentru plata salariilor pe luna August.

Suma totală a salariilor şi a cheltuelilor diverse de personal se cifrează la un miliard, 68 milioane, 705 mii, 427 Lei.

După satisfacerea nevoilor pentru cheltueli de salarii plusurile ce vor rezulta la ministere vor putea fi utilizate şi pentru angajări, lichidări, ordonanţări şi plăţi, reprezentând d r e p turi cuvenite pe lunile anteriore ale anului financiar 1934-1935.

Plăţile în limita acestui decret se vor face dela 20 August — 20 Septembrie.

JUSTIŢIA DE CLASA

PARCHETUL LA DISPOZIŢIA AVOCATULUI THEODOR SIMIONESCU

Asociaţia Generală a Presei Române, luând cunoştinţă de sălbatica agresiune săvârşită asupră-mi de avocatul Theodor Simionescu în chiar pretoriul Tribunalului de Argeş, — a protestat cu toată energia, atât prin întreaga presă din Capitală înfierând-o, cât şi printr'o reclamaţiune adresată Ministerului de Justiţie, cerând, ca „autorităţile în drept să cerceteze în mod serios cazul şi să sancţioneze cu toată severitatea legilor agresiunea săvârşită". In aceiaşi termeni energici a protestat şi Federaţia generală a Presei din Provincie, atât pe lângă D-l N. Aronescu, prim preşedinte al Tribunalului Argeş, cât şi pe lângă D-l V. Antonescu, Ministru de Justiţie.

In urma acestor protestări, Ministerul de Justiţie, ordonă la 6 Iunie D-lui Prim Procuror de Argeş să ancheteze cazul şi să-i refere. Iar în ziua de 16 Iunie 1934 D-l Prim Procuror de Argeş comunică Ministerului că:

„Cu privire la faptul menţionat în reclamaţiunea adresată de Federaţia Presei, cu privire la agresiunea suferită de D-l Vasile Purcăreanu, ziarist din Piteşti, s'au făcut primele cercetări de către Poliţia Piteşti, iar actele dresate, au fost trimise de noi cu adresa Nr. 5671 de astăzi Cabinetului de instrucţie local pentru desăvârşirea acestor cercetări, în conformitate cu dispoziţiunile art. 45 pr. p., binevoind a cunoaşte că după terminarea acestor cercetări, voi comunica Dvs. într'un raport detailat rezultatul acestor cercetări".

Ei bine, — pot să spun şi să strig sus şi tare, că de sus până jos această comunicare adresată de D-l Prim Procuror celui mai înalt şef al său, — este cu totul neadevărată. Căci cu privire la reclamaţiunea Federaţiei Presei, şi având ca obiect agresiunea suferită de mine în pretoriul Tribunalului, nici o cercetare nu se făcuse până în ziua de 6 Iunie, când D-l Prim Procuror arată totuş Ministerului, că deja „s'au făcut primele cercetări de către Poliţia Piteşti".

S'au făcut într'adevăr cercetări de Poliţia Piteşti, dar aceste cercetări le ordonase D-l Prim Procuror mai înainte de a fi sosit la 6 Iunie ordinul Ministerului de Justiţie, şi nu în urma vre-unei reclamaţiuni, din partea Asociaţiei Generale a Presei şi Federaţiei Presei, care nici nu-i sosise până la 6 Iunie, sau din parte-mi. Eu însă, prezentându-mă plin de sânge imediat după agresiune, şi la D-l prim preşedinte N. Aronescu şi la D-l procuror Dan, şi reclamându-le verbal cazul, — nici un fel de cercetare nu s'a pornit de către nimeni. Cu un cuvânt, s'a afirmat un sfruntat neadevăr, când de către d-l prim procuror s'a comunicat Ministerului de Justiţie, că la 6 Iunie 1934 relativ la agresiunea suferită de subsemnatul se şi făcuse primele cercetări de Poliţia Piteşti. Nu, cu privire la agresiunea suferită de subsemnatul nu se făcuse nici o cercetare, precum nu s'a făcut nici până astăzi.

In schimb parchetul prin d-l procuror Dan, îndată ce în chiar ziua agresiunei săvârşită asupră-mi de către avocatul Theodor Simionescu, precum şi la 25 Mai, primeşte 2 plângeri ale acestuia, pline de cele mai revoltătoare minciuni, — se şi pune în acţiune şi îi ordonă de grabă poliţiei Piteşti să facă cercetări şi să dreseze acte.

Numai aşa se explică pentruce, mai înainte de 6 Iunie, când se primise ordinul dela Minister, — Poliţia Piteşti începuse unele cercetări, care însă în nici un caz nu priveau agresiunea sălbatecă suferită de mine chiar la uşa baroului de Argeş.

De altfel, nici nu ar fi avut nici un rost, ca parchetul să ordone poliţiei să facă cercetări în chestia agresiunei, pe care am suferit-o, nu pe stradă, şi nici la maidan, ci chiar în pretoriul Tribunalului, la 2 paşi de uşa parchetului. Poliţia nu putea avea nici un rol în chestia aceasta întâmplată chiar la Tribunal. Prin urmare, este mai presus de îndoială, că s'a comunicat un neadevăr Ministerului de Justiţie prin adresa Parchetului Nr. 5.672 din 16 Iunie 1934.

Dar nu e numai atât. După cum am arătat mai sus în ziua de 25 Mai 1934 avocatul Th. Simionescu reclamă parchetului că în acea zi, dânsul trecând cu trăsura pe B-dul Elisabeta, i-aşi fi adresat înjurături, spunându-i între altele: Pungaş, excroc, bandit.

Eu la Parchet am declarat că: „In ziua de 25 Mai trecând pe B-dul Elisabeta cu D-l avocat Nae D. Popescu am întâlnit o trăsură şi până să văd pe cel dinăuntru, l-am şi auzit pe reclamantul de azi strigându-mi din trăsură cuvintele: „Am să-ţi arăt eu ţie", şi m'a înjurat, la care eu, mai mult pentru mine, căci sunt convins că cei din trăsură nu m'au putut auzi, am răspuns că este măgar, şi aceasta ca un răspuns la ameninţarea şi înjurătura lui".

Totuş, ca culme, D-l procuror Zaharia mă găseşte tot pe mine vinovat. De necrezut, dar aşa este. Prin rechizitoriul său introductiv Mr. 6555, D-sa scrie răspicat: „Că sunt indicii suficiente că Vasile Purcăreanu a comis faptul de insultă, prevăzut şi pedepsit de art. 299 c. p.".

Va să zică: la 24 Mai Th. Simionescu avocatul, la uşa baroului mă atacă sălbatec pela spate, îmi brăzdează cu ciomagul ţeasta capului şi obrazul drept, mă isbeşte, cu alte cuvinte, de moarte, — iar în ziua următoare, la 25 Mai, ameninţă şi mă înjură ţigăneşte din fuga trăsurii faţă fiind d-nii Aslan şi avocat N. D. Popescu, — şi vinovatul? Vinovatul sunt tot eu. Aşa scrie, aşa hotărăşte fără şovăire, D-l procuror Zaharia, — adică prietenul avocatului Th. Simionescu.

Şi groasnic de insultător este, că nici şeful direct al D-lui procuror Zaharia, nici D-l prim procuror Toma Popescu, nici alţii mai mari din Piteşti şi din Bucureşti nu se ridică împotriva unor asemenea atitudini.

Este greu, recunosc, că este şi foarte periculoasă lupta pe care o duc. Cine astăzi, în vremea laşităţii atât de întinse şi de adânci, mai îndrăsneşte să discute în public rechizitoriul intro-

ductiv al unui procuror? Eu însă, cu orice riscuri, voiu continua să strig împotriva nedreptăţei ce mi se face, împotriva justiţiei de clasă, pe care o credeam de mult înmormântată. Trebue odată să se trezească, dacă nu organele superioare ale Justiţiei, cel puţin opinia publică, cea de-a patra, şi totuş cea mai tare putere în Stat.

V. P.

Prefectura Judeţului Argeş
Serviciul Administraţiei Generale

Nr 12792
1934 August 18

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa generală că în ziua de 4 Septembrie 1934, orele 10 dimineaţa se va ţine licitaţie publică, cu oferte închise şi sigilate, în localul acestei prefecturi, pentru darea în antepriză a următoarelor lucrări:

1. Construcţia unui pod de lemn de stejar pe drumul judeţean Drăguţeşti-Păduroiu km. 3+580 peste râul Cotmeana, în valoare de 180.000 lei, după deviz;

2. Aprovizionarea a 824 m. c. pietriş ciuruit de râurile Olt şi Topolog, pe drumul judeţean Budeşti-Olanu, Km. 6-30 în valoare de 72.980 lei după deviz;

3. Aprovizionarea a 534 m. c. pietriş ciuruit din râul Olt, pe drumul judeţean Goranu-Jiblea între km. 0+000--6+000 în valoare de 49.880 lei, după deviz;

4. Construcţia unui podeţ cu tuburi de beton armat la km. 14+309 pe drumul judeţean Braduri-Slobozia, în valoare de 24.000 lei, după deviz;

5. Reparaţia podurilor depe drumul judeţean C. de Argeş-Aref, km. 6+271 şi 13+807, în valoare de lei 45.000, după deviz;

6. Lucrarea de introducerea unei guri de apă în arhiva tribunalului Argeş, în valoare de lei 8.500;

7. Facerea sobelor necesare biurourilor tribunalului Argeş şi diverse lucrări în legătură cu construcţia acestor sobe, în valoare de lei 155.000, după deviz;

8. Imprejmuirea parcului prefecturei Argeş în partea dinspre strada Primăverei, în valoare de lei 33.000, după deviz;

9. Aprovizionarea a 200 m. c. pietriş pe drumul comunal Colţu-Satul Nou, km. 0—4, în valoare de lei 60.000, după deviz;

10. Aprovizionarea de pietriş pe drumul comunal Primăria-Fr. Viermescu, Km. 0—1+500 precum şi complectarea umpluturilor la capetele podului executat pe acelaş drum, în valoare de lei 42000 după deviz.

11. Construcţia a două podeţe tubulare de 0,50 m. diametru pe drumul comunal Primăria-Fr. Viermescu, în valoare de lei 8.000, după deviz;

12. Repararea învelişului prefecturei Argeş, în valoare de ei 47.000, după deviz.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilităţei publice, regulamentul oficiului central de licitaţie şi normele publicate în Monitorul Oficial Nr. 127 din 4 Iunie 1931.

Pentru a putea participa la aceste licitaţii, concurenţii vor face dovadă că îndeplinesc condiţiunile de capacitate juridică, technică şi economică.

Toate persoanele care vor lua parte la licitaţii, vor depune pe lângă oferte, cari vor fi scrise clar, fără ştersături, arătându-se rabatul în cifre şi litere, şi o garanţie provizorie de 5% din valoarea lucrărei ofertele făcându-se în conformitate cu caetele de sarcini, cari pot fi văzute împreună cu devizele, în fiecare zi de lucru între orele 8—13 la sediul acestei Prefecturi.

Prefect delegat,
ANTONIU

Şeful Serviciului,
ŞTEFAN ARICESCU

Primăria Com. Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de *10 Septembrie 1934, orele 10* dimineaţa, se va ţine licitaţie, în localul acestei Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra-oferte, conform legei contabilităţei publice, pentru darea în antrepriză, a următoarelor lucrări şi anume:

1) Executarea fondaţiei şi modificarea la construcţie, necesară pentru instalaţia de încălzirea băilor şi teatrul comunal din Piteşti —, conform devizului întocmit de serviciul technic al comunei în sumă de lei 31.500.

2) Inlocuirea cazanelor şi executarea transformărei, necesară pentru încălzirea apei la instalaţia Băilor Comunale conform devizului întocmit de serviciul technic al comunei, în sumă de lei 516600 şi

3) Furnizarea şi montarea unui coş de fum de fier, pentru instalarea încălzirii Băilor şi Teatrului Comunal conform devizului, întocmit de serviciul technic al comunei, în sumă de lei 42.000

Aceste lucrări, se va executa, conform devizelor, şi caete de sarcini, întocmite de serviciul technic al comunei, şi aprobate de *Consiliul Technic Superior* prin Jurnalul Nr. 201 din 15 Septembrie 1932, şi care se pot vedea în ori-ce zi de lucru în cancelaria primăriei şi la serviciul technic al comunei.

Concurenţii, vor putea licita şi parţial şi în total, iar ofertele vor fi însoţite de garanţia legală de 5% şi vor dovedi că are firmă înscrisă la Tribunal, şi nu au fost radiate până în prezent.

Concurenţii vor dovedi, cu acte că au capacitatea de a licita, cerută de legea contabilităţei publice, normele generale de licitaţii şi regulamentul pentru funcţionarea oficiului de licitaţie.

Art. 88—110, din legea contabilităţei publice, normele generale de licitaţii şi Regulamentul Oficiului central de licitaţie, sunt aplicabile acestei licitaţii.

Primar, Cornel Zamfirescu

Secretar General,
G. M. GEORGESCU

No. 10277
1934 August 8

Tribunalul Judeţului Argeş
Secţia I-a

Afipt No. 2867

1934 Iulie 31

D-l Judecător Sindic al Tribunalului Argeş la falimentul Ion I. Predescu din Piteşti, în baza sentinţei comerciale No. 90/929 a Trib. Argeş S. II a cerut cu adresa No. 370/934 înreg. la No. 12369/934 şi acest Tribunal prin jurnalul No. 4066 /934 a încuviinţat a se vinde cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş S. I averea imobilă a falitului Ion I. Predescu compusă astfel.

1) Un imobil situat în Piteşti Str. Târgu din Vale No. 30, în suprafaţă de 587.02 m. p. pe care se află construite 2 (două) corpuri de case cu curte şi grădină; unu din aceste corpuri cu faţadă la Str. Târgu din Vale, se compune din parter şi etaj, construcţie de zid masiv, învelit cu tablă de fier, având la parter o prăvălie, o cameră şi alte trei camere pentru depozit, iar la etaj trei camere bucătărie, bae, cămară şi closet o sală, parte deschisă şi parte închisă cu geamlâc instalaţie de apă şi lumină electrică. Al doilea corp, în curte, se compune din 2 (două) camere, construcţie de zid masiv învelit tot cu tablă. In curte se mai află o magazie de lemn de brad vechiu şi un coteţ pentru păsări, construcţie din beton de ciment şi cărămidă şi acoperit cu plăci de beton armat. Imobilul se învecineşte la R. cu Str. Târgu din Vale la Apus cu proprietatea Gr. Moraru, iar la M. Noapte şi M. zi cu proprietăţile Aron Băiulescu.

Din relaţia dată de grefa Trib. Argeş s. I-a constată că asupra averei ce se vinde nu există nici o sarcină. Vânzarea şi adjudecarea sus menţionatei averi se va face în pretoriul Tribunalului Argeş Secţia I-a în ziua de 28 Septembrie 1934 ora 13 din zi.

Licitaţia va începe dela suma de lei 322.028 (trei sute două zeci şi două de mii două zeci şi opt, aşa cum s'a fixat de expert.

Sunt somaţi toţi acei care vor pretinde vre'un drept de chirie sau arendă de ipotecă sau privilegiu ca mai'nainte de termenul vânzărei să'şi arăte pretenţiile lor tribunalului, mai târziu nefiind ţinute în seamă.

Dos. No. 3388/93

Prim Presedinte,
G. G. Vlădescu

Sef Portărel,
S. FRÂNCU

Tribunalul Judeţului Argeş
Secţia I-a

Afipt No. 3101

1934 August 14

D-lui Judecător Sindic al Tribunalului Argeş la falimentul Băncii Ţăranilor Argeşeni din Piteşti lucrând în numele creditorilor acestei bănci în baza sentinţei comerciale cu No. 57 /928 a Trib. Argeş s. II-a investită cu formula executorie No. 299/928 prin care are să primească dela debitorul Ion C. Durănescu fost casier al B-cei Ţăranilor Argeşeni domiciliat în comuna Humele Pl. Teleorman Jud. Argeş suma de lei 178.000 cu procent de 12% pe an de la scadenţa cambiilor şi până la achitare plus lei 1000 cheltueli de judecată osebit timbrele şi taxele de executare până la achitare a cerut cu adresa No. 18/929 adresată D-lui Prim Preşedinte al Trib. Argeş s. I înreg. la No. 39.253/928 scoaterea în vânzare cu licitaţie publică în pretoriul Trib. Argeş s. I-a averea imobilă a susnumitului debitor şi acest Tribunal admiţând cererea prin jurnalul No. 7859/929 a încuviinţat vânzarea: *Averea imobilă ce se va vinde este:*

1) Un teren lotul de împroprietărire după legea din 1919 în suprafaţa de trei hectare pământ de cultură din moşia fostă proprietatea Eforiei Spitalelor Civile actualmente vecin la Răs. cu Marin S. Bucşan, la Apus cu planul despărţitor de ceilalţi împroprietăriţi la M. N. cu proprietăţile moşnenilor din comuna Humele şi la M. Zi cu Mihai Badea, iar prin defalcare unde se va atribui.

2) Un petec de pământ dat după legea Rurală din 1864 pomost în sat în mărime ca de 75 arii, vecin la Răs. cu Apa Bucovului, la Apus cu şoseaua vecinală Ioneşti-Ungheni, la M. N. cu moşt. M. Tamaga şi Ion V. Ştefan şi M. Zi cu D-na Viorica Dr. C. Vasilescu-Popescu pe care se află următoarele construcţii: *a)* Una casă de locuit de ostreţe cu două camere şi antreu învelită cu tablă de fier. *b)* Una casă în construcţie de ostreţe învelită cu şiţă ne cercuită ci numai lemne. *c)* Un pătul pe opt furci cu polăţi învelit cu şiţă şi una saia pentru vite ne împrejmuit învelită cu şiţă ambele aceste imobile sunt situate în comuna Humele Pl. Teleorman jud. Argeş: Asupra acestei averi nu există altă sarcină de cât comandamentul emis pentru plata creanţei de faţă. — Vânzarea şi adjudecarea susnumitei averi se va face în pretoriul Trib Argeş s. I-a în ziua de *28 Septembrie 1934* ora 12 din zi. Licitaţia va începe de la suma de lei 200.000. Sunt somaţi toţi acei care vor pretinde vre'un drept de chirie sau arendă, de ipoteca sau privilegiu ca mai înainte de termenul vânzării să'şi arate pretenţiile lor Tribunalului căci mai târziu nu li se va mai ţine în seamă.

Dos. No 7851/928

Prim Preşedinte,
G. G. Vlădescu

Şef Portărel,
D. A. POPESCU

Primăria Com. Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de *27 August 1934*, ora 10 dimineaţa, se va ţine licitaţie în localul acestei Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei comptabilităţei publice, pentru închirierea prăvăliei cu No. 1, cea mare din colţul grădinei publice, din oraş, strada Doamna Bălaşa colţ cu Bulevardul Carol, pentru comerţul de fructe şi flori.

Inchirierea se face pe termen de 3 ani, cu începere dela 5 Noembrie 1934.

Ofertele vor fi însoţite de garanţia legală şi concurenţii vor dovedi cu acte, că au firmă înscrisă la Tribunal.

Art. 88—110 din legea comptabilităţei publice sunt aplicabile acestei licitaţiuni.

Primar, Cornel Zamfirescu

p. Secretar General,
I. POPESCU

No. 10391
1934 August 9

CASA ASIGURARILOR SOCIALE PITEŞTI

STRADA BRATIANU

COMUNICAT

Se aduce la cunoştinţa d-lor alegători şi alegătoare ai Casei Asigurărilor Sociale Piteşti, că termenele pentru întocmirea listelor electorale şi efectuarea alegerilor la Camerile de Muncă au fost fixate prin Inalt Decret Regal No. 2019 /934 după cum urmează:

1. Listele provizorii vor fi întocmite până la 31 August 1934;

2. Aceste liste vor fi puse la dispoziţia publicului până la 15 Septembrie 1934;

3. Contestaţiile vor fi introduse până la 20 Septembrie 1934;

4. Rezolvarea contestaţiilor se va face până la 5 Octombrie 1934;

5. Centralizarea şi tipărirea definitivă a listelor electorale se va face până la 25 Octombrie 1934;

6. Listele definitive vor fi afişate dela 25 Octombrie până la 5 Noembrie 1934;

7. Apelurile vor fi introduse până la 10 Noembrie 1934;

8. Judecarea apelurilor se va face până la 25 Noembrie 1934;

9. Alegerile vor fi efectuate până la 20 Decembrie 1934;

Cu acest prilej facem din nou apel la toţi cei cari au dreptul de vot la alegerile Camerilor de Muncă, să se înscrie din timp în listele noastre electorale, pentru a-şi spune cuvântul lor atunci când vor fi aleşi reprezentanţii lucrătorilor, funcţionarilor particulari şi meseriaşilor în consiliul Camerei de muncă.

Director, BALTAZAR

Şeful Serviciului,
SUHANY

Din isprăvile lui Tică Rătescu

Căile ferate române a trimis Primăriei Piteşti adresa No. 2598 din 29 Mai 1934 în următorul cuprins:

„Conform ordinului primit de noi, din partea organelor superioare C. F. R. cu No. 84145 R. A. / 933, avem onoare a vă înainta un proect din convenţiune ce urmează a se încheea între Regia autonomă C. F. R. şi Primăria oraşului Piteşti, închirierea terenului din faţa gărei Piteşti, necesar Dvs.,

pentru construcţia unei şcoale primare, vă rugăm să binevoiţi a-l studia şi Dvs. şi a ne comunica şi observaţiile ce aţi avea de făcut".

Cum se vede, fostul primar Tică Rătescu, s'a grăbit să zidească în plină iarnă şcoala primară din faţa gărei, fără să fi avut asigurarea, că cel puţin primăria Piteşti nu va plăti şi chirie pentru acest teren mlăştinos. Aceasta e încă o dovadă, că Tică Rătescu este grăbit mai mult ca să arunce praf în ochii oamenilor, decât să facă vreo operă sănătoasă şi temeinică. Va să zică d-l Tică, nu e de ajuns că sileşte pe bieţii copii şi pe profesori să stea într'o şcoală absolut insalubră. Primăria Piteşti este adusă în situaţia tristă de a mai plăti şi o chirie Direcţiei C. F. R., care poate acum să-şi ridice pretenţiunile ori cât de sus. Şi nu i se aplică nici o sancţiune, acestui îndrăzneţ şi gălăgios avocăţel, care din mila lui Armand a fost erijat ca primar al piteştilor.

De altfel, este prea cunoscut şi faptul că şi la facerea actelor de notariat, acest avocăţel procedează cu aceaşi pripă şi neseriozitate. Avem în această privinţă o dovadă palpabilă în actul de vânzare redactat de acest Tică, mai acum un an, când un domn colonel plecat din Piteşti, s'a văzut nevoit să plătească încă vreo 3—4 sute mii de lei, din neglijenţa lui Tică. Bietul colonel cumpărarase o vie şi Tică, care îi făcuse actul pierduse din vedere că această vie mai avea şi o sarcină hipotecară de 3—400 000 lei.

In această privinţă baroul de Argeş ar putea să ia vreo măsură de ordin profesional, în contra unui avocat atât de neglijent.

BISERICA DIN COSTEŞTI
SAU
BASMUL CU COCOŞUL ROŞU

O SFINŢIRE PROVIZORIE!

Biserica din Costeşti, ridicată după nenorocirea cea de pomină, — stă şi acum cu porţile ferecate. Ea nu este încă sfinţită, cu toate că de aproape doui ani este gata. De ani de zile, slujbele bisericeşti şi Sf. Liturghie se oficiează într'o comună de imporzanţa Costeştilor, într'o simplă cameră a şcoalei primare Şi nu din vina preotului paroh C. Stănescu din localitate.

La cererile repetate ale acestuia, Episcopia de Argeş prin referentul său administrator, Părintele Popescu-Broşteni, care la 1 Noembrie 1933 se ducea cu trenul spre Slatina, îi aduce verbal la cunoştinţă, că P. S. Episcop Nichita a stabilit ca chiar Dumineca viitoare să se facă *o sfinţire provizorie* (!) printr'o simplă sfeştanie, la care să ia parte şi protopopul, şi apoi să se slujească în biserică până la sfinţirea ce va urma.

Primind această curioasă veste, — Părintele C. Stănescu printr'o adresă, adresată Episcopiei chiar a doua zi la 2 Noembrie precum şi într'o audienţă avută la 3 Noembrie, când se şi duce la Curtea de Argeş, — îi arată Episcopului întâi că la noi nu s'au făcut de când e ţara românească sfinţiri provizorii prin simple sfeştanii, şi al doilea că mai înainte de a se reda cultului biserica, s'au produs într'ânsa stricăciuni, provenite din neglijenţa antreprizei. Intr'adevăr, oricine vizitează biserica, vede că mozaicul este deja stricat în multe locuri, iar planşeul s'a curbat în jos pe o porţiune întinsă în partea unde se află iconostasul. Preotul în faţa Episcopului său îşi declină ori ce răspundere şi declară că, în condiţiunile propuse, el nu va intra să slujească în biserică.

La această categorică împotrivire Prea Sfinţitul Episcop de Argeş renunţă la proectata sfinţire provizorie şi îi arată preotului, că are stăruinţe şi scrisoare dela I. P. S. Patriarh ca să facă această sfeştanie, care s'ar obişnui în Ardeal.

Planşeul şi mozaicul burduşit.

Văzând că în privinţa stricăciunilor nu i se dă nici un răspuns la C. de Argeş, părintele Stănescu se plânge deadreptul Consiliului Central din Bucureşti, cerând să se ia măsuri pentru a se repara planşeul şi mozaicul. De aci i se răspunde că „Comisiunea pentru administrarea fondurilor pentru Costeşti" şi-a încheiat lucrările şi nu mai dispune de fonduri. Preotul reclamă din nou, atât Episcopiei de Argeş, rugând-o să someze antrepriza, cât şi d-lui inginer Emil Prager, şeful antreprizei. După un schimb de corespondenţe, — rezultatul în privinţa planşeului rămâne egal cu zero. Antrepriza, care prin protecţia nu ştiu cui, îşi retrăsese toată garanţia depusă la licitaţie, pretinde încă vreo 250.000 lei pentru aceste lucrări, pe care le socoteşte ca suplimente.

Alte stricăciuni la turlă şi pictură.

De altfel, biserica aceasta a mai avut şi alte stricăciuni: Astfel, la turla cea mare, la bază, deasupra pandantivelor nu se prevăzuse a se înveli cu aramă şi s'a pus o scliviseală de ciment, care la ploi şi la arşiţa soarelui s'a crăpat, a căzut şi apa s'a infiltrat prin cărămidă, aşa încât s'a stricat acolo şi pictura, curgând în biserică. A fost o mare gâlceavă pe această chestiune, până când în sfârşit pictorul Belizarie din Bucureşti a reparat pictura, deşi nu era în vină.

Aci stau lucrurile. Biserica are încă stricăciuni nereparate şi nu este nici sfinţită, — cu toate că la bătae au fost puse pentru lucrările din Costeşti cam vreo 11 milioane lei strânşi prin colectă publică.

O casă parohială şi o capelă ca vai de lume.

Cu această enormă sumă s'a construit şi s'a pictat biserica, s'a ridicat o casă parohială, prost zidită şi având o pivniţă, în care apa, aproape de un metru, ţâşneşte în permanenţă.

S'a mai făcut şi o capelă la cimitir. Dar această capelă, pe lângă că este foarte îngustă şi lăsată nezugrăvită, mai este şi improprie pentru cultul ortodox, întru cât are altarul aşezat la apus ca la catolici.

Să se arate cum s'au cheltuit unsprezece milioane lei.

Socotelile sunt de sigur în strictă ordine. Sunt facturi şi chitanţe în regulă pentru cele aproape unsprezece milioane cheltuite cu o mână spartă. Mai ales comisiunea întreagă nu a pregetat să vie de atâtea ori cu rapidul cl. I la Costeşti, pentru ca să-şi facă apoi bilanţul impresiilor arhitecturale şi artistice în jurul unor mese copioase în restaurantul gării. De aceea, n'ar strica, dacă pentru lămurirea opiniei publice s'ar publica undeva lista cheltuielilor, arătându-se detailat modul cum s'a ajuns să se cheltuiască aproape 11 milioane, fără ca să se fi făcut lucrările cum trebue.

Se strânge cu talerul pentru odoarele bisericii!

Căci în afară de stricăciunile din biserică, în afară de apa din pivniţa casei parohiale, în afară din strâmta capelă dela cimitir, nezugrăvită şi improprie pentru cultul ortodox prin altarul său aşezat la apus ca la catolici, — mai trebue să înregistrăm cu durere faptul, că această pompoasă biserică nu are nici veştminte cuviincioase pentru preot şi nici odoarele necesare. De aceea, după ce s'au topit cele aproape 11 milioane, autorităţile bisericeşti s'au văzut nevoite să cerşească de pela drept credincioşi odoare, fără nici o sistemă şi fără nici o potrivea'ă cumpărate. Ca şi cum într'o bicerică impunătoare ca cea din Costeşti, ar putea sluji preotul cu veşminte de bumbac de 2—3 mii de lei şi s'ar putea aduna ca într'un bazar policandre, sfeşnice, candele, etc. de diferite mărimi şi alese după gusturi şi puterea pungilor. Atâta neprevedere nu era de aşteptat din partea comisiunii însărcinată cu facerea lucrărilor, comisiune pusă sub înalta supraveghere şi a Patriarhiei din Bucureşti şi a Episcopiei din C. de Argeş. Mai ales, ne miră faptul Părintele C. Dron, din Consiliul Central Bisericesc, cel care a avut, se pare, un rol de prim ordin în această afacere, nu a luat, spre cinstea Bisericii, dacă nu de frica lui Dumnezeu, măsuri, pentru ca, în limitele sumei de aproape 11 milioane, să se fi desăvârşit toate lucrările, şi să se fi înzestrat din plin biserica şi cu odoare şi cu veştminte demne.

Ba încă, o bună administraţie ar fi reţinut din cele 11 milioane de lei o sumă, care transformată în efecte publice, ar fi dat bisericii mijlocul de a preîntâmpina cheltuelile de întreţinere şi de reparare, de care desigur va avea nevoe.

Şi primarul ţărănist Vişan nivelează curtea bisericii.

Ca culme, şi primarul ţărănist Vişan din Costeşti, a găsit de cuviinţă să-şi bată joc de cele sfinte, luând din bugetul comunei peste 200.000 ei pentru a amenaja şi nivela curtea din jurul bisericii. Oricine însă îşi aruncă ochii în această curte, vede îndată că din această frumoasă sumă, partea cea mai mare a luat un alt drum. In curte s'a asvârlit în loc de pietriş mărunt, — un prundiş mare de rău, ceeace te împiedecă la mers. E drept, că primarul cu pricina a stat, pentru fapta asta ca şi pentru altele, câteva luni în puşcărie la Piteşti, dar de aci nu a rezultat pentru biserica din Costeşti nici un bine. Cele 230.000 lei rămân mâncate, iar în curtea bisericii nu se vede nici urmă, că pentru amenajarea ei s'ar fi cheltuit această importantă sumă.

Sat fără câini.

S'ar zice, că în Costeşti e un sat fără câini. S'ar zice, că nici un interes nu ar fi pentru deschiderea bisericii, nici din partea Patriarhiei şi nici din partea Episcopiei de Argeş.

Spre liniştirea drept credincioşilor, să se dea în sfârşit un comunicat, în care să se arate cauzele, pentru care este lăsată de doui ani nesfinţită şi în halul descris mai sus această biserică. Să se arate, şi cum s'au cheltuit cele unsprezece milioane lei. Mai ales pe cei dela Sf. Episcopie de Argeş, îi rugăm să iasă odată din această ciudată şi culpabilă nepăsare

Rezultatul Examenului de Bacalaureat dela Liceul Brătianu din Piteşti

Au fost înscrişi 79 candidaţi; s'au prezentat 72. — După examenul scriptic au fost declaraţi admişi 59 candidaţi, iar în urma examinărei orale au fost declaraţi bacalaureaţi numai 34, care sunt următorii:

Maria Boiadgief, Ileana C. Aluneanu, Elena M. Mihăileanu, Avram M. Grumberg, Cârciumărescu Grigore, Consuela Brânzău, Ionela Russu, Ion V. Grigorescu, Ion I. Sârbescu Octavia Moloiu, Gheorghe M. Negescu, Ion I. Coman Filip P. Baruch, Ion F Ciucă, Haralamb I. Stângă Teodora Teodorescu, Polixenia Păunescu, Paul G. Gheorghiu, Marin I. Stoica, Emilian I. Popescu, Maria I. Bălea, Petre St. Missir, Daia D. Călin Ardeluş, Antoniu St. Andreia, Cornelia M. Iordan, Maria D. Minescu, Ion I. Cioriceanu, Gheorghe D. Dumitrescu, Marin A. Enache, Emanoil M. Găiseanu, Constantin C. Hârjeu, Gheorghe C. Savu, Petre G. Sorescu şi Leon I. Teodorescu.

Primăria Com. Urbane Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatoiilor, că în ziua de *17 Septembrie 1934, ora 10 dim.*, se va ţine licitaţie, în localul acestei primării, conform legei comptabilităţei publice, pentru închirierea următoarelor prăvălii proprietatea comunei şi anume:

Inchirierea prăvăliilor cu Nr. 1, 5, 6, 7, 12, 13, 18, 19 şi 24, de măcelărie din hala Pieţei oraşului, pe termen de 3 ani, cu începere dela 26 Octombrie 1934, pentru comerţul de măcelărie şi

Inchirierea prăvăliilor cu Nr. 1, 2, 3, 4 şi 5 din hala de peşte din piaţa oraşului, pentru comerţul de a vinde peşte, pe termen de cinci ani, cu începere dela 26 Octombrie 1934.

Aceste prăvălii se închiriază pentru comerţul actual aflat în ele şi în condiţiunile generale întocmite de primărie şi care se pot vedea în orice zi de lucru în cancelaria primăriei.

Taxele comunale de apă, canal, gunoi, foncieră şi plata asigurărei contra incendiului, priveşte pe chiriaşi.

Chiriaşii vechii cari sunt în restanţă cu plata chiriilor către Primărie, nu vor fi primiţi la licitaţie.

Licitaţia se va ţine cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supraoferte, conform legei comptabilităţei publice, dacă însă concurenţii vor solicita se poate ţine şi orală, conform art. 41 din regulamentul de funcţionarea oficiului central de licitaţie.

Concurenţii vor dovedii cu acte că au firme înscrise la Tribunal, pentru comerţ, şi nu au fost radiate până în prezent iar ofertele vor fi însoţite de garanţia legală.

Dispoziţiunile art. 88—110 din legea comptabilităţei publice, normele generale de licitaţiuni şi regulamentul oficiului central de licitaţie, sunt aplicabile acestei licitaţiuni.

Primar, Cornel Zamfirescu

Secretar General
G. M. GEORGESCU

No. 10616
1934 August 15

Primăria Com. Urb. Piteşti
Serviciul Administrativ

PUBLICAŢIE

Se publică spre cunoştinţa amatorilor, că în ziua de *10 Septembrie 1934, ora 10 dimineaţa*, se va ţine licitaţie cu termen de urgenţă, în localul acestei Primării, cu oferte închise şi sigilate, fără drept de supra oferte, conform legei contabilităţei publice pentru darea în antrepriză, a refacerei stradei Alexandru Odobescu fostă Cimitirul Armenesc din oraş, dela strada Craiovei, spre Şcoala Normală, conform caetului de sarcini şi deviz întocmite de serviciul technic al comunei, în sumă de lei 80.000.

Caetul de sarcini şi devizul se pot vedea în orice zi de lucru în cancelaria serviciului technic al comunei.

Concurenţii vor avea firme înscrise, ofertele vor fi însoţite de garanţia legală şi vor întruni condiţiunile normelor de licitaţii.

Art. 88—110 din legea comptabilităţei publice, Normele Generale de licitaţii şi Regulamentul Central de Licitaţii sunt aplicabile acestei licitaţii.

Primar, Cornel Zamfirescu

Secretar General
G. M. GEORGESCU

No. 10232 — 1934 August 11

In atenţia celor dela guvern

Relativ la preţul Grâului

Prin diferite foi cotidiane, reviste pentru agricultură şi în sfârşit la radio se face o mare paradă de reclamă guvernului sub motivul că a hotărât susţinerea preţului la grâu ca să încurajeze agricultorii. Baloane de supun, nimic mai mult!

Recolta de grâu pe tot globul a fost foarte slabă anul acesta; iar la noi în ţară în general n'a trecut de 10 Hectolitri la Ha. din care 2 sunt sămânţa şi dacă vrem să ştim că stocurile vechi sunt pe sfârşite, pentru cele 11 luni ce urmează, până la noua recoltă preţul este prea mic, ca să tenteze pe agricultor să vândă şi să mai semene al.ul.

Se vorbeşte de 43.500 lei pentru vagonul de grâu 75 Kgr. Hectolitru cu 5%; din acest preţ nu este posibil să acoperi cheltuelile având 3—4 Hectolitri la vagon. Orz nu este, ovăz nu, porumbul este problematic dacă se va face. Atunci cu ce trăeşte agricultorul?

Domnul Prim Ministru Tătărăscu printr'un acord tacit încheiat cu D-l Mihalache, a lăsat legea cooperaţiei netrecută la Cameră şi deci tot la discreţia acelor domni de la cooperaţie, în contra cărora s'a vorbit atât pentru neregulile comise. Stăm cu grâul la dispoziţia unor nepregătiţi, care cumpără cum vor şi cât vor, fiind-că adevăraţii comercianţi de cereale sunt puşi în situaţia de a nu putea să'şi exercite comerţul lor într'o ţară liberă şi democratică, unde s'a constituit un trust prin oficiul cooperaţiei care are toate avantajele iar comercianţilor li s'au rezervat toate dezavantajele.

Prin toate manifestele adresate de guvern poporului s'a vorbit de încurajarea agriculturei; adică de cei 85% din populaţia ţărei. Ei bine, cu preţul ce vine azi guvernul să stabilească vagonul de grâu, se loveşte în agricultori şi să încurajează o serie de protitori care nu reprezintă munca ţărei.

Cerem preţul de 70.000 lei la vagonul de grâu; banul pe grâu, fiind micul ban ce'l ia agricultorul anul acesta, acei agricultori cari nu trebue să fie înşelaţi în increderea ce au dat-o guvernului de azi bazându-se pe cele scrise în toate manifestele sale.

Nu uitaţi ce face Italia şi Franţa pentru agricultori, nu uitaţi că preţul de susţinere al grâului în Franţa este de 70.000 lei vagonul.

Belizarie Ionescu
Agricultor
Costeşti-Argeş

IN CHESTIA APEI

Ni se plâng cetăţenii că apa nu se dă în cantităţi suficiente. Mai ales, după ce s'a făcut al doilea rând de puţuri, lumea se aştepta să aibă apă fără nici o măsură. Acum se pare că e mai rău ca mai înainte. Unii se agaţă de speranţa, că după ce se va construi un nou bazin, problema apei se va soluţiona în sfârşit. Alţii îşi închipuesc, că vom avea apă din belşug, îndată ce se va executa proectul de a se repara radical motoarele dela uzină, proectul care este dat în seama Casei Wolf din Bucureşti. Lucrurile, prin urmare nu sunt lămurite câtuşi de puţin. Ba încă, acum vreo 7—8 ani s'a făcut şi o a doua conductă, tot pentru a se soluţiona problema apei. Dar în zadar. Lucrările se fac pe dibuite şi în rate.

Mai acum trei ani, spre a se justifica faptul, că primarul Tică Rătescu a ţinut licitaţia pentru cel de al doilea rând de puţuri, în contra Consiliului Technic superior din Bucureşti, — s'a lansat svonul că vechiul rând de puţuri ar fi fost gata să sece. Unii însă afirmau, că cele de al doilea puţuri, făcute după capul lui Schmidt, nu sunt bune de nimic. Adevărul nu se poate şti, până ce nu se vor pune în funcţiune rând pe rând, puţurile noui, pentru ca să se ştie, care din acestea ne dau apă.

Tribunalul Judeţului Argeş
Secţia I-a

Afipt No. 3102

1934 August 14

D-l Judecător Sindic al Trib. Argeş la falimentul Anghilina Diaconescu declarată în stare de faliment prin sentinţa comercială a Trib. Argeş Secţia II a cerut cu adresa No. 3667/931 adresată D-lui Prim Preşedinte al Trib. Argeş S. I şi înreg. la No. 38797/931 ca averea imobilă a sus numitei falite să fie scoasă în vânzare cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş S. I-a şi acest Tribunal admiţând cererea prin jurnalul No. 11231/931 a încuviinţat a se vinde cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş S. I. averea imobilă a sus numitei compusă din: Una bucată de pământ moştenire situată în oraşul Piteşti str. Mihai Viteazu No. 12 Plasa Uda Jud. Argeş, lată de opt metri şi lungă de zece metrii învecinată la Răsărit cu strada Mihai viteazu, la Apus proprietatea Lache Florescu fost M. Zinovici, la M. Zi cu Mariţa P. Marinescu şi la M. N. cu Iancu Anastasescu pe care se află construită una casă de zid învelită cu tablă de fier cu două camere nelocuite cu un mic antreu şi una bucătărie.

Asupra acestei averi nu există nici un fel de sarcini.

Vânzarea şi adjudecarea sus menţionatei averi se va face în pretoriul Trib. Argeş Secţia I-a în ziua de *28 Septembrie 1934.* ora 13 din zi licitaţia va începe de la suma de lei 28.400 cât s'a fixat de expert.

Sunt somaţi toţi aceia ce vor pretinde vre un drept de chirie sau arendă de ipotecă sau privilegiu ca mai 'nainte de termenul vânzărei să-şi arate pretenţiile lor tribunalului mai târziu nefiind ţinut în seamă.

Dos. No. 5031/931

Prim Preşedinte,
G. G. Vlădescu

Şef Portărel
D. A. POPESCU

Tribunalul Judeţului Argeş
Secţia I-a

Afipt No. 3100

1934 August 14

D-l Judecător Sindic al Tribunalului Argeş la falimentul Gh. Tănăsescu din Piteşti în baza sentinţei comercială No. 150/931 a Trib. Argeş S. II-a a cerut cu adresa No. 4287/931 înreg. la No. 43432/931 şi acest tribunal prin jurnalul No. 933 /932 a încuviinţat a se vinde cu licitaţie publică în pretoriul Tribunalului Argeş Secţia I-a averea imobilă a falitului Gh. Tănăsescu compusă astfel: 1) Jumătate din imobilul situat în Piteşti str. Brâncoveanu No. 13 Pl. Uda Jud. Argeş compus din teren pe care se află o pereche case compuse din două camere, un antreu, o cămară, bucătărie, şi în fund o cămară toate construite din zid de cărămidă zugrăvite afară de bucătărie care este văruită, pardosite cu scânduri vopsite cu roşu acoperite cu tablă de fier, sus pod, dedesupt pivniţă cu intrare prin fund, curtea caselor pavată cu piatra caldarâm cu lăţime de 2½ metri şi este închisă cu palan vopsit cu roşu având şi cesmea de apă, în curte camerile cu lumină electrică. In fundul curţei se mai află magazie de scânduri şi alături de ea şi closetul tot de scânduri. In faţa camerilor o sală pardosită cu scânduri închisă cu geamlâc, camerile au sobe obişnuite de olane afară de bucătărie cu maşină de gătit, suprafaţa totală a sus menţionatului imobil este de 279,85 m. p. şi se învecineşte la Răsărit cu fosta proprietate Dobrescu azi Gh. Gheorghiu la Apus cu str. Brâncoveanu la M. Noapte cu Iancu Alexandrescu şi la M. Zi cu C. Gheorghiu. Din re'aţia dată de grefa Tribunalului Argeş S. I-a constată că asupra averei ce se vinde nu exista nici o sarcină.

Vânzarea şi adjudecarea sus menţionatei averi se va face în pretoriul Tribunalului Argeş S. I-a în ziua de *12 Octombrie 1934* ora 13 din zi.

Licitaţia va începe pentru aceasta parte de ½ din imobilul sus arătat de la suma de lei 41.400 conform jurnalului No. 5790/933 al Trib. Argeş S. I-a

Sunt somaţi toţi aceia care vor pretinde vre'un drept de chirie sau arendă de ipotecă sau privilegiu ca mai 'nainte de termenul vânzărei să'şi arate pretenţiile lor tribunalului mai târziu ne fiind ţinute în seamă.

Dos. No. 6612/931

Prim Preşedinte,
G. G. Vlădescu

Şef Portărel,
D. A. POPESCU

LIZICA ILIESCU

La 21 August s'a stins după o grea suferinţă, în Piteşti D-na Eliza I. Iliescu o femee de o rară dinstincţiune. Toţi cei cari au cunoscut-o, au rămas adânc îndureraţi, că înainte de vreme a plecat dintre noi această fiinţă atât de mult împodobită cu o inteligenţă superioară, cu un suflet ales şi plin de duioşie, cu maniere nespus de cuceritoare. Ca profesoară la şcoala profesională de aci, şi apoi, după marele răsboiu, ca profesoară şi directoare a şcoalei superioare de Comerţ din Sibiu a lăsat numai amintirea unei desăvârşite educatoare şi a unei admirabile colege. La Sibiu au impus mai ales, tactul său neîntrecut, curtoazia şi dulceaţa manierelor sale, precum şi seriozitatea atitudinei sale în şcoală, în societate şi pretutindeni unde îşi purta paşii. Ce bine ar fi, şi cu cât mai repede s'ar închega mult dorita unire sufletească a vechiului regat cu Ardealul, dacă de aci dela noi s'ar trimite dincolo peste munţi, numai fiinţe înzestrate cu inteligenţa, cu pregătirea şi cu sufletul fermecătoarei Eliza Iliescu!

INFORMAŢIUNI

Consiliul comunal din Piteşti a conferit cetăţenia de onoare d-lui Ion Stănescu, mare proprietar din Bucureşti, care zideşte în oraşul Piteşti un azil de infirmi. Portretul său va fi aşezat în sala de şedinţe a primăriei şi o delegaţie în frunte cu d-l Cornel Zamfirescu, primarul oraşului, va înmâna d-lui Stănescu diploma de cetăţean de onare. Azilul ce se construeşte va purta numele d-nei şi d-lui Ion Stănescu.

———

Zilele trecute a avut loc la templul coral, adunarea generală a comunităţei israelite, la care a luat parte un număr însemnat de membrii, alegându-se următorul comitet:

Preşedinte: Leopold Tenenhaus; Vice preşedinte: A. L. Löbel; casier general: C. Millis; secretar: R. Beneroy; cenzori: Toma Wiwitzof şi M. Abramovici.

———

Camera de Comerţ şi de Industrie, Secţia Piteşti, a revizuit şi întocmit listele electorale pe anul 1934, conform art. 6 şi 11 din Legea Camerelor de Comerţ şi de industrie din 30 Aprilie 1934. Aceste liste au fost puse la dispoziţia publicului cu începere dela 20 August 1934, în biurourile Camerei din Piteşti, str. Brătianu No. 45.

Alegerea membrilor Consiliului de administraţie al acestei Secţiuni va avea loc în ziua de Duminică 4 Noembrie 1934, iar convocarea se va face cu o lună înainte de alegeri.

———

Consiliul comunal din Piteşti, a admis ca în limitele sumei de 550.000 lei, care e disponibilă, să se ţină licitaţie pentru a se face repariţia cazanelor dela băile comunale.

———

Inscrierile şi reînscrierile la Şcoala elementară şi Superioară de Comerţ din Piteşti, încep la 25 August. In cursul elementar se primesc absolvenţii de şcoală primară, iar în cursul superior absolvenţi a 4 clase liceale, normale şi seminarii caşi cei cu 3 clase elementare. Şcoala fiind bugetară taxele sunt minime, acordându-se scutiri parţiale şi totale elevilor săraci şi meritoşi.

In luna Iulie a oficiat la biserica Catolică din localitate tânărul preot Andreas Horn, fiul d-lui fotograf Horn din Piteşti. A fost un moment înălţător, când în faţa foştilor săi camarazi de liceu, în faţa fericiţilor părinţi adânc înduioşaţi şi a mulţimei de credincioşi, a apărut înaintea altarului pătruns de o sfântă sfială, acest distins copil al oraşului nostru. Tânărul preot Horn este licenţiat al facultăţei de filozofie din Bucureşti.

In locul regretatului profesor Al. Mârscoci, a revenit la direcţia şcoalelor de comerţ din Piteşti d-l profesor Virgil Lupescu. Numirea sa în acest post este primită cu multă satisfacţie în cercurile şcolare din localitate.

TIPOGRAFIA „ARTISTICA“ P. MITU — PITEŞTI Strada Şerban Vodă No. 70. Redactor Responsabil Ştefan Brusa